

BÜLTEN

tmmob mimarlar odası

Merhabalar,

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40. Dönem çalışmaları geçmişin birikimleri ile şekillenerek, emeklerinle olgunlaştı.

Bu dönemde, birçok alanda gündem belirleyen, ilklere sahne olan toplumsal çalışmalar hayata geçirildi. Yerel yönetim politikalarını etkileyecek öngörüler oluşturuldu. Süreçte elde edilen deneyimlerle, gelecek dönemlerde, ulusal ve uluslararası ölçekte mücadele sürdürebilmek için, çalışma yöntemi, katılım, örgütlenme, mesleğin nitelikleştirilmesine ilişkin veriler açığa çıkartıldı.

Birlikte oluşturduğumuz kazanımların ne anlama geldiği ve değerini biliyoruz.

Sıkıntıları her defasında birlikte yaşadık. Katılamadığınız her toplantıda “yüreğimiz sizin yanınızda” sözleriniz, bizi rahatlattı, sorumluluğumuzu arttırdı.

Verdiğiniz her tür destek, toplumsal mücadelede her şeyin bittiği, tükendiği söylemleri karşısında, bizler için yeni bir umut oldu.

Her değer maddiyatla ölçüldüğü bir ortamda, gönüllü desteklerinle mimarlık ortamına ve topluma paha biçilmez bir değer kattınız. Unutulmuş değerleri açığa çıkartarak yeni değerler yarattınız.

Gönlünüzdeki sevgi, bilginizin paylaşımcılığı, heyecanınız hiç bitmesin...

40. Dönemi olgunlaştıran 41. Dönemi harekete geçiren, emeklere, yüreklere teşekkürler

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu

BÜLTEN

Aylık Yerel Süreli Yayın

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Nimet Özgönül

Yayın Kurulu
Bülent Batuman, Emrah Köşeroğlu,
Fadime Yılmaz, Özgecan Canarslan, Pınar Aykaç

Yayına Hazırlayan
Deniz Aygün

Grafik Tasarım
Harman Şaner Çakmak

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayımlanmaktadır.
6000 adet basılmıştır.
Üyelere ücretsiz dağıtılır.

Burada yer alan yazıların içeriğinin sorumluluğu
yazarına aittir.

Kaynak gösterilmek koşuluyla alıntı yapılabilir.
Baskı tarihi: Ocak 2010

Konur Sokak No: 4/3 Kızılay Ankara
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mimarlarodasiankara.org
http://www.mimarlarodasiankara.org

Baskı
Matsa Basımevi
İvedik Org. San., Matbaacılar Sitesi
558. Sokak, No: 42 Ankara
Telefon: (0312) 395 20 54 (pbx)

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ
**41. DÖNEM OLAĞAN
GENEL KURULU**
19-20-21 Şubat 2010

- 6 ► EKMEK, BARIŞ, ÖZGÜRLÜK İÇİN DEMOKRASİ VE HAKLAR MİTINGİ YAPILDI
- 7 ► TEKEL İŞÇİLERİNİN OTURMA EYLEMİNE DESTEK
- 8 ► ODA'DAN
. KENTİMLE OYNUYORUM YARATICI OYUNCAK TASARIM YARIŞMASI
. 2. MİMARLIK ÖYKÜLERİ YARIŞMASI
. ARCHIPRIX TÜRKİYE 2009 AÇIKLANDI
. ACE GENEL KURULU BRÜKSEL'DE GERÇEKLEŞTİRİLDİ
. YAPI VE DENETİM ÇALIŞTAYI
. ŞUBEDEN YENİ BİR KİTAP "HERKES İÇİN KENT"
- 10 ► MİMARLIK HABERLERİ
. BİR BAŞKENTİN OLUŞUMU: AVUSTURYA, ALMAN VE İSVİÇRELİ MİMARLARIN İZLERİ
. 6. AVRUPA KENTSEL MEKAN ÖDÜLÜ 2010
. BETONİK FİKİRLER PROJE YARIŞMASI
. 14. ULUSLARARASI PLANLAMA TARİHİ BİRLİĞİ 2010 İSTANBUL KONFERANSI
. PROSTEEL 2010 ÇELİK YAPI TASARIMI YARIŞMASINA BAŞVURULAR BAŞLADI
. "POMİ" SERGİSİ TAŞKIŞLA'DA
. YAPI FİZİĞİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR TASARIM KONGRESİ
. "INTEGRAL DESIGN STRATEGIES" BÜTÜNLEŞİK TASARIM STRATEJİLERİ
. ÇELİK YAPILAR 22. ENHR AVRUPA KONUT ARAŞTIRMALARI AĞI KONFERANSI
. BRUNO TAUT - BERLİN'DE RENKLİ YAPILARIN USTASI
. APART-MAN
. CONTEMPORARY İSTANBUL
. ÇANAKKALE 2010 GİRİŞİMİ: DEVİNİM
- 14 ► BASINDAN
. BAŞKENT'E SELÇUKLU HAKİM OLACAK!
. LUNAPARK KOMEDİSİ
. GÖKÇEK'TEN LUNAPARK AÇIKLAMASI
. "İMAR DARBESİ' GENİŞLİYOR"
. TARİHİ İLÇEYE TOKİ STARTI
. HÜKÜMET HÜKÜMET YÖRESEL MİMARİYİ DESTEKLEYECEK
. ARKITERA GENÇ MİMAR ÖDÜLÜ' YENİ SAHİBİNİ ARIYOR
- 16 ► SONUÇLANAN YARIŞMALAR
. 3. YAŞASIN KENTLER YARIŞMASI "MAXMIX CITIES"DEN TÜRKİYE'YE BÜYÜK ÖDÜL
. ÇUHADAROĞLU ALÜMİNYUM ÖĞRENCİ PROJE YARIŞMASI SONUÇLANDI
- 17 ► DEVAM EDEN YARIŞMALAR

- ULUS'U YIKMAK ► 18
- SERGİ | | FİNLANDİYA'DA KAMU YAPILARI SAKLAMAK VE PAYLAŞMAK ► 20
- BİNA KİMLİKLERİ SÖYLEŞİLERİ
SERGİEVİ / OPERA BİNASI ► 22
- SUNUM ► 26
TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ VE TOPLUMSAL VE MESLEKİ GELİŞİME KATKILARI
- ULUSLARARASI ÇALIŞTAY
KAMUSALLIK YENİDEN ► 28
- KİM | KENT İZLEME MERKEZİ
ULUCANLAR CEZAEVİ DÖNÜŞÜM SÜRECİ
GÜREM F. ÖZBAYAR, ZEYNEP KUTLU ► 30
- MODERNİST AÇILIMDA BİR ÖNCÜ | SEYFİ ARKAN
SEMPOZYUMU GERÇEKLEŞTİRDİ
SERGİSİ İZLEYİCİYLE BULUŞTU ► 40
- KÜRESEL-SONRASI KENTLERE DOĞRU 21. YÜZ YILIN BAŞINDA
ANKARA'YI ANLAMA(MA)
ALİ TOLGA ÖZDEN ► 46
- MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ SÜRECİ ► 51
- UIA BAŞKANI LOUISE COX, MİMARIN ROLÜ HAKKINDAKİ
ÜRKÜTÜCÜ ALGIYI AÇIKLADI: MİMARLAR İKLİM DEĞİŞİMİ
HAKKINDA NE BİLİYOR? ► 52
- TEK ÇÖZÜM İKLİM ADALETİ
STEF O BENLİSOY ► 53
- DUYURU
MADIMAK ANITLAŞIYOR ► 55
- BİLİNMEYEN ANKARA
HAYAT APARTMANI
TEZCAN KARAKUŞ CANDAN ► 56
- TEKNİK BİLGİLER
TMMOB MİMARLAR ODASI MİMARİ PROJE ÇİZİM VE SUNUŞ
STANDARTLARI'NIN 14. MADDESİNDE YER ALAN
PROJELERİN İÇERECEĞİ BİLGİLER
VE ÇİZİM STANDARTLARI
(FİKİR PROJESİ VE ÖN PROJE) ► 58
- BASIN AÇIKLAMALARI
3194 SAYILI İMAR KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI TASLAĞINA İLİŞKİN
TMMOB GÖRÜŞÜ ► 59
- ÜLKENİN YAŞAMAKTA OLDUĞU AĞIR GÜNDEM KAYGI VERİCİDİR
- GELİR GİDER TABLOSU ► 64

TOPLUMSAL DUYARLILIĞA ÇAĞRI

Bazı dönemler vardır ki, zordur...
Yaşanması, ayakta kalınması... Umut edilmesi...

Tüm alanlar birer birer teslim alınmak isteniyor.
Gerici kadrolaşma, yandaş örgütler, taraflı medya, taraflı sektörler oluşturuluyor...
AKP politikaları ülkede, kentte, meslek alanımızda kaygı verici günler yaşıyor bizlere;

Yok ediliyor birer birer kurum ve kuruluşlarımız...
Demokrasi rafa kaldırılıyor, **çember daralıyor...**

Bu ülkede insan olmanın, aydın olmanın, sorumlulukları var... Biliyoruz...
Günden güne üstümüze gelen zorluklar sorumluluklarımızı büyütüyor, dinçleştiriyor bizi...

Umudumuz, gelecek güzel günlere olan inancımızla besleniyor, çoğalıyor.

Bizler bu ülkenin mimarları olarak, bu ülkede ve başkentte yeni bir yaşamın
projelendirilmesinin mümkün olduğuna inanıyoruz.
Güvensiz, karanlık caddeleri, ulaşım sıkıntıları, yok edilen kamusal alanları ile
meydansız bir başkentte bir araya gelmemiz engelleniyor,
bellegimiz silinmeye çalışılıyor.

Bu nedenle,
Yaşama ve çalışma mekanlarımızın, bulduğumuz, tartıştığımız alanlarımızın,
meydanlarımızın daraltılmasına, bellegimizin yokedilmesine karşı,
kamusal mekânların çoğalmasını, kentin bir baskı alanı değil, paylaşım alanı
olmasını,
tasarladığımız her yapının bizi özgürleştirmesini, sosyalleştirmesini, önemsiyoruz.

Bu ülkenin mimarları olarak bizler...
Dört duvar arasına sıkıştırılmış yaşamları reddediyoruz.
Çünkü çocuklarımıza aydınlık bir ülke, çağdaş bir yaşam için verilmiş sözümüz var.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 41. Dönem Genel Kurulu,
karanlığa teslim olmayanların,
belleksizleştirmeye karşı çıkanların buluşacağı bir toplumsal umut alanıdır.
Genel Kurulumuzda herkesi belleksizleştirmeye karşı, dayanışmaya ve katılıma
çağırıyoruz.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ
41. DÖNEM OLĞAN GENEL KURULU
19-20-21 Şubat 2010

Program

19 ŞUBAT 2010 Cuma

11.00 Basın Toplantısı ve Sergilerin Açılması
13.00 Müzik Dinletisi
13.30 Açılış: Divanın Oluşturulması ve
Konuk Konuşmacılar

15.00 Gelecek Dönem Değerlendirmeleri
Türkiye Nereye
Siyasal değerlendirme
Sunuş Yüksel Akkaya, Gazeteci Yazar

Mimarlık ve Kültürel Çeşitlilik
Sunuş Mıgırdiç Margosyan, Yazar

Mimarlık ve Sosyal Yaşam,
Mekanın Sosyal Yaşama
Etkileri
Sunuş İşıya Üşür, Prof Dr.

17.00 Ara
17.15 Duyarlılıklarımız -
"Söz Genel Kurulun"
Gelecek Dönem İpuçları -
Meslek Örgütleri:
Mimarlık, Gündelik Hayat
Üzerine Mücadele ve
Örgütlenme
Kürsü Yöneticisi
Filiz Yenişehirlioğlu, Prof Dr.

18.30 Kokteyl
Yer Milli Kütüphane Konferans Salonu

20 ŞUBAT 2010 Cumartesi

10.00 Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40.
Dönem ÇalışmalarıFilm Gösterimi
10.15 Açılış Konuşması
Nimet Özgönül, TMMOB Mimarlar Odası Ankara
Şube Başkanı

10.30 Çalışma Raporu ve Mali Raporun
Okunması
Ali Hakkı, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şube
Yönetim Kurulu Sekreter Üye
Tezcan Karakuş Candan, TMMOB Mimarlar
Odası Ankara Şube Yönetim Kurulu Sayman Üye

11.30 Rapora İlişkin Değerlendirmeler ve
Yeni Dönem Çalışma Programının
Öneriler

13.00 Öğlen Yemeği

14.00 Rapora İlişkin Değerlendirmeler ve
Yeni Dönem Çalışma Programının
Öneriler

17.00 41. Dönem Adaylarının Belirlenmesi ve
İlanı

17.30 Gelecek Dönem Mücadele Programı-
Dilek ve Öneriler

..... Kapanış

Yer Milli Kütüphane Konferans Salonu

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi
41. Dönem Yönetim Kurulu ve Organların Seçimleri
21 ŞUBAT 2010 Pazar 09.00-17.00
Yer Mimar Kemal İlköğretim Okulu, Yüksel Caddesi, Yenisehir / Ankara

EKMEK, BARIŞ, ÖZGÜRLÜK İÇİN *demokrasi ve haklar mitingi yapıldı*

Başta Tekel işçileri, İstanbul itfaiye işçileri ve şeker işçileri olmak üzere tüm emekçi kesimlerin taleplerini dile getirmek için 17 Ocak 2010 tarihinde Ankara Sıhhiye Meydanı'nda "Ekmek, Barış, Özgürlük İçin Demokrasi ve Haklar Mitingi" düzenlendi. Miting için Türkiye'nin dört bir tarafından on binlerce kişi Ankara'ya geldi. Türk-İş tarafından düzenlenen mitinge DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin yanı sıra çeşitli siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri de destek verdi.

Miting için saat 10:00'dan itibaren Ankara Tren Garı önünde buluşuldu. Saat 11:00'den itibaren kortej pankartlar, dövizler ve sloganlarla mitingin gerçekleştirileceği Sıhhiye Meydanı'na yürüyüşe geçti. Yaklaşık 100.000 kişinin katıldığı mitingde sloganlarla "genel grev" çağrısı yapıldı.

TEKEL İŞÇİLERİNİN *oturma eylemine destek*

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, Türkiye'nin dört bir yanından gelerek özlük hakları için mücadele eden Tekel işçilerinin eylemine destek verdi. Tekel işçilerinin Türk-İş Genel Merkezi önünde 15 Ocak 2010 tarihinde gerçekleştirdikleri oturma eylemine destek vermek amacıyla binlerce kişi Mithatpaşa Caddesi'nde toplanarak Türk-İş Genel Merkezi'ne yürüdüler. TMMOB'den geniş katılımın olduğu eylemde TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı işçileri selamlayarak bir konuşma yaptı.

oda'dan

KENTİMLE OYNUYORUM

yaratıcı oyuncak tasarım yarışması

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak düzenlediğimiz ve daha önce 13 Kasım 2009'da sonuçları açıklanacağı duyurulan "Kentimle Oynuyorum - Yaratıcı Oyuncak Tasarım Yarışması"nın yeterli katılım olmaması nedeniyle ertelenmesi uygun görülmüştür. Ödül töreninin yine çocuklar için önemli bir tarih olan 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı etkinlikleri sırasında düzenlenecek şekilde, yarışmanın 16 Nisan 2010 tarihinde sonuçlanmasına karar verilmiştir. Yarışma şartnamesinin buna göre yeniden düzenlenerek gerekli yerlere dağıtımı ve duyuruları yapılacaktır. Daha önce belirtilen tarih için yarışmaya gönderilen eserler, yarışmanın ertelenmesinden olumsuz etkilenmemeleri için, 16 Nisan 2010 tarihine kadar tarafımızca saklanarak, haklarının korunumu sağlanacaktır.

2. MİMARLIK ÖYKÜLERİ yarışması

Mimarlık Vakfı ve TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi tarafından, Mimar Sinan Haftası Etkinlikleri kapsamında 9 Nisan 2010 Cuma günü sonuçlanacak "2. Mimarlık Öyküleri Yarışması" düzenlenecektir.

"2. Mimarlık Öyküleri Yarışması"nın konusu "İSTANBUL" olarak belirlenmiştir. İçeriğinde mimarlık alanının da işlendiği tüm konular, bu öykü yarışması kapsamındadır. Öykü yarışmasında mimarlık ile ilişkilendirilmiş değerli öyküleri bir araya getirmek, öykü birikimini paylaşmak ve mimarlık bilincine katkı sağlamak amaçlanmaktadır.

Yarışmanın ilanı	04 Aralık 2009 Cuma
Soru ve yanıtların son günü	29 Ocak 2010 Cuma
Son teslim tarihi	19 Şubat 2010 Cuma, 17.00
Sonuçların açıklanması	02 Nisan 2010 Cuma
Ödül töreni / Mimar Sinan Günü	09 Nisan 2010 Cuma

Bilgi için: www.mimarist.org, www.mimarlikvakfi.org.tr

ARCHIPRIX TÜRKİYE 2009 açıklandı

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nde desteklediği 14. Archiprix Türkiye 2009 Mimarlık Öğrencileri Bitirme Projeleri Ulusal Yarışması sonuçlandı. Yarışmada üç proje ödüle, üç proje mansiyona ve sekiz proje de teşvik ödülüne layık bulundu. Jüri'nin 10-12 Eylül 2009 tarihlerinde Ankara'da yaptığı değerlendirme toplantısında jüri 18 üniversiteden 95 projeyi değerlendirdi.

1. Ödül Onur Akın / Beykoz Deri ve Kundura Fabrikasının Yeniden Kullanımı / YTÜ
 2. Ödül Merve Gül Özokçu / Söğütlüçeşme' de Transfer İstasyonu / İTÜ
 3. Ödül Saadet Zeynep Bacinoğlu / Beşiktaş'ta Şehir Kütüphanesi / İTÜ
- Mansiyon Çiğdem Karamürsel / Çan'da Kültür Fabrikası / YTÜ
Mansiyon Nurgül Yardım / Superburbia (Berlin Tempelhof Havalimanı) / ODTÜ
Mansiyon Mutlu Oral / Eskişehir'de Kent Kampüsü / OGÜ

Jüri ayrıca 8 projenin sahibini de "teşvik" grubunda ödüllendirdi: Kemal Elmas (MSÜ), Neslihan Parmaksızoğlu (İTÜ), Mesut Dinler (ODTÜ), Emrah Özen (UÜ), Selcen Karatay (İTÜ), Dide Dinç (İYTE), Bihter Yılmaz (İTÜ), Gizem Gürsoy (YTÜ).

Ankara Çağdaş Sanatlar Galerisi'nde 5 Aralık 2009 Cumartesi akşamı gerçekleştirilen kolokyum ve ödül töreninin yanı sıra Jüri üyesi Sou Fujimoto "İlkel Mimarlık" temalı bir konferans verdi. 1996'dan buyana her yıl ve biri İstanbul'da Yapı-Endüstri Merkezi'nin, diğeri Ankara'da Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı'nın ev sahipliğinde düzenlenen Archiprix Türkiye 2009 Mimarlık Öğrencileri Bitirme Projeleri Ulusal Yarışması, ülkenin en genç mimarlarının mesleğe atılırken buluştuğu okullar arası bir ortama sahne hazırlıyor.

ACE GENEL KURULU BRÜKSEL'DE gerçekleştirildi

Avrupa Mimarlar Konseyi'nin (ACE) 2009 yılı ikinci Genel Kurul toplantısı 20-21 Kasım 2009 tarihlerinde Belçika-Brüksel'de gerçekleştirildi. ACE üyesi olan Mimarlar Odası toplantıya 4 kişilik bir delegasyonla katıldı.

Genel Kurul toplantısı sırasında yapılan seçimler sonucunda İrlanda'dan aday olan Selma Harrington 2009-2011 dönemi boyunca ACE Başkanlığı yapmak üzere seçildi. Önümüzdeki dönemin ACE Yönetim Kurulu Üyeleri, bu toplantıda seçilen Georg Pendl (Avusturya), Lionel Dunet (Fransa), David Falla (İngiltere), Vladimir Petrovic (Hırvatistan) ve Wolfgang Haack'ın (Almanya) yanı sıra, bir önceki dönemden rotasyonla gelen Dalibor Borak (Çek Cumhuriyeti), Serban Tiganas (Romanya), Jos Leyssens (Belçika), Eva Tetenyi (Macaristan) ve Christian Lerche'den (Danimarka) oluşuyor.

Genel Kurul toplantısında yapılan seçimlerin ardından ACE'nin Eğitim, Meslek Uygulaması ve Yaşam Kalitesi başlıklı üç tematik grubu altında yapılan çalışmalar sunularak, değerlendirmeler yapıldı. ACE'nin çalışma programını oluşturan 2009-2011 yol haritası kabul edildi. ACE'nin bir sonraki Genel Kurulu 23-24 Nisan 2009 tarihlerinde Brüksel'de gerçekleştirilecek.

ACE hakkında daha geniş bilgi ve belgelere Mimarlar Odası web sayfasındaki Uluslararası İlişkiler bölümünden ulaşılabilir.

YAPI VE DENETİM çalıştayı

17 Ağustos ve 12 Kasım 1999 Doğu Marmara Depremleri gerekçe gösterilerek, 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun ve 5 Şubat 2008 tarihli Yönetmeliğin çıkarılmasından sonra karşılaşılan sorunların ve çözüm önerilerinin ilgili taraflarca birlikte tartışılması amacıyla TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi, TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Ankara Şubesi ve TMMOB Makine Mühendisleri Odası Ankara Şubesi'nin ortaklaşa düzenlediği "Yapı ve Denetim Çalıştayı" 5 Aralık 2009 tarihinde 9.30'da İnşaat Mühendisleri Odası Teoman Öztürk Toplantı Salonu'nda gerçekleştirildi

ŞUBE'DEN YENİ BİR KİTAP herkes için kent

Bundan kırk yıl önce, bir yarışma nedeniyle konuya eğilmiştim. Tasarımın ön çalışmaları bile beni çok etkilemişti. Yarışmanın konusu "yaşlılar" idi. Ama konu engellilere dek açılıyordu. Böylece bir yarışma da ilk kez yapılıyordu. O gün bu gün mimarlığın, engelliler konusuna duyarlı olmamasını insanlık ayıbı saydım.

Engellilerin toplam insanımıza oranı %12'yi buluyor. Bu çok önemli bir sayı... Kentlerimizde, alanlarımızda caddelerimizde, sokaklarımızda, evlerimizde, her türlü yapılarımızda konuyla ilgili önlemleri bu gün de almıyoruz.

Elinizdeki çalışmayı okudukça siz de bunun önemine inanacaksınız. Bundan hiç kuşku yok...

Mimarlar Odası Ankara Şubesi bu çalışmayı basmayı istediğinde çok sevindim. Yürekten teşekkür ederim. Çünkü toplum, özellikle mimarlar, bu konuda duyarlılaştırılmadıkça, engellilere karşı sorumluluklarının bilincine erdirilmedikçe neleri yitirdiğimiz anlaşılmayacaktır. Bu bilinci yaygınlaştırmak isteyen yöneticileri kutluyorum.

Cengiz Bektaş

mimarlık

haberleri

BİR BAŞKENTİN OLUŞUMU:

AVUSTURYA, ALMAN VE İSVİÇRELİ

mimarların izleri

20. yüzyılda doğan Başkent Ankara, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş tarihini ile yakından ilişkilidir. Başkent'in oluşumunda Alman, Avusturya ve İsviçreli mimarlar son derece önemli bir rol oynayarak kent'in çehresinin oluşmasına katkıda bulunmuşlardır. Nasyonal Sosyalistlerin takibinden kaçarak göç eden bazı mimarlar yeni kurulmakta olan genç Cumhuriyetin Başkentine gelmiş ve çalışmaları için son derece uygun bir ortam bulmuşlardır. Bu mimarların yaptığı eserler Ankara'nın kültür mirasının önemli bir parçası olmuştur ve Ankara Goethe Enstitüsü önümüzdeki dönemde bu konu üzerinde yoğunlaşacaktır. Katalog haline de getirilecek olan Çetin Ergand'ın fotoğraflarından oluşan bir sergiden sonra konuya ilişkin bir web sitesi ve bu mimarların izlerini sürerek 30lu ve 40lı yılların Ankarasını canlı tutan bir kent haritası ile bu proje tamamlanacaktır.

1930'lu yıllarda Ankara'ya gelen yabancı mimarlar, kent'in görünümünü önemli ölçüde belirlemişlerdir. Yeni T.B.M.M., Sümerbank, Merkez Bankası ve birçok okul, elçilik ve üniversite binalarının yer aldığı onlarca yapı Başkent Ankara'nın kültür mirasını oluşturmaktadır.

Fotoğraf sanatçısı Çetin Ergand (İstanbul) bu sergide panoramik fotoğraf tekniğinin simetri vurgusuna olan katkısından yararlanarak, yapılarda var olan ama algılanamayan ihtişamı görülebilir hale getirmeyi amaçlamıştır.

Sergi tarihleri: 23.01.2010-20.02.2010

Yer: Goethe Enstitüsü Ankara

6. AVRUPA KENTSEL

mekan ödülü 2010

2010 yılı için 6. Avrupa Kentsel Mekan Ödülleri, Barselona Çağdaş Kültür Merkezi (Centre de Cultura Contemporania de Barcelona) ve Paris, Londra, Rotterdam, Viyana ve Helsinki'deki mimarlık kuruluşlarından partnerleri (Cit  de l'Architecture et du Patrimoine, Architecture Foundation, Netherlands Architectuurinstituut, Architekturzentrums Wien, Museum of Finnish Architecture) tarafından düzenleniyor. İki yılda bir verilen ödül, Avrupa kentlerindeki koruma ve kamusal alan oluşturma hareketlerini desteklemek ve kentsel mekanın kamusal yönünü ön plana çıkaran, sosyal bütünlüğü kuvvetlendiren kentsel planlama örneklerini değerlendirmek amacıyla veriliyor. Jüri başkanlığını Rafael Moneo'nun yapacağı ödüllerin diğer jüri  yeleri Viyana'dan Dietmar Steiner, Rotterdam'dan Ole Bouman, Lonrdr 'dan Sarah Ichioca, Paris'ten Francis Rambert ve Helsinki'den Severi Blomstedt. 2008 ve 2009 yıllarında gerçekleştirilmiş projelerin katılabileceği ödüller için son başvuru tarihi 29 Ocak 2010.

Ayrıntılı bilgi için: www.publicspace.org

BETONİK F K RLER

proje yarişması

Türk  imento sektörünün önde gelen firmalarından Akçansa,  niversite  rencilerinin iş yaşamına uyumunun kolaylaştırılması, yaratıcılıklarını ortaya çıkarmaları ve eğitimini aldıkları alana değer katmaları amacıyla "Onların hayali dünyayı  ekillendirdi, peki ya sizinki..." sloganıyla bu yıl ilki gerçekleştirilen "Betonik Fikirler" adını taşıyan bir proje yarişması düzenliyor.

Öğrencileri, beton kullanımı için alternatif alanlar bulmaya ve bu alanlar için uygulanabilir projeler oluşturmaya yönelten yarişma için başvurular, 1 Aralık 2009 – 1 Ocak 2010 tarihleri arasında yapılabilecek.

İnşaat Mühendisliği ve Mimarlık bölümü, lisans ve yüksek lisans öğrencilerine açık olan yarişmada son proje teslim tarihi ise 1 şubat 2010.

Yarişma neticesinde birinci olan gruba 4.000 TL, 2. gruba 2.000 TL ve 3. gruba ise 1.000 TL'lik Teknosa hediye çeki verilecek. Birinci olan ekip Akçansa'da staj yapma hakkı da elde edecek. Ayrıca Akçansa, Betonik Fikirler Proje Yarişması'na katılan her bir genç için TEMA'ya bir fidan ba ışlayarak, daha yeşil bir dünya için gerçekleştirdiği projelere gençleri de ortak edecek.

14. ULUSLARARASI PLANLAMA TARİHİ B RLİ İ
2010 istanbul konferansı

Uluslararası Planlama Tarihi Birliği (International Planning History Society-IPHS) ile İTÜ Mimarlık Fakültesi ve İT   evre ve şehircilik Uygulama Araştırma Merkezi'nin birlikte düzenlediği "Kentsel Değişim: Çatışmalar, Karşıtlıklar ve Yarişan Fırsatlar" temalı konferans 12-15 Temmuz 2010 tarihlerinde İstanbul Taşkışla'da gerçekleşecek.

Mimarlar Odası bu konferansa bir sergi ve bir kurumsal bildiri ile katılacak. şehirlerin sürdürülebilir geleceği düşünülerek konunun uluslararası boyutlarda tartışılması, akademik bilginin ve uzmanlı ın paylaşılması yönünden büyük önem taşıyor. Günümüzde kentsel değişim ve dönüşümle ilgili planlama sorunları, kentsel yönetim, kültürel ve sosyal yapı, tarihi ve doğal değerleri koruma gibi alanlarda kent gündeminde daha önce rastlanmayan bir düzeyde yer alıyor. İki yılda bir yapılan geleneksel konferansların on dördüncüsü için İstanbul'un seçilmesinin nedeni, kentin tüm tarihi boyunca konferans temasına uygun bir gelişme ve değişim süreci içinde bulunması ve 2010 yılında Avrupa Kültür Başkenti seçilmiş olması. Konferansta yapılacak tartışmaların 2010 Avrupa Kültür Başkenti İstanbul'un kentsel değişim/dönüşüm sürecinde yapılan ve yapılması planlanan çalışmalara önemli ölçüde yarar sağlaması bekleniyor. Ayrıca diğer oturmardan ayrı olarak konferans programında yer alan "Genç Araştırmacılar Oturumu" lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerini hedefliyor. Bu oturumun tüm katılımcıları "en iyi genç araştırmacı bildirisi  d l " için de aday oluyor.

Ayrıntılı bilgi için: www.iphs2010.org

PROSTEEL 2010 ÇELİK YAPI TASARIMI

YARIşMASINA

başvurular başladı

Borusan Mannesmann Boru ana sponsorlu unda, Türk Yapısal  elik Derneği ve Borusan Mannesmann Boru tarafından düzenlenen PROSteel 2010  elik Yapı Tasarımı   renci Yarişması'na başvurular başladı. Üniversitelerin İnşaat Mühendisliği ve Mimarlık Bölümü   rencilerinin ekip oluşturarak katılabilecekleri yarişmada, 1., 2. ve 3.'l k ödülünün yanı sıra Borusan Mannesmann Boru  zel  d l  de verilecek.

Borusan Mannesmann Boru ana sponsorlu unda, Yapı-Endüstri Merkezi (YEM) tarafından organize edilen yarişmanın konusunu bu yıl öğrencilerin kendisi belirleyecek. Öğrencilerin uygun göreceği yer ve kapsamda değişik yapı tasarımlarının, yarişmanın amaçları ile ba larının kurularak geliştirilmesinin beklendiği yarişmaya katılacak projelerde,  elik malzemenin sunabileceği çeşitli olanakların yaratıcı biçimde ortaya koyması bekleniyor.

Yarişmaya katılan ekiplerde en az bir mimarlık ve bir inşaat mühendisliği bölümü   rencisi olması gerekiyor. Ekip  yelerinin sayısıyla ilgili bir üst sınırlama bulunmuyor. İsteyen   renciler, www.prosteel.org sitesinde bulunan mesaj panosuna mesaj bırakarak da ekip oluşturabiliyorlar.

Yarişma ile ilgili detaylı bilgiye ve online başvuru formuna www.prosteel.org adresinden ulaşılabilir.

“POMİ” SERGİSİ

taşkışla'da

Eskişehir Osmangazi  niversitesi mimarlık bölümünde faaliyetini sürdürmekte olan ve y r t c l   n  Dr. Levent şentürk' n yaptığı Pomi (Potansiyel Mimarlık İşli i), 2002'den bugüne kadarki ürünlerinden seçilen   renci ürünlerini İstanbul Teknik  niversitesi'nde sergiliyor. Pomi, adını 1960'ların  nl  Fransız sürrealist edebiyat grubu Oulipo'dan (Potansiyel Edebiyat Atölyesi) esinlenmiş.

Sergi, bilindik   renci sergilerinden oldukça farklı bir anlayışla tasarlandı. Serginin materyali, yalnızca paftalardan veya maketlerden oluşmuyor. Binlerce tu la, a şap çubuk, on binlerce a şap k p gibi malzemeler, mekanla diyalog içinde biçimlenecek, bu nedenle de serginin nihai bir biçimi yok. Sergi atölye çalışmaları ile yeni yeni biçimlere bürünecek ve inşa halindeki enstalasyonlardan oluşacak. Sergide, Pomi'nin 2002'den beri yaptığı Ka an Duvar, Kullan At Mimarlık, İcra Edilen Duvar, Barakalar, Mod lor, "Nezih Bir Mimarlı a Doğru" Kataloğu, Bir Kentin Belirmesi gibi temalarının kitapları, filmleri ve enstalasyonları da izlenebilecek. Sergide, Pomi'nin yeni süreli yayını "dönme dolap" gösterimde olacak. Pomi'nin 14   rencisi, Taşkışla'daki diğer öğrencilerle ortak etkinlikler de yapacak.

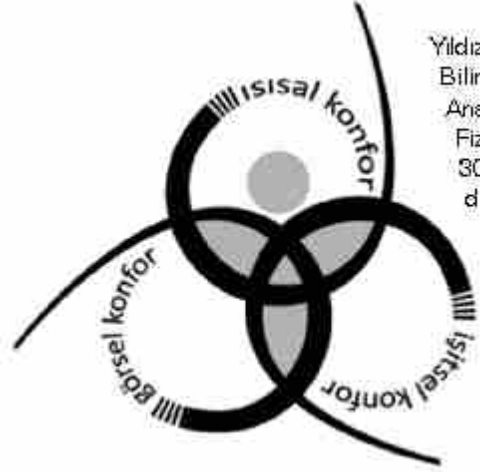
Pomi'nin son  r nleri, Londra'da 2010 yazında düzenlenecek olan iasf 2010 (Uluslararası Mimarlık   rencileri festivali) katılımı dolayısıyla, "Recycle, Reduce, Reuse" (Geri dönüşüm, Tasarruf, Yeniden Kullanım) temasına dayanıyor. Bu kapsamda öğrencilerin ürettiği mobilyalar ve yapı  l  indeki enstalasyonlar görülebilir. Yılbaşı için hazırlanan ve ilk kez sunulacak olan el yapımı "pomi defterleri", atölyeye katkı sağlamak üzere sembolik bir fiyatla satışa sunulacak.

Sergi 22 Aralık'ta İTÜ Mimarlık Fakültesinde, Taşkışla binasının 1. katında açılan ve şubat 2010 tarihine kadar gezilebilecek. Sergi ESO   Rektörlüğü, İTÜ Mimarlık Fakültesi Dekanlığı ve Kılıçoğlu Fabrikasının katkılarıyla gerçekleşmekte.

mimarlık

haberleri

YAPI FİZİĞİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR
tasarım kongresi

Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalı Lisansüstü Yapı Fiziği Programı'nın eğitimde 30. yılı olması nedeniyle düzenlenen özel Kongre'nin temel amacı Yapı Fiziği alanında, ülkemizde kent ve yapı ölçeğinde araştırma, tasarım, üretim, uygulama yapan kişi ve kuruluşları bir araya getirmek, geçmişten günümüze olan süreçteki çalışmaları, gelişmeleri

tartışmak, bilgi alışverişinde bulunmak, bilgiyi yaygınlaştırmak, üniversite-sanayi işbirliğini arttırmak, ülkemizin bu alandaki birikimini ortaya koymaktır.

Kongre'nin bir başka önemli yanı ise, pek çok alanda önem taşıyan sürdürülebilirlik konusunun mimariye de yansımaları nedeniyle tasarıma bu bağlamda yaklaşarak Yapı Fiziği konularının bu etkileşimdeki rolünün önemini ortaya koymak, mimari tasarımla doğrudan ilgilenen kişilerin de kongreye katılımını sağlamaktır.

Ayrıntılı bilgi için: e-posta: yapifizigi@yildiz.edu.tr
www.yfk2010.yildiz.edu.tr

“INTEGRAL DESIGN STRATEGIES”

bütünleşik tasarım
stratejileri

İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Mimari Tasarımda Bilişim Yüksek Lisans ve Doktora Programı, Yapı-Endüstri Merkezi (YEM) işbirliği ile 9 Şubat 2010 tarihinde “Bütünleşik Tasarım Stratejileri; Mimari Tasarımdan Strüktür Tasarımına Uzanan Kavramsal ve Teknolojik Gelişmeler” başlıklı bir konferans düzenliyor. Bütünleşik tasarım süreçlerine farklı noktalarından değen konuşmacılar, YEM'de gerçekleştirilecek toplantıda, bu alana ilişkin son gelişmeleri örneklerle ortaya koyarken, yaratıcı tartışmaların önünü açacaklar.

Konferansa, Yüksek Lisans ve Doktora Programı'nın davetlisi olarak “Integral Design Strategies: Istanbul Transitions” isimli hesaplamalı tasarım atölyesini yürütmek üzere, İstanbul'a gelecek olan UN Studio Tasarım Yöneticisi mimar Christian Veddeler, FH Trier'den Prof. Dr. Holger Hoffmann ve Buro Happold'dan strüktür mühendisi ve mimar Wolf Mangelsdorf konuşmacı olarak katılacak.

Mimari tasarımdan strüktür tasarımına kadar bütünleşik tasarım anlayışına ilişkin en son kavramsal ve teknolojik gelişmelerin konuşulacağı toplantıda, strüktür tasarımı Zaha Hadid tasarımı olan Glasgow Ulaşım Müzesi projesi üzerinden, proje sorumlusu strüktür mühendisi-mimar Wolf Mangelsdorf tarafından anlatılacak. Burnham pavyonu proje tasarım ekibinden mimar Christian Veddeler'in, UN Studio tasarımı olan Burnham pavyonu projesi aracılığıyla anlatacağı mimari tasarımdan sonra FH Trier'de hesaplamalı

Ayrıntılı bilgi için: www.yem.net

ÇELİK YAPILAR 22. ENHR
avrupa konut araştırmaları
ağı konferansı

2010 Avrupa Kültür Başkenti İstanbul, 22. ENHR Avrupa Konut Araştırmacıları Ağı Konferansı'na 4-7 Temmuz 2010 tarihleri arasında İTÜ Mimarlık Fakültesi tarihi Taşkışla binasında ev sahipliği yapacak.

ENHR konferanslarını tüm benzer diğer konferanslardan farklı kılan en önemli özelliği ekonomi, sosyoloji, coğrafya, mimarlık ve şehircilik gibi farklı disiplinlerden gelen konut ve kent araştırmacılarını özgün araştırma bulgularını tartışmak üzere bir araya getirmesi. Konferansın dili İngilizce olup, teması “Urban Dynamics & Housing Change; Crossing into the 2nd Decade of the 3rd Millennium” (Kent Dinamikleri ve Konut Değişimi: Üçüncü Bin Yılın İkinci On Yılına GİRerken) olarak belirlendi. Konferans süresince yakın geçmişin önemli gelişmeleri göz önüne alınarak ve “Neredeyiz? Bizi ne bekliyor? Ne yapmalıyız?” sorularının yanıtlanması ile önümüzdeki 10 yıl içinde konut ve kent araştırmacılarının çalışmalarını yoğunlaştıracakları araştırma sorularının belirlenmesi hedefleniyor. Farklı ülkelerden ve farklı disiplinlerden gelen 17 davetli konuşmacının bu amaca yönelik sunumları konferansın genel oturumlarında yer alacak.

Ayrıntılı bilgi için http://www.enhr2010.com
http://www.nhr2010.com

BRUNO TAUT - BERLİN'DE RENKLİ
yapıların ustası

Goethe-Institut İstanbul, Deutscher Werkbund Berlin e.V., Bruno Tau'un 125. doğum yıldönümü nedeniyle, Yıldız Teknik Üniversitesi ev sahipliğinde 23 Şubat-12 Mart 2010 tarihleri arasında, “Bruno Taut – Berlin'de Renkli Yapıların Ustası” başlıklı bir sergi düzenliyor. Serginin kürotörlüğünü Winfried Brene üstleniyor.

Sergide, en önemli çağdaş mimarlar arasında yer alan ve Deutscher Werkbund'un ilk üyelerinden olan Bruno Taut'un, 1920'li yıllarda Berlin ve çevresinde yapmış olduğu yenilikçi konutlar ve sitelerden örneklerle 1936-38 yılları arasında Türkiye'de yaptığı yapılar yer alıyor. Sergide Bruno Taut'un tasarladığı ikamet mekanları ve Berlin ile çevresindeki ikamet yapıları sistematik olarak sunuluyor. Münferit projeler ise oluşum aşaması, restorasyon önlemleri ve bugünkü durumları açısından ele alınıyor.

Serginin hamisi, Taut'un mirasının tekrar kazanılması ve elde edilmesinde belirleyici katkısı olan mimar Winfried Brenn'dir. Bu çalışmada gösterilen analitik titizlik ve sanatsal deneyim ile restorasyon sonuçları 20. yüzyılın tehlike altında bulunan yapıları için örnek bir değer taşıyor.

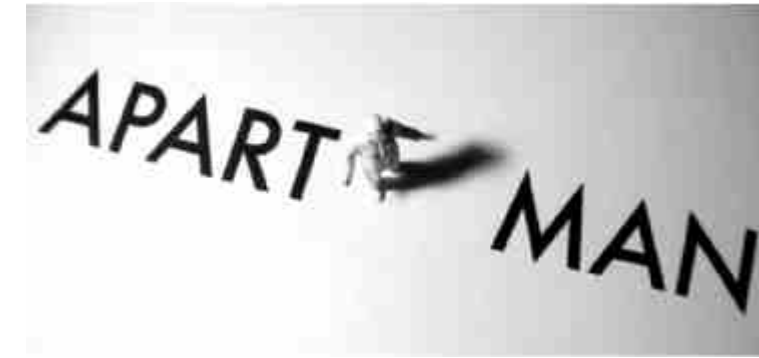
APART-*man*

Eylül 2009'dan bu yana, çalışmalarına İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti'nin desteği ile devam eden İmkanmekan grubu, bu proje kapsamında dördü tasarım atölyesi olan yedi etkinlik, İmkanmekan web sitesi ve kamusal mekan tasarımına ilişkin yazılar ve projelerden oluşan kitabını 2010 yılı sonunda tamamlayacaktır. Bu dört tasarım atölyesinden biri olan APART-MAN, 06 Şubat 2010 tarihinde gerçekleştirilecektir.

Atölyenin amacı kentte ikamet in yaygın biçimi olan 'apartman'ın olanaklarını kamusal mekan perspektifinde tekrar düşündürmektir. APART-MAN atölyesi 06 Şubat 2010 tarihinde, sizi gündelik hayatın içinde ve kamusal mekanın hemen eşiğinde ; giriş katında, çatı katında, sokak veya arka bahçe ile ilişkisinde, sağır cephesinde belki balkonlarında hatta bizzat kurgusal olarak ele alınışında hangi 'imkan'ları sunabileceğini yeniden düşünmeye çağırıyor.

Atölye'ye katılım için bir A2 poster ve bir digital sunum yeterlidir. Posterler, 18 Ocak 2010 tarihine kadar imkanmekan@gmail.com adresine gönderilmelidir. Atölye, digital sunumun ardından kamuoyuna açık olarak gerçekleştirilecek ve tasarımcıların katıldığı bir yuvarlak masa toplantısı ile tamamlanacaktır. Yuvarlak masa toplantısı ve öneriler daha sonra atölye kitapçığında ve İmkanmekan web sitesinde yayınlanacaktır

Ayrıntılı bilgi için: imkanmekan@gmail.com
Web Sitesi: www.imkanmekan.org

CONTEMPORARY
istanbul

Contemporary İstanbul, bu yıl 3-6 Aralık 2009 tarihleri arasında dördüncü kez seyircilerle buluştu. Bu geniş kapsamlı "modern ve güncel sanat" etkinliği, ülkenin kültürel ve sanatsal yaşamını dünyaya tanıtmak amacıyla gerçekleştiriliyor.

Dört gün boyunca süren Contemporary İstanbul, ulusal ve uluslararası galerileri, tüm dünyadan gelen sanatçıları, koleksiyonerleri, müze müdürlerini, küratörleri, sanat eleştirmenlerini, basın mensuplarını ve sanatseverleri Lütfü Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı çatısı altında birleştiriyor. Ana etkinliğinin yanı sıra Contemporary İstanbul ülkenin sanatsal gelişimine katkıda bulunmak üzere yıl boyunca tartışma panellerinden, sergilere kadar birçok yan etkinlikleri ve sanat projelerini sunmaya devam ediyor.

Ayrıntılı bilgi için: www.contemporaryistanbul.com/tr

ÇANAKKALE 2010 GİRİŞİMİ:
devinim

Çanakkale 2010, 2010 yılı boyunca Çanakkale kent merkezinde yer alan etkinlikleri bir çatı altında toplayarak, bu etkinlikleri daha etkin bir şekilde duyurmayı ve kentin kültürel dinamizmini kentlilerle ve kent dışındakilerle tartışarak Çanakkale'yi kültür ve sanat alanında bir devinim içine sokmayı ve bu devinimin sürdürülebilir olmasını hedefleyen bir girişim.

Çanakkale 2010 iki temel aktivite alanı üzerinden yürüyecek. Bu alanlardan ilki Çanakkale kentinin yerel kültür politikalarının hazırlanması için “12 ay & 12 Tema” başlığıyla yapılacak kent tartışmaları. Kentin kültür politikalarını katılımcı bir şekilde oluşturmak için kentte her ay bir tartışma toplantısı düzenlenecek ve her ayın sonunda bu tema ile ilgili kentliler tarafından bir manifesto hazırlanacak.

Çanakkale 2010'un ikinci aktivite alanı ise kentte halen devam eden ve yapılması planlanan aktiviteleri bu temalar çerçevesinde bir araya getirerek, kentteki tartışmayı ve sanat hareketliliğini canlandırmak olacak.

Bu kapsamda düzenlenecek kent tartışmalarının Ocak 2010 teması “Devinim” olarak belirlendi. 9-23 Ocak 2010 tarihleri arasında panel forumlar, tartışmalar, sergiler, konserler, ve film gösterimleriyle “Çanakkale'de devinim” teması incelenecek. Çanakkale 2010 girişimi ve bu ayın temasının ön çerçeve ve tartışma metnine ve programına www.canakkale2010.org web sayfasından ulaşılabilir.

basın'dan

BAŞKENT'E SELÇUKLU hakim olacak!

Başbakan Erdoğan ile Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek biraraya geldi. Başkent'e metro projesi konuşuldu, Başbakan'dan, yeni yapılarda Selçuklu mimarisine ağırlık verilmesi talebi geldi.

Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, "Sayın Başbakan'ımızın Kuzey Ankara'da bundan sonraki yapılarda Selçuklu mimarisinin ağırlıklı olarak yer alması talebi var" dedi. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Gökçek'i Başbakanlık merkez binadaki makamında kabul etti.

Yaklaşık bir saat süren görüşmenin ardından gazetecilerin sorularını yanıtlayan Başkan Gökçek, Başbakan Erdoğan'a Ankara'nın devam eden problemleri ve projeleri hakkında bilgi verdiğini söyledi.

Başbakan Erdoğan'a Kuzey Ankara Projesi'nin 2. etabının planlarını gösterdiğini ifade eden Gökçek, 'Ulus Tarihi Kent Projesi'yle ilgili gelişmeleri de anlattığını ve konuyu istişare ettiklerini dile getirdi.

Gökçek, görüşmede Ankara metrosunun gündeme gelip gelmediğinin sorulması üzerine, "Metrodan da bahsettik. İnşallah hayırlı bir netice bekliyorum"dedi. Gökçek, Ankara metrosu için ek ödenek sağlanmasına ilişkin bir görüşme yapıp yapılmadığı sorusuna"Sayın Başbakan'a metro ile ilgili sıkıntıları arz ettim. Sayın Başbakan'ımız da konuyu değerlendireceklerini ifade ettiler" yanıtını verdi.

"Sayın Başbakan'ın projelerle ilgili bir değerlendirmesi oldu mu?" sorusu üzerine Gökçek, "Kanaatlerini söyledi. Sayın Başbakan'ımızın, özellikle Kuzey Ankara'da, bundan sonraki yapılarda Selçuklu mimarisinin ağırlıklı olarak yer alması talebi var. Zaten mimarlarımız da o istikamette çalışıyor. Genel anlamda planın sunumunu yaptık, plan hoşlarına gitti, ama Sayın Başbakan'ımızın talebi, bundan sonra yapılacak binalarda Selçuklu mimarisinin kent girişine hakim olması" şeklinde konuştu.

<http://www.ntvmsnbc.com/id/25032961/#storyContinued>
17.12.2009

LUNAPARK

komedisi

Büyükşehir Belediyesi ve Yenimahalle Belediyesi arasında Çayyolu meydan savaşında MHP İmar Komisyonu Üyesi İbrahim Uyar olay yaratacak açıklamalarda bulundu.

Büyükşehir Belediyesi ile Yenimahalle Belediyesi arasında krize yol açan Çayyolu'ndaki meydan-lunapark savaşında MHP İmar Komisyonu Üyesi İbrahim Uyar olay yaratacak açıklamalarda bulundu. Büyükşehir Belediyesi Meclisi'nde alınan lunapark kararının yanlış yer için alındığını söyleyen Uyar, "Ortada vahim bir hata var. Meclis'te lunapark için alınan karar meydan yapılacağı duyurulan yere değil yolun diğer tarafındaki yüksek gerilim hattını kapsıyor. Burası da 82 metre karelik bir alandır" dedi.

Ankara'da geçtiğimiz haftaya damgasını vuran "Meydan" krizinde sular durulmuyor. Bölgede incelemelerde bulunan Büyükşehir Belediyesi MHP Grup Başkanvekili Hamit Yavuz ve MHP İmar Komisyonu Üyesi İbrahim Uyar günlerce konuşulacak bir hatayı gündeme getirdi.

Meclis oy çokluğuyla alınan "18093 adada bulunan 9835 metrekarelik yeşil alanın 10 yıl süre ile eğlence ve lunapark alanı olarak kiraya verilmesi" kararının "vahim bir hata" içerdiğini açıklayan MHP'li bu hatayı şöyle açıkladı:

82 metrekareye lunapark! Bu karar okundu, bizim ve CHP'nin muhalefetine rağmen oy çokluğuyla geçti. Ancak ortada vahim bir hata var. Kararın ardından CHP ve AKP arasında tartışma konusu olan yer Yenimahalle Belediyesi'nin meydan yapacağını duyurduğu alan olsa da, kararda geçen 18093 ada 1 parsel orayı kapsamamaktadır. Kararda geçen alan 82 metrekarelik yüksek gerilim hattıdır. Yani Büyükşehir Belediyesi meydan yeri için karar almış gözükse de gerçek öyle değildir.

Hürriyet Gazetesi– 21.12.2009

GÖKÇEK'TEN LUNAPARK

açıklaması

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Büyükşehir Belediyesi Meclisi'nin son toplantısında, Çayyolu'na lunapark ve eğlence alanı oluşturulmasına ilişkin alınan karar üzerine Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar'ın yaptığı açıklamaları değerlendirdi. Fethi Yaşar'ın, "Oraya kent meydanı yapılmasına" dair ifadesini eleştiren Başkan Gökçek, "Bazıları belediye başkanı olmuşlar ama hala kanunları öğrenememişler" dedi. Büyükşehir Belediye Kanunu'na göre meydan yapma yetkisinin Büyükşehir Belediyesi'nde olduğunu kaydeden Başkan Gökçek, şunları söyledi:

"Bazıları belediye başkanı olmuşlar ama hala kanunları öğrenememişler. 'Ben buraya meydan yapacağım' diyor. Meydan yapma yetkisi Büyükşehir Belediye Kanunu'na göre, kime ait? Büyükşehir Belediyesi'ne. O halde bu arkadaşımız kanunu bilmiyor, öğrenecek. Yeni belediye başkanı olduğu için bunları öğrenecek."

Başkan Gökçek, Yenimahalle Belediyesi'nin alanda herhangi bir uygulama yapması durumunda ise derhal müdahale edileceğini ve yasal yollara başvuracaklarını kaydetti.

Hürriyet Ankar Gazetesi– 18.12.2009

'İMAR DARBESİ'

genişliyor

İmar planlarında "Bakanlık yetkileri"ni güçlendirirken, meslek odalarının imar süreçlerine "demokratik katılım"larını önleyen "imar darbesi" tasarısının "yalnız" olmadığı ortaya çıktı. Bayındırlık ve İskân Bakanlığı'nca hazırlanan ve mimar-mühendis odalarının "her türlü iş ve işlemleri"nde bakanlığa bağlanmalarını öngören "İmar Kanununda Değişiklik" tasarısının yanı sıra, rant amaçlı "kentsel dönüşüm" alanlarının tüm kente yayılmasına yönelik yeni düzenleme de TBMM komisyonlarında görüşülmeye başlandı.

Teklifin gündeme gelmesiyle birlikte komisyon başkanlığına verilen ikinci teklifte ise kentsel dönüşüm projelerine açılacak davalarla ilgili olarak "yargılamaya sınırlama" getiren hükümler yer alıyor. AKP İstanbul Milletvekili Nusret Bayraktar ile 15 AKP milletvekilinin TBMM Başkanlığı'na sundukları yasa teklifi, "kentsel dönüşüm projeleri" alanlarının "genişletilmesi"ni amaçlıyor. Yasadaki "eskiyen tarihi dokular" tanımının uygulamayı "daralttığı" gerekçesine dayanan teklifte, "planlı veya plansız, yapılaşmış veya boş alanlar" ifadeleri de maddeye eklenerek, kentlerin tüm bölgelerinde "rant amaçlı imar yenilemeleri"ne olanak sağlanıyor.

Teklife "komisyonda eklenen" ikinci bir önergeyle de büyükşehirlerdeki "ilçe belediyeleri yetkisiz" kılınarak, kentsel dönüşüm alanlarının sadece büyükşehir belediyelerince belirlenmesi öngörülüyor. Böylece, kamuoyunda "kentsel sürgün"e dönüştüğü ve "kültürel soykırım"a neden olduğu yönünde eleştirilen "Sulukule" ile "Tarlabası" gibi örneklerin, ilçe belediyelerinin onayı alınmaksızın büyükşehir belediyesince tüm metropoliten alanda yaygınlaştırılması hedefleniyor...

Teklifin görüşüldüğü "Bayındırlık ve Turizm Komisyonu"nda verilen "genişletilmiş değişiklik önergesi"nde, dönüşüm alanlarındaki özellikle "mülkiyet hakları"nın ve "şehircilik ilkeleri"nin gözetildiği "yargı" kararlarını "zorlaştırıcı" hükümler de var. Bu alanlardaki "kamulaştırma"lara dayanak oluşturan yeni "imar planları" hakkında mahkemelerce iptal kararı verilebilmesine "koşullar" getiren teklif, "yasanın uygulanmasında yargı denetiminin aynı yasayla sınırlanması" gibi hukuk ilkeleri açısından tartışmalı düzenlemeler içeriyor.

Cumhuriyet Gazetesi– 19.01.2010

TARİHİ İLÇEYE TOKİ

startı

Ankara'nın ilçesi Beypazarı'na Toplu Konut İdaresi (TOKİ), kaymakamlık ve belediye işbirliği ile yapılması planlanan sosyal konutlar için bilgilendirme toplantısı yapıldı.

Belediye Başkanı Cengiz Özalp de belediye olarak TOKİ'ye başışladığı araziyi basın mensuplarına gezdirdi. Özalp, ilçede kurulması planlanan Organize Sanayi için ayrılan, ancak sonradan üniversite amaçlı planlanan 33 dönümlük araziyi TOKİ'ye ücretsiz bıraktıklarını açıkladı. Başkan Özalp, Belediye Meclis üyeleri ve Fen İşleri Müdürlüğü çalışanları ile birlikte araziyi basın mensuplarına gezdirip, TOKİ konutları hakkında bilgi verdi.

Hürriyet Gazetesi– 01.12.2009

HÜKÜMET YÖRESEL MİMARİYİ

destekleyecek

Bayındırlık ve İskan Bakanı Mustafa Demir, yöresel mimarileri geliştireceklerini ifade etti. Kayseri'de Vali Mevlüt Bilici, TBMM Başkan Vekili Sadık Yakut, AK Parti Grup Başkan Vekili Mustafa Elitaş tarafından karşılanan Bayındırlık ve İskan Bakanı Mustafa Demir, valilikte yaptığı açıklamada, Kayseri'de daha önce bir projeyi hayata geçirdiklerini belirterek, şunları söyledi: "Hazırladığımız proje ile kırsal kesimlerde yöresel mimari yeniden yaşatılacak. Yöresel malzemeler kullanılacak. Bu konuda biz proje ve mühendislik mimarlık desteği vereceğiz. Yöresel malzemelerle ilgili bilimsel çalışmalar yapılacak. Bu konuda Kayseri pilot bölge seçildi. Bu projemizi diğer şehirlerde de yaygınlaştıracamız. Projemizi yakında Kayseri'de hayata geçireceğiz. Kırsal yerlerdeki yapılaşmalarda geleneksel yapılarımızı bugünün şartlarında, bugünkü imkanlarla yeniden hayata geçirilmesini planlıyoruz. Bizim katkımız proje desteği, mimari destek mühendislik desteği. Yöresel mimarileri geliştireceğiz." Bakan Demir, iller Bankası'nın statüsünün değişmesiyle ilgili çalışmaların devam ettiğini ve kurumun daha özerk bir yapıya kavuşacağını anlattı.

Bakan Mustafa Demir, bir gazetecinin sorusu üzerine bakanlığın isminin değişeceğini, konunun Ocak ayında bakanlar kurulunda görüşüleceğini ancak yeni isimlerinin henüz netleşmediğini ifade etti.

Haber Türk– 01.09.2009

'ARKITERA GENÇ MİMAR ÖDÜLÜ'

yeni sahibini arıyor

GENÇ mimarların işlerini ve isimlerini duyurmayı, böylece mimari üretimde kendilerine daha çok yer ayrılmasını sağlamayı hedefleyen ödül Türkiye'de ilk kez 2004 yılında verilmeye başlanmıştı.

8 Ocak 2010 tarihinde ilan edilen 'Genç Mimar Ödülü' ile Arkitera Mimarlık Merkezi yine aynı amaç doğrultusunda Türkiye'deki genç mimarları ve yapıtlarını arayacak. Semra Aydınlı, Alişan Çırakoğlu, Hüseyin Kahveci-oğlu, Erdal Sorgucu ve Hüseyin Yanar'dan oluşan Seçici Kurul, 31 Mayıs 2010 haftası içinde toplanarak kazananı belirleyecek. Ödül, aday mimarların inşa edilmiş binasından yola çıkılarak, tasarım alanında yaptığı her türlü üretim göz önüne alınarak verilmekte. 2010'da 4. kez düzenlenen Arkitera Genç Mimar Ödülü'ne aday olmak için 1970 ve üzeri doğumlu olmak ön şartı aranıyor.

Son başvuru 5 Mayıs 2010. www.arkitera.com

Birgün Gazetesi– 13.01.2010

3. YAŞASIN KENTLER YARIŞMASI “MAXMIX CITIES”DEN *türkiye'ye büyük ödül*

UIA Başkanı Jamie Lerner tarafından 2004 yılında başlatılan, tüm mimarlara ve mimarlık öğrencilerine açık uluslararası yarışma “Yaşasın Kentler”, bu yıl “Maxmix Cities” (Maksimum Karışım: Maximized Mixture Cities) teması ile düzenlendi. Kentlerin önemli noktalarına yapılan ufak müdahalelerle onları sağlıklılaştıran ve kentsel akupunktur önerileri beklenen yarışma, bu noktasal müdahalelerin uzun vadede kentsel gelişime katkıda bulunmasını amaçlıyordu.

Ulusal ve uluslararası olarak iki aşamalı düzenlenen yarışmada Doğu Avrupa öğrenci kategorisinde birincilik ödülü Türkiye'den H. Sena Doğan'ın oldu.

Yarışmanın ulusal dal birinciliğini paylaşan diğer filmi “4857” adını ve üç yönetmen imzasını taşıyor: Petra Holzer - Selçuk Erzurumlu - Ethem Özgüven. İşverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenleyen 4857 sayılı kanunun, Tuzla tersanelerindeki işçiler özelinde nasıl emekçiler aleyhine çığnendiğini, yakın tarihte yaşadıklarımızı belgeleyerek yüzümüze çarpan yapım, aynı zamanda emeğin kapitalizme karşı onurlu savaşının da çarpıcı belgesini içermekte.

Ayrıntılı bilgi için: www.celebcities3.org/vincitori.aspx

ÖĞRENCİ KATEGORİSİ

BATI AVRUPA

Büyük ödül: “Be water my friend!!” Davinia, Fuentes Cabrera (İspanya)

1. Mansiyon: BAY PORT CITY Alba Helena, Malo de Molina Serrano (İspanya)
2. Mansiyon: architecte Delpine, Olivier (Fransa)

DOĞU AVRUPA

Büyük ödül: “cubedialectic” H. Sena , Doğan (Türkiye)

1. Mansiyon: ECO MIXRIVER MAVRIDOU, VASILIKI (Yunanistan)
2. Mansiyon: Ms Alina, Batishcheva (Rusya)

ASYA

Büyük ödül: “potential line” Hyobin, Jung (Kore Cumhuriyeti)

1. Mansiyon: Myung Eun, Chung (Kore Cumhuriyeti)
2. Mansiyon: the floating roof in X-hutong xiaomin, Zhang (Çin)

PROFESYONEL KATEGORİ

BATI AVRUPA

Büyük ödül: Mario, Tvrtkovic (Almanya)

1. Mansiyon: Monsieur Yannick, Troubat (Fransa)
2. Mansiyon: plateforme fleury, Benjamin (Fransa)

DOĞU AVRUPA

Büyük ödül: Nikita, Sergienko (Rusya)

1. Mansiyon: Roxani-Sofia, Tsiloni (Yunanistan)
2. Mansiyon: Yaroslav, Usov (Rusya)

ASYA

Büyük ödül: Jung Woo, Oh (Kore Cumhuriyeti)

1. Mansiyon: Urban Contamination with the Indong, Cho (Kore Cumhuriyeti)
2. Mansiyon: MIX INFRA X PROGRAMAX Song E, Han (Kore Cumhuriyeti)

ÇUHADAROĞLU ALÜMİNYUM ÖĞRENCİ *proje yarışması sonuçlandı*

Çuhadaroğlu Metal Sanayi ve Pazarlama A.Ş tarafından, alüminyum sektörünün gelişimini desteklemek ve mimarlık fakültelerinde öğrenim gören lisans öğrencilerinin yaratıcı fikirlerle kendilerini geliştirmelerine fırsat tanımak amacıyla düzenlenen ve 593 projenin katıldığı Alüminyum Öğrenci Proje Yarışması'nın altıncısı sonuçlandı.

Bu yılki konusu; “Edirne Sınır Ötesi Ticaret ve Fuar Merkezi Karşılama ve Yönetim Binası” mimari tasarımı olarak belirlenen yarışmaya yurt içindeki üniversiteler ile KKTC'deki üniversitelerin mimarlık bölümlerinde öğrenim gören lisans öğrencileri bireysel ya da grup olarak katıldı. Prof. Dr. Veyis Özek (TÜ), Prof. Dr. Mehmet Şener Küçükdoğu (İKÜ), Prof. Dr. Hasan Şener (İTÜ), Prof. Dr. Nilüfer Akıncıtürk (UÜ), Yrd. Doç. Dr. Timur Kaprol (TÜ) dan oluşan yarışma jürisinin yaptığı ön değerlendirme sonucunda 60 proje finale kaldı.

Trakya Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nde yapılan final değerlendirmelerinde ise dereceye giren projeler belirlendi. Alüminyum Öğrenci Proje Yarışması ALU2009'da dereceye girenler şöyle;

1. Ödül

Yusuf Uyar (UÜ), Gürcan Demirtaş (UÜ) ve Nevzat Kasal (UÜ),

2. Ödül

Tuğgen Kukul (İTÜ), Abdullah Kocamaz (İTÜ) ve Fatih Cin (YTÜ),

3. Ödül

Regaip Adem (KTÜ),

Mansiyon

Ersin Özdamar (İTÜ) ve Burak Koltukoğlu (İTÜ),

Mansiyon

Amar Pasic (İTÜ) ve Kadem Karaman (İTÜ),

Mansiyon

Tülin Meydan (UÜ),

Mansiyon

Bengihan Fındık (HÜ),

Mansiyon

Zeynep Canan Aksu (DEÜ), Cihan Sevindik (DeÜ)
Mustafa Kaan Özdoğan (DEÜ),

Sanayici ve üniversiteleri bir araya getirerek, öğrencileri iş ortamına alıştırmayı da hedefleyen yarışmaya bu yıl Trakya Üniversitesi ev sahipliği yapıyor. İrem Tür, Yapı Endüstri Merkezi, TALSAD ve Edirne Belediyesi'nin de destek verdiği yarışmanın ödül töreni 4 Aralık 2009 tarihinde Trakya Üniversitesi'nde gerçekleştirilecek.

- YTÜ Davutpaşa Yerleşkesi Ana Giriş Kapısı ve Yakın Çevresi Mimari Proje Yarışması
Son Teslim Tarihi : 12 Şubat 2009

- İstanbul BK Şubesi: 2. Mimarlık Öyküleri Yarışması
Son Teslim Tarihi: 19 Şubat 2009

- Slovenya, Maribor Kentindeki Drava Nehri için Üç Proje Yarışması
Son Katılım Tarihi : 26 Şubat 2009

- Sinan ve Çağı (Sinan & His Age) Konulu Afiş Yarışması
Son Teslim Tarihi : 01 Mart 2009

- Altındağ Doğa Parkı, Peyzaj Tasarımı Öğrenci Proje Yarışması
Son Teslim Tarihi: 02 Mart 2009

- Avrupa Çelik Köprüler Yarışması 2010
Son Katılım Tarihi: 15 Mart 2009

- Edirne Belediyesi Selimiye Camii ve Çevresi Ulusal Kentsel Tasarım Proje Yarışması
Son Teslim Tarihi: 16 Mart 2009

- Mimar Sinan Araştırma Merkezi ve Müzesi Ulusal Öğrenci Mimari Fikir Projesi Yarışması
Son Katılım Tarihi: 24 Mart 2009

İzocam Üniversitelerarası Yalıtım Yarışması

- Teslim Tarihi : 26 Mart 2010

20. Yüzyıl Mimari Mirasının Dijital Modellenmesi Konusunda Uluslararası Öğrenci Yarışması

Son Katılım Tarihi : 01 Nisan 2010

İstanbul BK Şubesi Şener Özler Mimarlık ve

- Çocuk Resim Yarışması-IV KÜLTÜR ve MEKÂN
Son Katılım Tarihi : 02 Nisan 2010

ULUS'U yıkma...

BASIN AÇIKLAMASI 05.01.2010

Son günlerde Sayın Cumhurbaşkanımız Abdullah Gül ve Kültür ve Turizm Bakanımız Ertuğrul Günay'ın Ulus Tarihi Kent Merkezi'nde tarihi yapıları ön plana çıkarmak amacıyla diğer yapıların yıkımlarının gerçekleştirilmesi yönünde yaptığı açıklamalar ve verdiği talimatlar basında yer almaktadır. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak çalışma akşlarımızın başında gelen ve önemsedğimiz bu alana ve yapılan açıklamalara ilişkin görüşlerimiz şöyledir:

Ulus Tarihi Kent Merkezi, hem Cumhuriyet öncesi, hem de Cumhuriyet sonrasında Türkiye'nin kültür tarihine önemli katkılarda bulunmuş, başkentin kimliği ile özdeşleşmiş birçok yapı ve alanı içinde barındırmaktadır. Bu bölge, Roma, Selçuklu, Osmanlı, erken Cumhuriyet yapıları ve modern mimarlık örnekleri ile Ankara'nın hem coğrafi hem de kültürel odağını oluşturmaktadır. Bir başka deyişle, Ankara'nın ve Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceğine bırakılacak en önemli kentsel miras alanlarından birisidir. 1920'li yıllarda mütevazı bir kasaba görünümüne sahip olan Ankara'nın 1960'lara kadar süren gelişimini, Ulus ve çevresinde yoğunlaşan yapıları ve kentsel mekânları üzerinden okuyabiliyoruz. Bu yapılar ve kentsel mekânlar, estetik ve mimari kaygıların ötesinde, kentsel değişimin köşe taşları olarak yadsınamayacak bir belge değerine sahiptir.

Antik dönemden başlayarak günümüze kadar birçok kültür katmanını ve mimari mirası içinde barındıran Ulus bölgesi ve tarihi yapıların korunması ve değerlendirilmesi ile ilgili olarak yöneticilerimizin duyarlılığı umut vericidir. Bugüne kadar tarihimizin, mirasımızın tahribatı ve yok edilmesine yönelik bilinçli ya da bilinçsiz yapılan uygulamalara sıklıkla maruz kaldığımız düşünüldüğünde, gösterilen bu duyarlılık bizleri mutlu etmiştir.

Ancak, yapılan açıklamalarda belirtilen, tarihi yapıların görünümünü engelleyen tüm yapıların yıkılması konusunun yeniden ele alınması gerekmektedir. Tarihi yapıların görünmesi için etrafında bulunan diğer yapıların yıkılması koruma söyleminde rağbet görmeyen eski anlayış ve yaklaşımların ürünüdür. Anadolu'nun bazı kent ve kasabalarında tarihi yapıların izlenmesi için çevresinin açılması, o yapılarla bir bütün oluşturan geleneksel kentsel dokunun ortadan kalkmasına neden olmuştur. İstanbul Hipodrom Meydanı, Bursa Ulu Camii ve çevresi, Ankara Hacı Bayram camii ve çevresi örneğinde olduğu gibi, anıtsal yapıların ortaya çıkarılması amacıyla, bugün bizim için çok değerli olan ancak o dönemde göz ardı edilmiş geleneksel dokunun yok edilmiş olması, kültürel mirasımızın sürekliliği için bir kayıp olmuştur. Tarihi yapıların etrafının temizlenerek ortaya çıkarılması için anıtsal niteliği olmayan ancak bugünün mimarlık kültürünü anlatan, belgeleyen yapıların yıkılması yaklaşımı doğru değildir. Günümüz koruma kültürü, seçmeci davranılmamasını, dönemini anlatan tüm kentsel öğelere eşit yaklaşılmasını öngörür.

Kültürel miras, yaşam kültürünün zenginliğinin ve geçmişte varılan teknik düzeyin belgesidir. Özellikle taşınmaz kültür varlıklarının oluşturduğu kültürel miras, geçmiş yaşamla ilgili bilgileri bize aktaran en somut ve en anlatımlı belgelerin başında gelir. Bizden önceki nesillerin yaşam biçimleri, ilişkileri, estetik anlayışları, yapı ve süsleme sanatında ulaştıkları düzey vb. birçok önemli bilgi ancak yapılar aracılığı ile alınabilir. Bu nedenle, geçmiş öğrenmek, deneyimlerden yararlanmak, gelecek için örnek almak, bir belge olarak gelecek nesillere aktarılacak vb. birçok nedene dayalı olarak geçmişin bu tanıklarının korunmaları gerekmektedir.

Ulus gibi kent belleklerini oluşturan alanların korunması için kullanılması gereken yöntemler uluslar arası birçok belgeye de konu olmuştur. AB Kültürel Miras Mevzuatında yer alan *Burra Tüzüğü: Kültürel Öne Sahip Yerlerin Korunması Amaçlı Avustralya-ICOMOS Tüzüğü'nde* "Tarihi bir alanın korunması, görsel düzenlemeleri ve tarihi dokuya katkıda bulunan diğer parçaların da korunmasını beraberinde getirir. Nitekim yeni yapılanma, yıkım, izinsiz müdahaleler veya ortamı olumsuz yönde etkileyecek diğer değişiklikler uygun değildir." ifadesi yer almaktadır.

Herhangi bir kentsel mekanda yenileme, yıkım vb. dönüşümlerin planlanması sürecinde, tüm bu girişimlerin sağlıklı ve bilimsel yöntemlerle hazırlanmış envanter çalışmaları üzerine kurgulanması esas alınmalıdır. Yine aynı süreçlerde toplumun ilgili gruplarının mutabakatı aranmalıdır. Bu amaçla evrensel ve ulusal ölçekte kabul görmüş değer yargılarından yola çıkılmalı, kişisel ve sübjektif davranışlardan kaçınılmalıdır. Unutulmamalıdır ki, bugün tarihi değeri olmadığını düşündüğümüz yapılar, gelecek kuşaklar için miras niteliğinde olacaktır. Günümüz mimarı mirasının korunmaması telafi edilemez kayıplara yol açacaktır. İçinde bulunduğumuz dönemin gelecek nesillere aktarılmasını engelleyecek, kültürel mirasımız konusunda oluşacak bilinçte zamansal kopuşlar meydana gelecektir. Bu durumun göz ardı edilmemesi gerekmektedir.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Ulus Tarihi Kent Merkezinin gelişiminin, kentsel mekânların ve yaşam kalitesinin yükseltilmesinin karşısında değildir. Ancak bu gelişimin bilimsel ölçütlerle hazırlanan envanter çalışmaları üzerine kurgulanan bir planlama ile yapılması gerektiği savunulmaktadır. Tarihi Ulus Kentsel Dönüşüm Projesi adı altında gerçekleştirilmesi planlanan eylemlerin bu çalışmalar yapılmadan, sonuçları kamuoyu ile paylaşılmadan ve toplumsal mutabakat aranmadan gerçekleştirilmesinin çağdaş kent yönetimi anlayışı ile bağdaşmayacağı düşünülmektedir. Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Sayın Cumhurbaşkanımız ve Kültür ve Turizm Bakanımızın konuya ilişkin görüş ve talimatlarını bu yönde anlamakta ve desteklemektedir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi

FİNLANDIYA'DA KAMU YAPILARI MÜZELER VE KÜTÜPHANELER

saklamak ve paylaşmak

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ile Finlandiya Büyükelçiliği'nin ortaklaşa düzenlediği "Saklamak ve Paylaşmak. Finlandiya'da Kamu Yapıları: Müzeler ve Kütüphaneler" sergisi 11 Ocak 2009 tarihinde Ankara'da açıldı.

"kütüphaneler bizim entelektüel birikimimizin, müzeler ise kolektif hafızamızın yuvasıdır"

FİNLANDIYA BÜYÜKELÇİSİ ESKELİNEN

Çankaya Belediyesi, Çağdaş Sanatlar Kültür Merkezi'ndeki serginin açılışını Finlandiya'nın Ankara Büyükelçisi Kirsti Eskelinen ile Mimarlar Odası Ankara Şubesi Genel Sekreteri Ali Hakkan yaptı.

Sergi açılışında bir konuşma yapan Finlandiya Büyükelçisi Eskelinen, Finlandiya'da her belediyenin kendi kütüphane ve müzesinin bulunduğu altını çizerken, "Bizim görüşümüze göre iyi kütüphaneler ve müzeler bir toplumun vatandaşına verdiği değeri gösterir, vatandaşlarını eğitime çabalarını, çözümler bulma ve yeni öngörüler yaratma vizyonunu gösterir" dedi.

Finlandiya nüfusunun yüzde 80'den fazlasının her yıl kütüphanelerden yararlandığını kaydeden Büyükelçi Eskelinen, bu nedenle kütüphanelerin Finlerin ortak oturma odaları olarak tanımlandığını belirtti ve "Kütüphaneler bizim entelektüel birikimimizin, müzeler ise kolektif hafızamızın yuvasıdır" diye konuştu.

Finlandiya'nın İstanbul Fahri Başkonsolosu Mustafa Koç'un sponsorluğunu yaptığı sergi açılışında Finlandiya Mimarlık Müzesi Sergiler Bölüm Başkanı Roy Mänttari ile Timo Vikkula da hazır bulundu.

Daha önce
İstanbul Milli
Reasürans
Sanat
Galerisinde
sergilenen
sergide maket
ve projeleri
yer alan
mimarlar

Ola Laiho,
Timo Airas,
Henna Helander,
Juhani Pallasmaa,
Ilmari Lahdelma,
Asthma Jaaksi,
Markku Heikkinen,
Markku Komonen,
Käpy ve Simo Paavilainen,
Jussi Kalliopuska,
Vesa Oiva

Müze ve
kütüphaneler

Turku Sanat Müzesi,
Espoo Müze Merkezi,
İnari Sami Müzesi,
Kotka Denizcilik Müzesi,
Turku Şehir Kütüphanesi,
Helsinki Vuosaari Müzesi,
Vaasa Akademik Kütüphane
ve 2012 yılında inşa edilecek
olan Helsinki Şehir Merkezi
Kampüs Kütüphanesi

BİNA KİMLİKLERİ ÇALIŞMA GRUBU

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından Bina Kimlikleri Söyleşileri başlığı ile kurgulanan etkinlik dizisinin beşincisi 24 Aralık 2009 tarihinde “Sergievi/ Opera Binası” üzerine gerçekleştirilmiştir. Söyleşide Devlet Opera ve Balesi Genel Müdür Yardımcısı Nilgün Fıratlı ve Yazar Gökhan Akçura konuşmacı olarak, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Elvan Altan Ergut oturum başkanı olarak yer almıştır.

SERGİEVİ / OPERA BİNASI

Elvan Altan Ergut açılış konuşmasında Cumhuriyet’in ilk yıllarında Sergievi olarak tasarlanmış ve inşa edilmiş yapının daha sonra işlevsel ve biçimsel dönüşüme uğrayarak opera ve tiyatro temsilleri için kullanılmaya başladığını belirtmiştir.

Sergievi/ Opera yapısının hem işlevi hem konumu ile Cumhuriyet Dönemi Türkiye Mimarlığı’nın önemli yapılarından biri olduğunun altını çizen Ergut, yapının Atatürk Bulvarı üzerinde, yapıldığı dönemin kent merkezi Ulus ile yeni gelişen merkez Kızılay arasında prestijli bir konumda yer aldığını, sergi ve temsil mekanı olarak verdiği kamusal hizmetle görsel ve işlevsel olarak önemli olduğunu vurgulamıştır.

Yapının mimarlık tarihindeki yerini de anlatan Ergut, Sergievi’nin yarışma şartnamesinde modern mimari üslupta tasarlanması ve betonarme olması konusunda maddelerin yer aldığını belirtmiştir.

Elvan Altan Ergut konuşmasında yapının sahip olduğu mimari öğelerden, iç mekandan ve cephelerden de bahsetmiştir. Yapının tasarımında dikey ve yatayda sağlanan dengenin başarılı bulunduğunu, dönemin biçimsel özelliklerini örneklediğini söylemiştir.

Yapıldığı dönemde “İnkılap şehrine yakışacak bir yapı” olarak tanımlanan Sergievi’nin birçok yayında yer aldığı, 1934 yılında 116 firmanın katıldığı Yerli Mallar Sergisi ile açılışının gerçekleştiği, daha sonra da sanayi, tasarım, sanat alanlarındaki hamleleri sergileyen pek çok sergiye ev sahipliği yaptığını aktaran konuşmacı, yapıyı yeni Türkiye’nin gelişme simgesi olarak tanımlamış, yapının modern mimari özelliklerinin yanında ülkenin ulaştığı gelişme düzeyini topluma göstermek ve dönemin modernleşme atılımlarının toplumun yaygın kesimlerince paylaşılmasını sağlamakta etkin olduğunu söylemiştir.

Sergievi yapısının mimari projesinin elde edilme sürecinden de bahseden konuşmacı, projenin uluslar arası yarışma ile elde edildiğini, 16 yerli 10 yabancı mimarın katıldığı yarışmada Balmumcu oğlu Şevki Bey ve İtalyan mimar Paolo Vietti Violi’nin projelerinin sanat ve dış etki açısından aynı derecede olduğuna, ödülün ikisi arasında paylaştırılmasına karar verildiğini, ancak İtalyan mimarın projesinin inşaata ayrılan bütçe ile gerçekleştirilemeyeceği için Balmumcu’nun projesinin tercih edildiğini aktarmıştır.

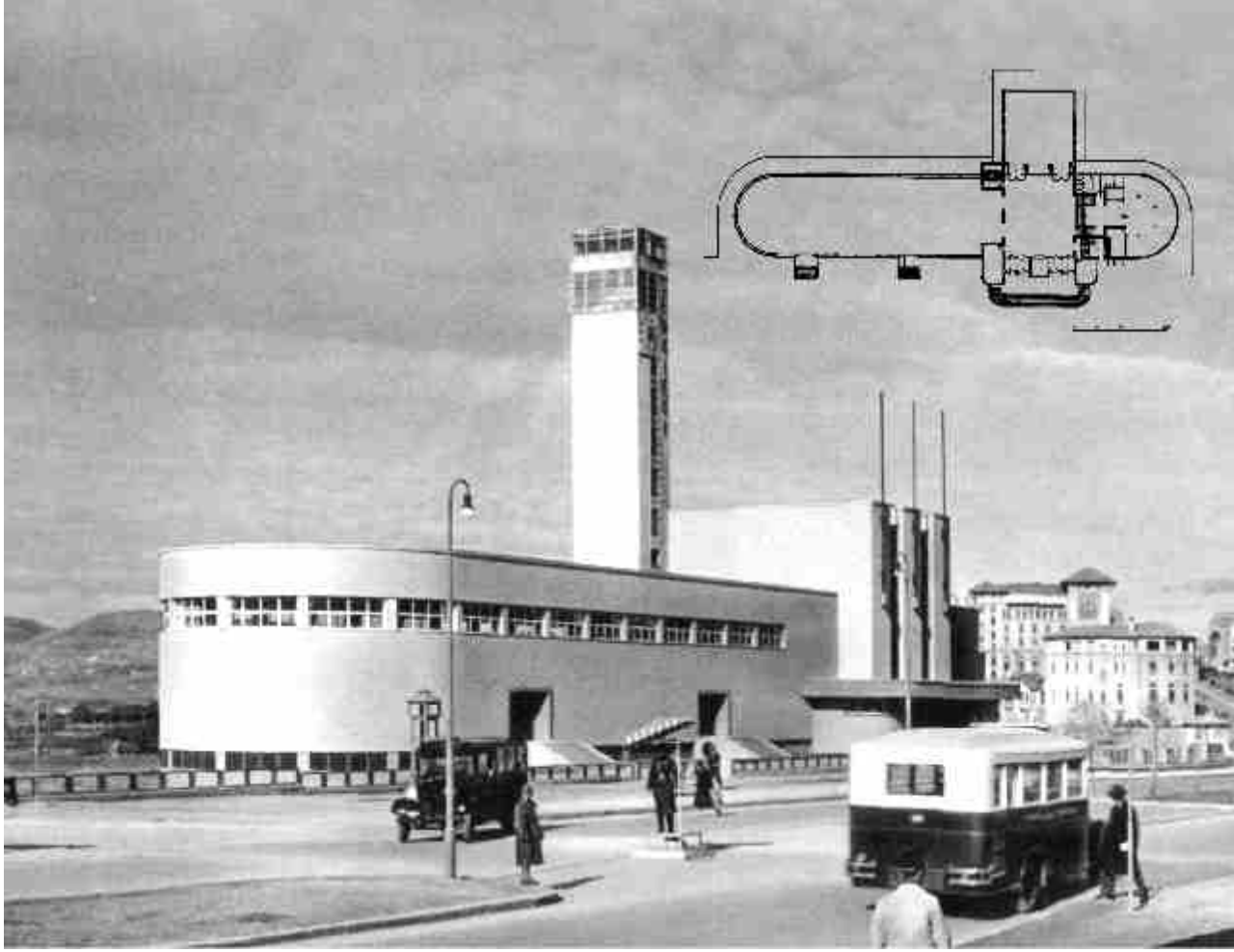
Şevki Balmumcu’nun hayat hikayesinden de kısaca bahseden Ergut, Erken Cumhuriyet Dönemi’nde kamu yapılarını tasarlama işinin yabancı mimarlara verildiğini, ancak Sergievi’nde yabancı bir mimarın görevlendirilmesi yerine yarışma açılmasının tercih edildiğini ve bu durumun yabancılara karşı kendilerini kanıtlama çabası içinde olan yerli mimarlar tarafından olumlu karşılandığını

ve yarışmayı bir Türk mimarın kazanmasının çok önemli bir başarı olarak görüldüğünü, heyecanla karşılandığını da belirtmiştir.

Ulusal ve uluslararası birçok sergiye ev sahipliği yaptıktan sonra, yapının MEB kararı ile 1946 yılında tiyatro ve opera sahnesine dönüşmesine gerekçe olarak başkent Ankara’nın bir opera yapısına ihtiyaç duyması gösterilmiştir. Bu dönüşüme dönemin mimarlık dergilerinin karşı çıktığını dile getiren konuşmacı, kullanımları farklı mekanların dönüştürülmesinin olumlu bulunmadığını, bir opera yapısının dönüşümle elde edilemeyeceğinin düşünüldüğünü, bunların yanı sıra tadilat projelerinin Balmumcu yerine başkasına yaptırılmasının da tepki çektiğini söylemiştir. Sergievi’nin Opera Yapısı’na dönüştürülmesi Alman mimar Paul Bonatz tarafından gerçekleştirilmiştir. Dönüşümün sadece işlevsel olmadığını, kütlesinde, cephesinde, iç mekanda da birçok biçimsel değişiklik yapıldığını söyleyen Ergut, yapının kulesinin yıkıldığını, özgün tasarımındaki yatay düşey dengenin kaybolduğunu, ana girişin yerinin değiştirildiğini dile getirmiştir. 1940’larda, 1930’lardaki modern üsluptan uzaklaşmaya başladığını, neoklasik üsluba dönüşümün gerçekleştiğini, bu durumun yalın bir karaktere ve geometrik düzene sahip olan Sergievi’nin masif ve anıtsal yapı olan Opera Binası’na dönüşümünde de görüldüğünü belirtmiştir.

Elvan Altan Ergut, son olarak bu yapının öyküsünde sadece biçimsel olarak değil, bağlamsal olarak da düşünmemiz gerektiğini hatırlatmış, Sergievi/ Opera Binası’nın

Başkent'in anlamamız, anlatmamız ve korumamız gereken önemli yapılarından biri olduğunu söyleyerek sözü Gökhan Akçura'ya bırakmıştır.

Yazar Gökhan Akçura, yapının Sergievi olarak kullanıldığı dönemden bahsetmiş, yapıyı sergicilik açısından incelemiş, dönemin sergi hareketlerini kısaca aktarmıştır. Akçura, İzmir ve İstanbul'da firma katılımları üzerine gelişen ticari görünümlü sergilerin gerçekleştiği dönemde, Ankara'da devlet düzeyinde sergilerin olduğunu söyleyerek konuşmasına başlamıştır. Ankara'da Sergievi'nden önce Türk Ocağı ve Halkevi'nde sergiler açıldığını, Sergievi yarışmasının şartnamesinde sergicilik açısından da maddelerin olduğunu, ne tür sergilerin teşhir edileceğinin de şartnamede yer aldığını belirtmiştir. Yapıda gerçekleşmiş farklı sergilerden fotoğraflar gösteren Akçura, 29 Ekim 1934 tarihinde yapıda açılan ilk sergiden bahsetmiş, bu sergiye ait görselleri katılımcılarla paylaşmıştır. Sergievi'nin turizm, kömür, sağlık, ziraat gibi tematik sergilere ev sahipliği yaptığını belirten konuşmacı, Çocuk

Esirgeme Kurumu, Sümerbank gibi tek kuruma yönelik, zaman zaman da doğrudan sanat çalışmalarına yönelik sergilerin gerçekleştiğini söylemiştir. Kullanılan farklı sergi tekniklerinden örnekler sunan Akçura, Anıtkabir Projeleri, Spor Alanları Mimari Sergisi gibi mimari sergilerden de bahsetmiştir. Cumhuriyet tarihinin ilk büyük fotoğraf sergisinin Sergievi'nde açıldığının da altını çizmiştir.

1938'de Sergievi'nde Türkiye'nin ilk sokak sergisinin açıldığını anlatan Akçura, bu serginin Sergievi'ne girmeden, caddeden geçerken görülecek bir sergi olduğunu aktarmıştır. Sergievi'nde gerçekleşen diğer sergilerin de temalarını paylaşan Gökhan Akçura, Türkiye'nin inşaat ve yapım faaliyetlerinin gösterildiği Cumhuriyet Nafia Sergisi'nden de detaylı olarak bahsetmiştir.

Gökhan Akçura, Sergievi'nin Opera Binası'na dönüşümü konusunda Ankara'nın modern bir tiyatroya kavuşması gerektiği için, Milli İktisat ve Tasarruf Cemiyeti Genel Kurulu'nun karar alarak yapının devlete satıldığının bilindiğini

ancak dönüştürülmesinin temelinde yatan sebebin anlaşılamadığını belirterek konuşmasına son vermiştir.

Nilgün Fıratlı ise konuşmasında yapının operaya dönüşümünden sonraki süreci anlatmıştır. Çocukluğunda solist olarak bulunduğu Opera Binası'na ilişkin birçok anısı olan, şu an kurumun müdürlüğünü yapan şehir plancısı Fıratlı, yapının Sergievi olarak kullanıldığı dönem, dönüşüm süreci, Opera Binası ve atölyeler olarak alt başlıklara ayırdığı bir sunum gerçekleştirmiştir.

Fıratlı, opera sanatının gelişimiyle başladığı konuşmasında, operanın toplumun çağdaşlaşması ile ilişkisinden bahsetmiş, tiyatro ve opera konusunu uygarlıkla ilişkilendiren Hasan Ali Yücel'in sözlerinden alıntılar yapmıştır. 1928 yılında hazırlanan planlara Atatürk tarafından büyük bir opera binasının koyulmasının istendiği, ancak başkent henüz böyle büyük bir opera yapısına sahip olmadığını aktarmıştır. Sergievi'nin Opera Binası'na dönüştürülmesinin sebebinin ödenek yetersizliği nedeniyle yeni bir opera binası yapılamamış olması olarak açıklayan Fıratlı,

yapının 1946-48 yıllarında dönüştürüldüğünü, İtfaiye Meydanı'nın da Opera Meydanı'na dönüştüğünü söylemiştir.

Yapının müellifi Şevki Balmumcu'dan izin alınmadan tadilatın gerçekleştiğini belirten konuşmacı, o dönemde dönüşüme engel olunsaydı Ankara'nın halen bir opera binasına sahip olamayacağını dile getirmiştir. Operanın açılışının 2 Nisan 1948 tarihinde yapıldığını, ancak daha büyük bir binaya ihtiyaç duyulduğunu, kentin artan nüfusuna rağmen halen aynı binada hizmet verildiğini katılımcılarla paylaşmıştır. Devlet Tiyatroları'nın da bu sahneleri kullandığını, halbuki opera ve tiyatro mekanlarının farklı mimari özelliklere sahip olması gerektiğini, ancak ekonomik koşulların zorladığını ifade etmiştir. 2009 yılında yapının Rölöve, Restitüsyon ve Restorasyon projelerinin elde edilmesi için ihalenin açıldığını, 2010 yılında çalışmaların devam edeceğini söyleyerek sözlerini sonlandırmıştır.

Etkinlik, konuşmacıların sunumları ardından özellikle opera sanatına ilginin azlığına ve ihaleye ilişkin soru-cevap ve tartışmalarla devam etmiş, kokteyli ile son bulmuştur.

18 Aralık 2009 tarihinde Türk Kütüphaneciler Derneği'nin 60.Kuruluş Yıldönümü için düzenlenen etkinliğe "TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Toplumsal ve Mesleki Gelişime Katkıları" başlıklı sunuş ile katılım sağlanmıştır.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ *ve toplumsal ve mesleki gelişime katkıları*

Türk Kütüphaneciler Derneği'nin 60. Kurulu Yıldönümü için düzenlenen etkinlikte Sivil Toplum Kuruluşları ve Mesleki Gelişime Katkıları konulu oturuma TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Sekreter Yardımcısı Esin Bölükbaş "TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Toplumsal ve Mesleki Gelişime Katkıları" başlıklı sunuş ile katılmıştır.

Prof.Dr. İrfan Çakın tarafından yönetilen oturumda, Dernekler Dairesi Başkanlığı Şube Müdürü Şaban Acar "Türkiye'de Derneklerin Gelişim Süreci", Uzm. Dr. Kemal Sevgisunar "TKD'nin 60.Yılında Türk Kütüphaneciliği", Yrd. Doç. Dr. Mehmet Toplu ise "TKD'nin 60 Yıllık Kimlik Arayışı" konularında sunuş yapmışlardır.

"TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Toplumsal ve Mesleki Gelişime Katkıları" başlıklı sunuşta Mimarlar Odası'nın kuruluşunun yasal dayanağı konusunda bilgilendirme yapıldıktan sonra, Mimarlar Odası'nın genel amaç ve hedefleri dinleyicilere aktarılmıştır. Daha sonra, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin Mimarlığın toplumsallaşması ile ilgili ana gündeminin,

- Kamu/ toplum yararı önceliği ve 'toplum için mimarlık' yaklaşımıyla,
- Demokrasi ve insan haklarını 'olmazsa olmaz' kabul ederek,
- Gücünü "MİMARLAR ODASI TOPLUM HİZMETİNDE" geleneğinden ve mimarlardan alarak,
 - Dayanışmayı artırmak,
 - Katılımı sağlamak,
 - Kolektif üretmek,
 - Mimarlığın toplumsallaştırılmasını sağlayacak girişimleri hayata geçirmek olduğu

belirtilmiştir.

Bu doğrultuda, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40. Dönem çalışmalarının temel akslarının belirlendiği, bunların;

- 'Mimarlığın Toplumsallaştırılması'
- 'Örgütlenmenin Yaygınlaştırılması'
- 'Mesleğin ve Meslek Pratiklerinin Nitelikleştirilmesi' hedefleri doğrultusunda,
 - 'Dayanışma'
 - 'Katılım'
 - 'Bilginin yaygınlaşması ve eğitim' ana ilkeleri altında farklı içerik ve ölçeklerde çalışmalar gerçekleştirilmesi olarak detaylandırılabilceği söylenmiştir.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin toplumsal ve mesleki gelişim konusunda yaptığı çalışmalarda, yöntem olarak;

- Toplum bilinclendirmek ve kamuoyu oluşturmak amacıyla yapılan çalışmalar, sergiler, söyleşiler, süreli ve süresiz yayınlar, internet vb araçlarla ve etkinliklerle ortamla paylaşıldığı,
- Hazırlanan sergiler gündelik hayatın içinden mekânlarda sergilenerek, mümkün olduğu kadar farklı sosyal, ekonomik ve yaş gruplarını içeren kitlelere hitap etmek amaçlandığı,
- Düzenlenen etkinliklerle basın da katkılarıyla kamuoyunu daha fazla bilgilendirmek ve harekete geçirmek için çalışıldığı,
- Tüm etkinliklerin tüm kesimlerin katılımına açık bir şekilde gerçekleştirildiği dile getirilmiştir.

Sunuşun alt başlıklarında değinilen konular ise kısaca şöyledir:

Kent İzleme Merkezi
Kent Atölyeleri

Belgeleme / Envanter Çalışmaları
1. Bina Kimlikleri ve Envanteri Projesi
2. Endüstri Mirası
3. Kamu Hizmetinde Mimarlığa Tanıklık Projesi

Koruma Çalışmaları
1. Tescil Raporları
2. Kent Suçlarına Karşı Açılan Davalar

Kent Düşleri Projefikir Yarışmaları
Kent Acil Masası/ Kentte Müdahaleler
Yerel Yönetim Seçimleri-"Belediye Yönetimlerinde Saltanata Son" Kampanyası
Çocuk Mimarlık Çalışmaları
Mimarlık Şenlik ve Festivalleri
Mimarlığın Sosyal Forumu 2010
Hazırlık Çalıştay 1- Deneyimler
Toplumsal Duyarlılık
Kentsel Mücadele
Sürekli Mesleki Gelişim

Sonuç
TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Ankara Şubesi'nden başlayarak, Mimarlar Odası'nda, TMMOB'de ve tüm kentte koşulları değiştirecek alternatiflerin oluşturulması ve hayata geçirilmesi için üyelerini ve toplumu bilinclendirmeye, toplumsal duyarlılık oluşturmaya yönelik çalışmalar yapmakta, birlikte çözüm yolları arayacak ve toplumsal muhalefetin etkin bir bileşeni olarak, örgütlenmeyi yeniden inşa edecek eylemlilikler içerisinde yer almaktadır.

KAMUSALLIK YENİDEN *uluslararası çalıştayı*

Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi ve ODTÜ Mezunları Derneği tarafından 8-9 Ocak 2010'da "Kamusallık Yeniden" Uluslararası Çalıştayı gerçekleştirildi.

■ 8 Ocak 2010*

Çalıştayı açılış konuşmasını Çalıştay Yürütme Kurulu üyelerinden Ali Yiğit yaparken, EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Ramazan Pektaş, çalıştay ile kamusal alanın yeniden tanımlanması için tartışmalar gerçekleşeceğini, kamusal alan ve toplumsal alanın yeniden tartışılacağını belirtmiştir.

EMO Yönetim Kurulu Başkanı Musa Çeçen ise konuşmasında Manisa'da yaşanan ırkçı saldırılara ve TEKEK işçilerinin eylemlerine dikkat çekmiştir. Türkiye'de 12 Eylül'den sonra muhalefetin darmadağın edildiğini vurgulayan Musa Çeçen tüm dünyayı saran krizi küresel kriz olarak değerlendirilmediğini, kapitalist yapısal bir kriz olduğunu düşündüğünü dile getirmiştir. Musa Çeçen, özelleştirmeyi de kamuya ait mal varlıklarına egemen kesimin el koyması olarak tanımlayarak, "Şu ana kadar özelleştirme karşıtı politikalar ekseninde olduk, artık yeniden kamulaştırmayı gündemimize alıp tartışmak çok önemli. Önümüzdeki süreçte ülkede devam eden savaş ve gerilim ortamının sonlandırılması için hepimize görevler düşüyor." demiştir.

Çalıştayda ODTÜ Mezunları Derneği adına Başkan Himmet Şahin, TEKEK işçileri adına Merih Uzun konuşma yapmıştır.

Açılış konuşmalarının ardından "Kamusal Alanı Yeniden Düşünmek Neden Gerekli?" oturumu gerçekleşmiştir. Başkanlığını ODTÜ Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Oğuz Ülker'in yaptığı oturumda Gazi Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. İşaya Üşür "Kamusal Alanı Yeniden Düşünmek Neden Gerekli?" başlıklı sunumunu gerçekleştirmiştir.

"Kamusallık Düşüncesinin Gelişimi: Tarih ve Teori" konulu oturumun başkanlığını, EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Ramazan Pektaş'ın yapmış, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi Doç.Dr. Filiz Çulha Zabcı, ODTÜ İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Yrd. Doç. Dr. Fahriye Üstüner oturuma konuşmacı olarak katılmıştır.

* Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi web sayfasından derlenmiştir.

■ 9 Ocak 2010

Çalıştayı ikinci gününde ilk oturum "Dünyada Değişik Kamusal Alan Pratikleri" başlığı ile gerçekleşmiştir. Haşım Aydıncağ'ın başkanlık yaptığı oturumda araştırmacı yazar John Holloway'ın bildirisi okunmuştur. Bildirisinde Zapatist Hareket deneyimini aktaran Holloway, nasıl tartıştığımızın, nasıl organize olduğumuzun önemli olduğunu altını çizmiştir.

Küba Büyükelçiliği adına oturuma katılan Jorge Crespo Milan, devrim öncesinde ve sonrasında Küba'daki durumun değerlendirmesini yapmıştır. 1950'li yıllarda Küba'da okuyamaz olmayanların nüfusun %30'unu oluşturduğunu, işsizlik oranının %50'lerde olduğunu söyleyen Milan, 1959'da devrim hareketinin başladığını belirtmiştir. Amerika'nın Küba'da yaşanan bu gelişimden rahatsız olduğunu belirten konuşmacı, Küba'nın petrol, yağ, şeker gibi konularda çok zor durumda bırakıldığını, Küba'ya karşı ekonomik bir savaşın gerçekleştiğini, ancak nüfusun %98'inin aynı görüşte olduğunu ve mücadele ettiğini söylemiştir.

Devrimden sonra eğitim, sağlık, yerleşim, spor gibi pek çok konuda yeni bir dönem başladığını, okula gitmeyen, sokakta yaşayan çocukların artık olmadığını, açlıktan, ilaçsızlıktan ölen kalmadığını aktarmıştır. Artık nüfusun tamamının okuyamaz olduğunu, nüfusun %8'lik bir bölümünün kolej ve üniversite seviyesinde olduğunu da belirtmiştir.

Araştırmacı yazar Metin Yeğin ise Latin Amerika deneyimlerini aktardığı konuşmasında, mülkiyet kavramından bahsetmiştir. Demokrasi kavramına da değinen Yeğin, demokrasinin sadece seçimlerle olmadığını, iletişimde, eğitimde, toprağın paylaşımında da demokrasinin olması gerektiğini, işyerlerinin kamusallaştırılması gerektiğini söylemiştir. Konuşmacı, Neoliberalizmin kendi ilkeleriyle çöktüğünü, ancak kapitalizmin kendi kendine çökmeyeceğini, yıkılması gerektiğini belirtmiştir. Kamusallaştırma toplumsallaştırma ilişkisinde de bahseden Yeğin, herkesin katıldığı bir biçim, demokratikleştirme sürecine ihtiyaç olduğunu söylemiştir. Hedefin iktidarı ele geçirmek olmadığını söyleyen konuşmacı, yapılanların boşa gitmediğinin de altını çizmiştir. Demokrasinin yaygınlaştırılmasının yanında toplumsallaştırmanın sağlanması gerektiğini dile getirmiştir.

İkinci oturumun konusu "Toplumsallığın ve Kamusal Alanın İnşasında Medya ve Yerel Yönetimler" idi. İlk bölüm olan "Yerel Yönetimler" oturumunda oturum başkanlığını EMO Ankara Şubesi Üyesi Ali Yiğit yapmıştır. Oturuma konuşmacı olarak katılan Samandağ İlçe Belediye Başkanı Mithat Nehir yerel yönetimler konusuna yaşadıkları deneyimlerden örnekler vererek değinmiştir. Çankaya İlçe Belediye Başkan Yardımcısı Eser Atak ise kent mekanı üzerinden kamusal alanı irdelediği konuşmasında, kent mekanı kamusal alanı, tüketim toplumu, kamu yararı ve yerel yönetimler ilişkisinden söz etmiştir. Kapitalizmin tanımladığı kamusal alanı yaşadığımızı, kent mekânının alınıp satılabilen bir metaya dönüşmüş durumda olduğunu söylemiştir. Atak, bir araya gelişler arttıkça, istediğimiz mekan ve alanlara ulaşmanın kolaylaşacağını dile getirmiştir.

Oturum başkanlığını Yavuz Önen'in yaptığı "Medya" oturumunda konuşmacılar gazeteci yazar Murat Yetkin, Doç. Dr. Doğan Tılıç ve gazeteci yazar Ertuğrul Kürkçü idi. Bu oturumda medyanın kamusallaşmaya etkisi üzerinde durulmuştur. Devletin müdahalesinden, çıkar ilişkilerinden, kar güdüsünden uzak bir medyanın var edilmesi gerektiği dile getirilmiştir.

Kamusallık Yeniden Uluslararası Çalıştayı yapılan değerlendirmeler ve forum bölümünde Çankaya Belediye Başkanı Bülent Tanık ve izleyicilerin düşüncelerini aktarması ile sona ermiştir.

ulucanlar cezaevi dönüşüm süreci

Gürem F. Özbayar, Mimar, K.Ö.K. Mimarlık Restorasyon
Gürem Zeynep Kutlu, Mimar, K.Ö.K. Mimarlık Restorasyon

CEZAEVİNDEN MÜZE VE KÜLTÜR MERKEZİNE

Ağustos 2006 tarihinde, Sincan’da yeni cezaevi kampüsünün inşasının tamamlanmasıyla birlikte, 1925’ten bu yana hapishane işlevini yerine getiren Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi boşaltılmıştır.

Cezaevinin Ağustos 2006’da boşaltılmasıyla beraber, günümüz Ankara’sının merkezinde yer alan bu yapı grubunun dönüşüm süreci başlamıştır.

Öncelikle, 1 Şubat 2007 tarihinde, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Ankara Barosu tarafından mimarlık lisans öğrencileri ve yüksek lisans öğrencilerine yönelik olarak 2 ayrı kategoride açılan Ankara Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi Değerlendirme Projesi Ulusal Fikir Yarışması, 6 Mayıs 2007 tarihinde sonuçlanmıştır. Yarışmada katılımcıların “kent belleği oluşturulması ve demokrasi geleneğinin yaratılması açısından”¹ özel bir önem taşıyan bu yapının yeniden işlevlendirilmesi üzerine fikirler geliştirmeleri amaçlanmıştır.

Fikir Yarışması lisans ve yüksek lisans olmak üzere iki kategoride düzenlenmiş olup, yüksek lisans kategorisinde Konservatuvar Ulucanlar Projesi birincilik ödülünü almıştır.

Yarışma dönemine rastlayan 20 Nisan 2007 tarihinde ise, Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi Yapı Kompleksi, Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu’nun 2301 sayılı kararı ile taşınmaz kültür varlığı olarak tescillenmiştir.

YARIŞMA PROJESİ-KONSERVATUAR ULUCANLAR

1920’li yıllarda inşa edilen Ulucanlar Cezaevi’nin koruma alanının nesnesi olarak ele alınmasının nedeni, bu yapı grubundaki bazı binaların mimari değeri olmasının yanı sıra, Ulucanlar Cezaevi’nin taşıdığı somut olmayan kültürel değerlerdir (intangible values).

Koruma alanındaki güncel tartışmalar göz önüne alınarak mimari değerleri kadar tarihi önemi ile öne çıkan Ulucanlar Cezaevi’nin dönüşümü problemine bakıldığında, iki çelişkili durum ile karşılaşılır:

1. Artık cezaevi işlevini sürdürmeyen yapı kompleksindeki tarihi değerler korunurken Cezaevi yeni bir yaşam alanı haline nasıl çevrilebilir?
2. Bu tarihi değerlerin korunması ve aktarılması için mimari çözümler üretilebilir mi?

Konservatuvar Ulucanlar projesindeki yaklaşım, mimari değeri olan yapıları belirlenen koruma ilkeleri doğrultusunda onarmak ve dönüştürmek iken; soyut kültürel değerleri, hapishanenin işleyiş mekanizmasının –eğer önceki cezalandırmaya yönelik kurgusuna olumsuz dersek - olumlu bir şekilde yeniden kurgulandığı bir ortamda sergilemektir.

Bu doğrultuda, Ulucanlar Cezaevinin soyut kültürel değerlerinin fiziksel karşılıklarının belirlenmesi amacıyla, hapishane mekanizmasının çözümlemesi yapılmış ve üç ana kavram belirlenmiştir.

Sınır/Sınırsızlık: Geçmişten gelen, hapishanenin içine doğru katılan sınırlar ve özelleşen fonksiyon durumu bugün de farklı bir yorumla sürdürülmüştür: Mevcut sınırların fiziksel sınırlayıcılığı tersine çevrilmiş, zemin kotta geçirgen ve değişken hale getirilirken, sergileme kotundan algılanışta vurgusunu koruyacak şekilde düzenlenmiştir. Geçmişte “donuk ve parçalı” mekânlar üretmiş olan sınırlar, projede konservatuvar fonksiyonu tarafından tanınmamakta, ihtiyaca yönelik yapılacak yeni yapılar mevcut sınırlardan bağımsız konumlanmaktadır.

İzleyen/İzlenen: Hapishane kurgusunda var olan izleyen/izlenen ilişkisinin, müze ve konservatuvar fonksiyonları arasında tekrar kurgulanarak devamlılığı sağlanmıştır. Buna karşın, Konservatuvar ve sergi aktivitesinin izleme / izlenme üzerinden kurduğu ilişki, daha önce cezaevinde gerçekleşmiş ilişkinin tam tersi bir etki yaratmakta, izlenme üzerine kurgulanmış bir fonksiyon olması nedeniyle konservatuvar, bu ilişki içersinde isteyerek varolmaktadır.

Projede, sergi ziyaretçilerinin, mahkûmların bağlamına ancak gözetleyen, uzaktan bakan birinin konumundan dâhil olabileceği gerçeği göz önüne alınarak, sergi

ziyaretçilerinin kullanacağı mekânlar gözetleme mekânlarına paralel ve aynı kotta oluşturulmuştur. İzlenen mekânlarda günlük hayat sürmektedir. Üst üste kurgulanmış iki fonksiyon, konservatuvar ve sergileme, birbiriyle barışık ve destekler biçimde sürmektedir. Yalnızca idam cezalarının infaz edildiği küçük avlu ve ulu kavak, konservatuvarın veya kültür merkezinin kullanımına açık değildir. Bu mekân insansızlaştırılarak sergi nesnesine dönüştürülen tek mekândır.

Bağlam/Bağlamsızlık: Hapishane yapısının tarihi boyunca bağlamsız olma, çevresiyle ve daha geniş ölçekte kentle kopuk olma durumu yeniden değerlendirilmiş; bugün kent merkezinde yer alan cezaevi, bu projede, çevresindeki konut dokusu, tarihi kent merkezi, Ankara Kalesi ve yeni kent ile görsel ve fiziksel bağlar kuracak şekilde yeniden ele alınmıştır.

Böylece Konservatuvar Ulucanlar'ın, konservatuvar kelimesinin de içerdiği gibi, bir yandan sahip olduğu somut olmayan kültürel değerleri geleceğe aktarırken, bir yandan da yeni bir yaşamın kurulduğu bir mekân olmasına çalışılmıştır.

AVAN PROJENİN HAZIRLANMA SÜRECİ

Yarışmanın sonuçlanmasını takip eden süreçte, Altındağ Belediyesi, Adalet Bakanlığı, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Ankara Barosu arasında 12 Şubat 2008 tarihinde imzalanan protokol doğrultusunda, Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi dönüşüm projesinin, protokole katılan tarafların işbirliği ile üretilmesine karar verilmiştir. Bu protokole göre, ayrıca, Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi'nin Adalet Bakanlığı'na ait olan tahsisinin kaldırılması ve yapı kompleksinin müze, film stüdyosu, ve sosyal ve kültürel etkinlik alanı olarak kullanılması koşuluyla Altındağ Belediyesi'ne tahsis edilmesi kabul edilmiştir.

Daha sonra, Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 16/05/2008 ve 3142 sayılı kararına göre “sonradan yapılan tescilsiz ilave bina, müştemilat, baraka ve kulübelerin, tescilli yapıların özgün doku ve karakterini açığa çıkaracağından” karara eklenmiş vaziyet planında gösterilen jandarma yapıları ve yemekhane yapısının yıkılabileceğine karar verilmiştir. Kararda geçen yemekhane yapısı dışında kalan yapıların, Temmuz 2008 tarihinde Altındağ Belediyesi'nce yıkımı sağlanmıştır.

Alanın Altındağ Belediyesine tahsisini takiben, Ulusal Fikir Yarışması'nda yüksek lisans kategorisinde birinci seçilen proje, proje sahipleri tarafından protokole taraf olan kurumların talepleri doğrultusunda revize edilmiş; 12 Haziran 2008 tarihinde tarafların katıldığı toplantıda, Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi Restorasyon ve Mimari Projesinin bu proje üzerinden üretilmesine karar verilmiştir.

Böylece, “konservatuvar ulucanlar” yarışma projesinin, müze, film stüdyosu, ve sosyal ve kültürel etkinlik alanı fonksiyonlarını içerecek şekilde revize edilerek, avan ve uygulama projelerinin üretim süreci başlamıştır. Konservatuvar ulucanlar yarışma projesinin, düşünsel altyapısını oluşturduğu bir avan proje sürecinin amaçlanmasının yanında, işveren talepleri, ekonomik ve güncel kısıtlar da göz önüne alınmak durumunda kalmıştır.

Avan proje süreci, 80 yıllık kullanım dönemi boyunca, çeşitli ek ve değişmişliklerle kullanılagelmiş olan yapı kompleksinin restorasyonuna yönelik kararların üretilmesi için, restorasyon metodu kapsamında, belirli analiz ve araştırmalar çerçevesinde ele alınmıştır. Bu metodolojinin asıl amacı, yapının bugüne kadar sahip olduğu somut ve somut olmayan fiziksel ve kültürel değerlerin tespiti, bu değerlerin geleceğe aktarımında izlenecek mimari yöntemlerin belirlenmesi, yapının korunarak sürdürülebilirliğinin sağlanması için restorasyon kararlarının üretilmesidir.

Bu doğrultuda, alanın rölövesi hazırlanmış, yapım tekniği, malzeme kullanımı, fonksiyon dağılımını anlamaya yönelik analiz çalışmaları yapılmıştır. Yapılan karşılaştırmalı çalışma, tarihsel araştırma ve tarihsel dönemleme analizleri sonrasında yapının restitüsyon projesi hazırlanmıştır. Alanın fiziksel, fonksiyonel ve somut olmayan kültürel değerleri belirlenmiştir.

Yapılan projelendirme ve analiz çalışmaları doğrultusunda, yapının fiziksel durumuna ve soyut kültürel değerlerine yönelik kararlar üretilmiştir, alanda yeni fonksiyonlar önerilmiştir.

Yapılan ayrıntılı analiz çalışmaları doğrultusunda, yarışma projesi sürecinde üretilen kavramsal çerçeve ve bu çerçeve doğrultusunda üretilen fiziksel kararlar yeniden ele alınmıştır.

Öncelikle yarışma sürecinde tespit edilen 1925 dönemi yapılarına ek olarak alanda daha fazla sayıda 1925 dönemi yapısı olduğu ve bunların bir yapı kompleksi olarak inşa edildiği belirlenmiş, avan proje dahilinde korunmuşlardır.

Yarışma projesi kapsamında konservatuvar ve sergileme fonksiyonları arasında kurulan izleyen izlenen ilişkisi, avan proje kapsamında gerçekleşen fonksiyon değişikliği sonucu geçerliliğini yitirmiştir. Bunun yerine hapishane kullanıcı gruplarının deneyimlerini müze ziyaretçilerine aktarmak amaçlı olarak ziyaretçi, mahkum ve gardiyan rotası olarak üç rota önerilmiştir. Rotalardan ziyaretçi mahkum rotası hayata geçirilirken, üst kotta oluşturulan yapıda önerilen gardiyan rotası, ekonomik ve yasal süreçlerin getirdiği kısıtlar dolayısıyla hayata geçirilememiştir.

Somut olmayan kültürel değerlerin aktarmını ve korunmasını sağlayacak olan sergileme fonksiyonunun yapı geneline dağılmasıyla beraber, bu değerlerin fiziksel karşılıklarının korunması önem kazanmıştır. Yarışma projesinde üst kottan algısı korunurken alt kotta delinen ve yeni kullanım tarafından tanınmayan sınır duvarları, avan projede ziyaretçinin zemin kotta konumlanması nedeniyle olduğu gibi korunmuştur.

Cezaevi yapısının fonksiyon analizleri doğrultusunda, farklı kullanıcı grupları tarafından kullanılan alanları belirleyen fonksiyon sınırlarının, avan proje kapsamında da devamlılığı sağlanmış, yeni fonksiyon şeması bu doğrultuda oluşturulmuştur.

Yarışma projesi kapsamında cezaevi yapısını kent bağlamıyla ilişkilendiren park alanı avan proje kapsamında da korunmuştur.

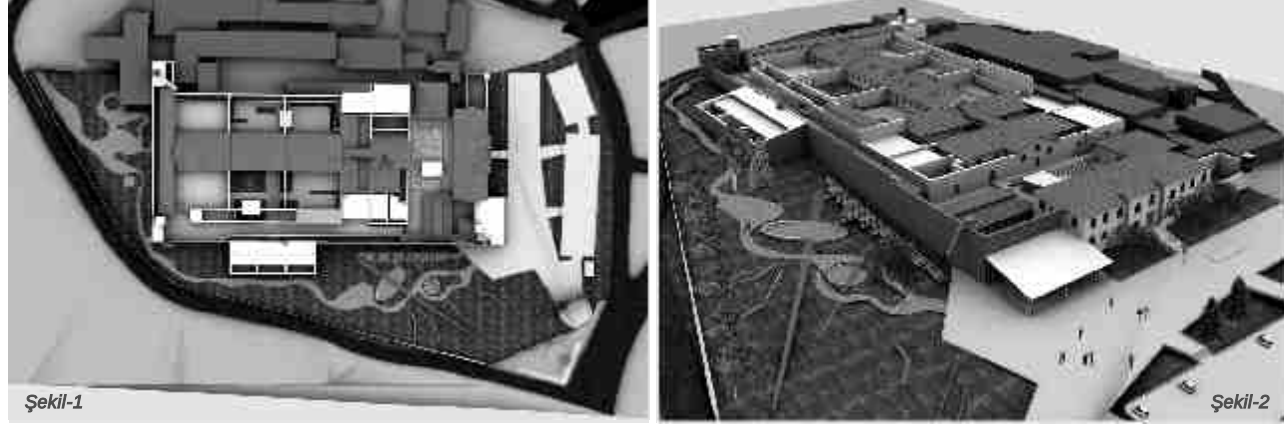
1.1. Fiziksel duruma yönelik kararlar

A. Koruma Kararları

A.1. Alan algısına yönelik kararlar: Vistalar, parçalı hapishane mekanlarının bütüncül bir şekilde algılandığı perspektiflerin, hapishane algısının yoğun olarak yaşandığı alanların, anıt ağaçların mevcut değerlerini kaybetmeden devamlılığı sağlanmıştır. Mevcut dolu boş ilişkisinin yarattığı parçalı mekanlar algısı, hapsolma sınırı olan bütün duvarlar (koğuş duvarları) yerinde tutularak korunmuştur.

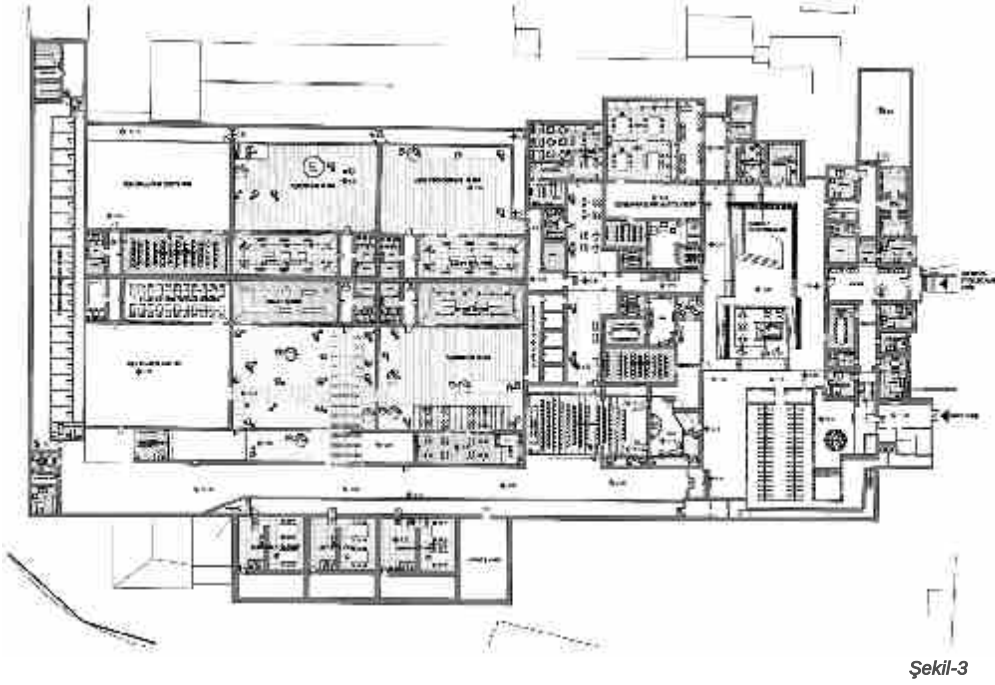
A.2. Yapılara Yönelik Kararlar

A.2.1. 1925 dönemi tarihi yapıları ve avlu duvarları sahip oldukları mimari değerleriyle mevcut durumları iyileştirilerek korunmuştur.

Şekil-1: Vaziyet Planı
Şekil-2: Genel alan perspektifi
Şekil-3: Avan Proje Planı

07.08.2008 tarihinde KTVKBK'ya sunulan Ulucanlar Müze ve Kültür Merkezi Avan Projesi

A.2.2. Hapishane fonksiyonlarına has tek örnek yapılar; görüş yerleri ve hücreler; mevcut durumları iyileştirilerek korunmuştur.

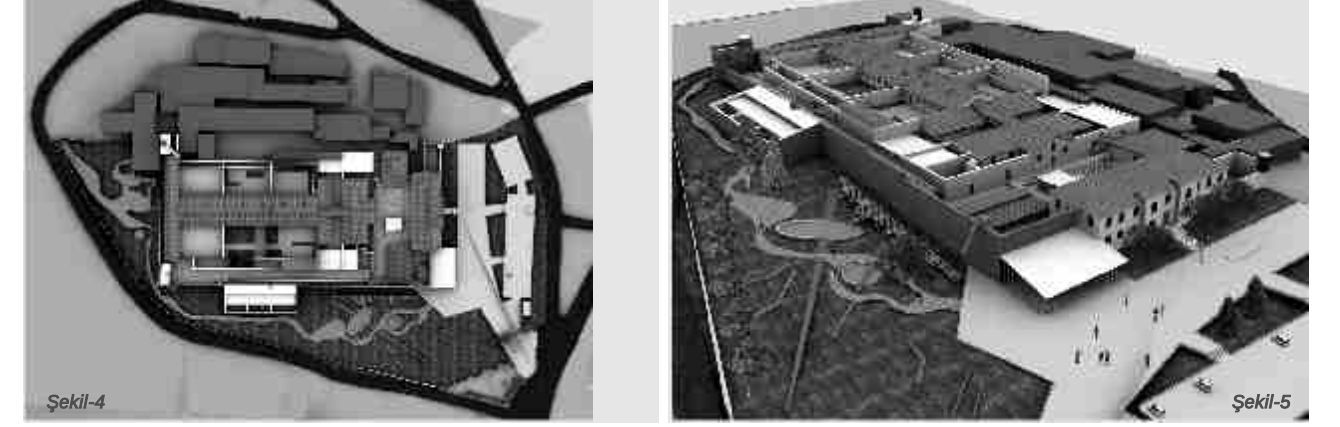
A.2.3. Ek koğuş kütlelerinin koğuşların hapsolma sınırını oluşturan duvarları yerinde korunmuştur.

B. Arındırma Kararları

B.1. Alan içerisindeki baraka görünümündeki nitelsiz muhdes ekler kaldırılmıştır.

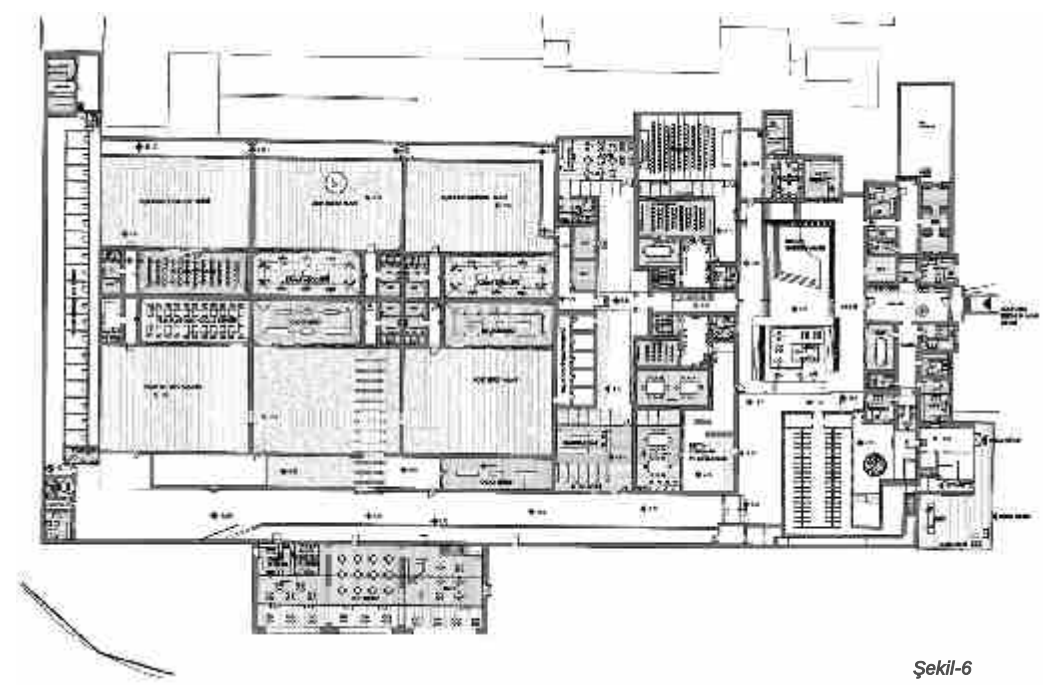
C. Dönüşüm Kararları

C.1. Alan içerisindeki kaldırılmasına karar verilen nitelsiz yapılardan, alanın doluluk boşluk ilişkilerini etkileyen ve labirentvari dolaşım kurgusuna katkısı bulunanlarının yerleştiği alanlar, dönüşüm bölgeleri olarak belirlenmiştir. Bu alanlar, bahsedilen kurguyu koruyacak bir şekilde, yeni işlevin gerektirdiği kütlelerin yerleşeceği alanlar olarak değerlendirilmiştir.

Şekil-4: Vaziyet Planı
Şekil-5: Genel alan perspektifi
Şekil-6: Avan Proje Planı

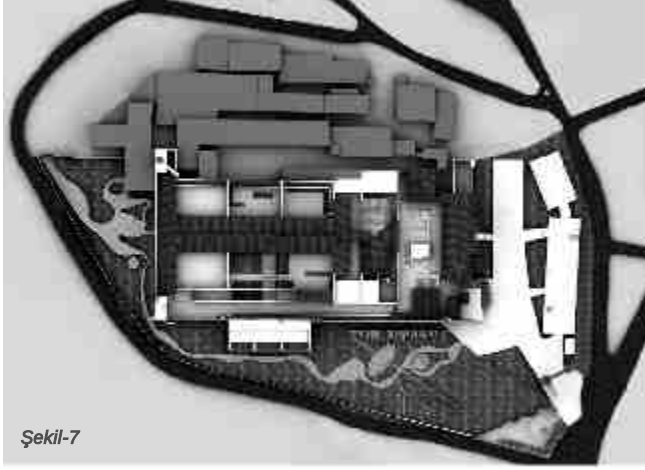
09.09.2008 tarihinde KTVKBK'ya sunulan Ulucanlar Müze ve Kültür Merkezi Avan Projesi

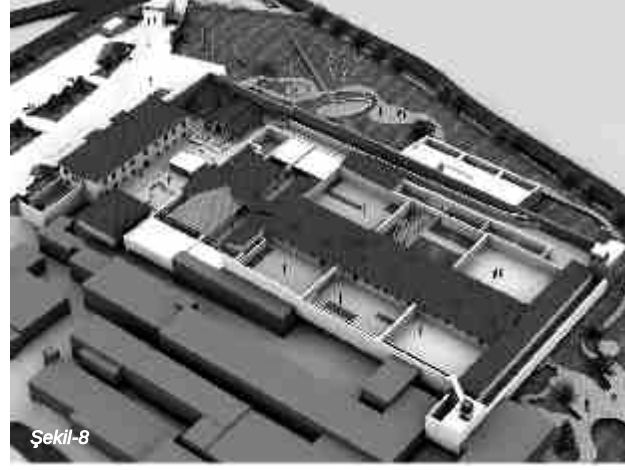
Alan içindeki tescilli yapıların mimari özellikleri gözönüne alındığında, 1. Ulusal Mimarlık Akımı çerçevesinde değerlendirilebilecek özelliklere sahip oldukları görülür. Buna rağmen, bu yapıların asıl önemlerinin mimari değerden öte, Ulucanlar Cezaevi'nin bir parçası olarak sahip oldukları tarihi değerleri olduğunu belirtmek mümkündür. Bu nedenle, bu yapıların restorasyonunda, yapıların geçirdikleri tüm dönemlere ilişkin iz ve değişiklikler değerli bulunmuş, ve tescilli yapıların sağlıklılaştırılarak taşıdıkları tüm izlerle beraber olduğu gibi korunmalarına karar verilmiştir.

Ankara Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi Avan Restorasyon ve Mimari Projesi'nde yeni yapılar aşağıdaki amaçlara hizmet etmektedirler:

1. Mimari olarak nitelsiz ve alanın değerlerini zedeleyen koğuş kütlelerinin yerine gelerek, alandaki kütle-açık alan dengesini, ve koğuş ve avlu sınırlarını yeniden üretmek,
2. Yapı Kompleksinin işlevsel dönüşümünü gerçekleştirilirken gerekli görülen ek servis mekanları oluşturmaktır.

Şekil-7: Vaziyet Planı

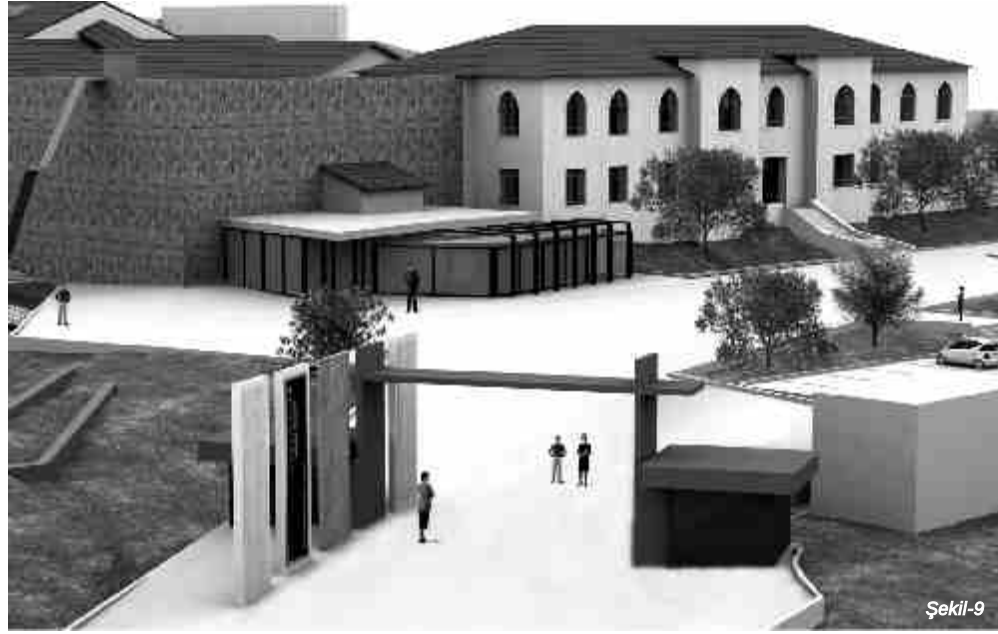
Şekil-8

Şekil-8: Genel alan perspektifi

Şekil-9: Giriş Kapısı, İdari Yapı ve Önerilen Giriş Yapısı

Şekil-10: Avan Proje Zemin Kat Planı

17.10.2008 tarihinde KTVKBK'ya sunulan Ulucanlar Müze ve Kültür Merkezi Avan Projesi

Şekil-9

Şekil-10

Yeni yapılar, alanda varolan diğer mimari dillerden ayrılan yeni bir mimari ifadeye sahiptir.

1.2. Soyut Kültürel Değerlere Yönelik Kararlar

A. Alan içerisinde mahkum sınırı olma durumları ön plana çıkarılarak birer sergi objesi olarak değerlendirilmiştir.

B. Ülke belleğinde yer etmiş olayların yoğunlaştığı alanlar sergi rotası olarak değerlendirilmiştir.

C. Hapishane işleyişi doğrultusunda oluşan fonksiyon bölgeleri benzer bir şematik organizasyonla yeniden işlevlendirilmiştir.

1.3. Önerilen Yeni Fonksiyonlar

Adalet Müzesi ve Kültür Merkezi fonksiyonları, Cezaevi'nin dönüşümü ile ilgili oluşturulan ilkeler çerçevesinde ele alınmıştır. Bir yandan yapı kompleksi, cezaevi dönemindeki işlev alanlarını ve çok katmanlı sınırlarının izlerini koruyacak şekilde yeniden işlevlendirilirken, bir yandan müze olan tüm mekanların film gösterimi, film platosu, geçici sergi ve performans alanı olarak da kullanılabileceği esnek bir kullanım önerilmiştir. Böylece, müze ve kültürel etkinlik alanı işlevleri, hem tüm yapı kompleksinde bir bütünlük ve canlılık sağlayacak şekilde içiçe geçmiş, hem de özgün Cezaevi'nin parçalı işlev kurgusuna referans verecek şekilde sınırlara ve alt işlev gruplarına bölünmüştür.

Ulucanlar Adalet Müzesi ve Kültürel Etkinlik Alanı'nda bir kaç farklı türde sergileme anlayışı birarada yer alır:

1. Objelerin sergilenmesi
2. Mekanların sergilenmesi
3. Özgün dolaşım şeması ve mekansal ilişkilerin tekrar edilmesiyle Cezaevi'ndeki mekansal deneyimin aktarılması
4. Tarihi bilgi ve belgelerin, ve bilimsel çalışmaların 'Bilgilendirme Panoları' aracılığı ile sergilenmesi.

Ulucanlar Müze, Kültür ve Sanat Merkezi'nin müze bölümünde iki ayrı sergi rotası yer almaktadır: Ziyaretçi sergi rotası ve Mahkum

AVAN PROJENİN KTVKBK TARAFINDAN ONAYLANMA süreci

Hazırlanan avan proje, ilk olarak, 07.08.2008 tarihinde Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nda görüşülmüştür. (Şekil-1,2,3) Projenin KTVKBK tarafından değerlendirilmesi sonucu; "tescilli yapıların bitişiğinde yeni yapı yapılmaması, Altındağ Belediye Başkanlığı tarafından yıkılması talep edilerek yıkımı uygun görülen yapıların dışında kalan ve tescilli yapıların bitişiğinde bulunan diğer muhdes yapılarda da Cumhuriyetin ilk dönemlerinde I. Mimarlık Akımı örneklerinden kabul edilen cezaevi yapısını kapatmayacak şekilde işlevlendirme yapılabileceğine" karar verilmiştir. Kazı ve raspa sonucu ortaya çıkabilecek ve Kurulun değerlendirmesine esas olabilecek bilgi ve belgelerin uzman bir sanat tarihçisi raporu ile birlikte Kurula iletilmesinden ve yapıya verilmesi düşünülen yeni işlev ile ilgili önerilerin konusunda uzman kişilerin görüşleri ile birlikte Kurula sunulmasından sonra konunun yeniden değerlendirilebileceğine karar verilmiştir.

Bu doğrultuda, müze uzmanı Doç. Dr. Ayşen Savaş, sanat tarihçisi Doç. Dr. Mustafa Akpolat tarafından görüşlerini bildiren raporlar hazırlanmış, avan projenin revizyonu hazırlanarak KTVKBK'ya tekrar sunulmuştur.

Yapılan proje revizyonunda; sonraki dönemlerde eklenmiş yapıların avan projenin ilk halinde korunan sınırları, tescilli yapılara bitişik oldukları kısımlarda geri çekilerek tescilli yapılardan uzaklaştırılmışlardır. Ayrıca, Ulucanlar Cezaevi 1925 dönemine ait yapıların alan içerisinde daha vurgulanır hale getirilmesine yönelik, restitüsyon projesinde elde edilen veriler ışığında projede revizyonlar yapılmıştır.

Ayrıca avan projenin hazırlanması süreci boyunca Altındağ Belediyesi ile yapılan görüşmeler doğrultusunda fonksiyon şemasında da revizyon yapılmıştır. Altındağ Belediyesi'nin alan içerisinde kafeterya vb. ticari fonksiyonların yer almasının alan kullanımını açısından uygun olmayacağına dair görüşü doğrultusunda, mevcut mutfak kısmına yerleştirilmiş olan restoran fonksiyonunun, çevre duvarları dışında konumlanmış olan 12. Koğuşa taşınmasına karar verilmiştir.

09.09.2008 tarihinde revizyonu hazırlanarak kurula sunulan avan proje ile ilgili olarak KTVKBK kurulu tarafından yerinde inceleme kararı verilmiş, 10.10.2008 tarihinde yerinde yapılan incelemeler sonucunda ek bir sanat tarihi raporu talep edilmiştir. (Şekil-4,5,6)

Revizyonu hazırlanan avan proje 17.10.2008 tarihinde KTVKBK'da dördüncü kez görüşülerek, proje genel olarak uygun bulunmuştur. 1925 dönemi yapısı olan Revir Yapısının algısını engellemesi nedeniyle, görüşme odalarının algıyı engelleyen kısmının kaldırılmasına yönelik öneri hazırlanması ve kurul onayına sunulması talep edilmiştir. Üç alternatif halinde sunulan önerilerden bir tanesi 16.01.09 tarihinde KTVKBK tarafından onaylanmıştır. Onaylanan Avan Projede, şeffaf bir kütle halinde, tescilli idari yapıdan ayrılarak konumlanan Giriş Yapısının küçültülmesi talep edilmiştir. (Şekil-7,8,9,10)

sergi rotası. Bu iki sergi rotası da Yapı Kompleksinin özgün ziyaretçi ve mahkum girişlerinden başlar ve yine aynı giriş yapısında sona erer.

Bu rotalara ek olarak, Yapı Kompleksinin batı duvarındaki 3 adet gözetleme kulesinin bulundukları “izleme kotu”nda birleştirilmesinden oluşan “gardiyan rotası” projenin son etabı olarak önerilebilir. Ulucanlar Müze, Kültür ve Sanat Merkezi’nin Ağustos 2008’de sunulan etaplarının gerçekleşmesini takiben, “izleyen” ve “izlenen” kotlarının yaşatılması ve vurgulanması amacıyla, izleyen/üst kotta çağdaş müzecilik anlayışına uygun müze ek işlevlerinin yer aldığı ve Ankara Kalesi’nin ve geleneksel konut dokusunun izlenmesine olanak verecek bir teras/yapı önerilmektedir.

İçerik itibarıyla, Ulucanlar Müzesi’nde iki farklı temada iki farklı sergi önerilmiştir:

1. Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi’nin tarihine ilişkin yazılı ve görsel belgelerin ve objelerin yer aldığı binanın kent ve ülke tarihindeki yeri ve önemini açığa çıkaran sergi,
2. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü’nün arşivlerinin katkısıyla genel olarak Türkiye’deki cezaevlerine ilişkin sergi.

Her iki sergi temasının içeriğinin ve teşhir tanzim projesinin geliştirilmesi için ilgili uzmanlardan oluşan² bir ekibin oluşturulması ve müzedeki mekansal yapıyla uyum içinde bir sergi anlayışı geliştirmeleri gereklidir.

Bu iki ayrı içerikte serginin yanısıra, Cezaevi Yapı Kompleksinin yalnız müze olarak önerilen bölümüne değil, aynı zamanda kültür merkezi fonksiyonu ile işlevlendirilecek bölümüne de yayılan mekanların önceki kullanımlarını anlatan ve varsa bu mekanlarda yaşanmış, toplumsal bellek açısından önemli olayları aktaran bilgilendirme panoları yerleştirilmesi önerilmiştir. Bu panolarla beraber müze kısmının dışına taşan ve koşullar başta olmak üzere hapisanenin tüm mekanlarına yerleştirilen bilgilendirme panoları ile tüm yapıya nüfuz eden üçüncü bir sergiden bahsedilebilir.

Bu farklı sergileme biçimlerinin biraradalığı ve sergi mekanlarının kültürel etkinliklere açık esnek kullanımı ile Ulucanlar Yapı Kompleksi’nin değişik ilgi alanlarına sahip ziyaretçilerin tümü için bir buluşma ve tartışma ortamı olması hedeflenmiştir.

Bunun yanısıra, yapının yakın çevresiyle ilişkisini sağlayacak park ve kamusal işlevler, Cezaevi’nde jandarmanın kullandığı dış alanda düzenlenmiştir.

ULUCANLAR CEZAEVİ UYGULAMA PROJESİNİN HAZIRLANMA VE ONAYLANMA SÜRECİ

Ulucanlar Cezaevi Uygulama Projesi, Altındağ Belediyesi ile oluşturulan uygulama programı doğrultusunda iki etap halinde oluşturulmuştur. Uygulama Projelerinin 1. Etapı kapsamında, alanın dış duvarlarına yakın konumlanmış olan iki yapının restorasyon ve mimari uygulama projeleri (İdari Bina ve 12. Koğuş) ve çevre düzenleme projesi hazırlanmıştır.

1925 dönemi yapısı olan İdari Yapının restorasyon projesinde, genel olarak restitüsyon projesi doğrultusunda elde edilen verilerin değerlendirilmesi ve yapının özgün mimari organizasyonunun ortaya çıkarılması ilke olarak benimsenirken, sübyan koğuşu olarak kullanılmış olan kısmı bu karardan ayrı bir şekilde ele alınmış ve olduğu gibi korunmuştur.

Çevre Düzenleme Projesinde; otopark olarak kullanılmak üzere, eğimin otoparkın algısının minimuma indirilmesi için en elverişli olduğu alan belirlenmiştir. İdari yapının ön cephesi tarafında belirlenen bu alan,

hem giriş meydanının tanımlanmasına yardımcı olmuş, hem de Cezaevi Yerleşkesi içerisinde minimum araç dolaşımını sağlamıştır. Cezaevi giriş kapısı ve giriş yapısı arasında, ziyaretçilerin müze girişine yönlenebileceği bir meydan tasarlanmıştır. Alanın otopark ve meydan dışında kalan kısmı, çeşitli etkinliklerin yapılabileceği ve çevre halkının kullanabileceği bir yeşil alan olarak ele alınmıştır. Bu alan tasarlanırken binaya yeşil alanın yaklaşmaması ve cephenin algısının kapanmaması amaçlanmıştır. Cezaevi duvarlarına yaklaşılan kısımlarda cezaevi yapısıyla uyumlu, sade ve yapıyı vurgulayan dik açılı hatlardan oluşan çakıl ağırlıklı elemanlar kullanılmıştır. Çakıl alanla yeşil ağırlıklı park alanı arasında zıt bir tasarım anlayışı benimsenmiş, yapıdan uzaklaştıkça peyzaj tasarımında kullanılan formlar da yapı dik hatlarından bağımsızlaşmışlardır. Bitkisel tasarımın yoğunlaştığı alanlar, yapıdan olabildiğince uzakta, çevre duvarına yakın ve yapı algısını engellemeyecek şekilde konumlanmıştır.

İlk olarak 10.10.2009 tarihinde, 1. Etap Uygulama Projeleri -İdari yapı ve 12. Koğuş Yapısının uygulama projeleri ve çevre düzenleme projesi KTVKKB’da görüşülmüş, İdari yapı ve 12. Koğuş Yapısı uygulama projelerinin onaylanmasına karar verilmiştir.

16.01.2009 tarihinde KTVKKB’da çevre düzenleme projesi görüşülmüş, yeşil alanda zeminde kullanılan yapı geometrisinden bağımsız şekillenen elemanların yapıyla uyumu tartışılmış, “peyzaj projesinin uygun olmadığına, yapılan uyarılar doğrultusunda alternatifli olarak hazırlanacak peyzaj projelerinin KTVKKB’na iletilmesi halinde konunun yeniden değerlendirilebileceğine” karar verilmiştir. Alınan karar doğrultusunda üç alternatif hazırlanmış, 10.04.2009 tarihli KTVKKB toplantısında seçilen alternatif üzerinden 1/200 ölçekli çevre düzenleme uygulama projesi revize edilmiştir. Proje revizyonu 29.04.2009 tarihinde onaylanmıştır.

Avan Proje kapsamında revizyonu talep edilen giriş yapısı uygulama projesi, müze ihtiyaçlarını karşılayabilecek minimum alana konumlanacak şekilde şeffaf bir kütle olarak hazırlanmış, 10.04.2009 tarihinde, kurul onayına sunulmuştur. Yerinde inceleme kararıyla görüşülmesi ertelenmiştir. Cezaevinde yapılan inceleme doğrultusunda KTVKKB tarafından, cezaevi giriş yapısının, yalnızca görüş odaları ziyaretçi bölümüne çıkan merdiven kovanı ve 12. Koğuş’a ulaşımı sağlayan tünele giriş mekanı kısımlarının korunması, ek kütlenin bu kısmın önünü kapatmayacak şekilde yeniden ele alınıp boyutunun küçültülmesi tartışılmıştır. Üçüncü revizyon doğrultusunda hazırlanan giriş yapısı projesi, 29.04.2009 tarihinde onaylanmıştır.

Avan Projede verilmiş olan ana kararlar doğrultusunda hazırlanan 2. Etap Uygulama Projeleri ise, 03.08.2009 tarihli KTVKKB toplantısında yerinde yapılan incelemeler sonucunda onaylanmıştır. Uygulama aşamasında çıkması muhtemel yeni verilerin projeyi etkilemesi halinde hazırlanacak yeni öneri projenin Kurula iletilmesine karar verilmiştir.

Konservatuar-Ulucanlar fikir projesiyle başlayan ve Ulucanlar Merkez Cezaevi Müze ve Kültür Merkezi Uygulama projelerine uzanan, Ulucanlar Cezaevi’nin projelendirilmesi süreci; proje müellifi, işveren ve Koruma Kurulu üçgeninde yeniden şekillenerek finalize edilmiştir. Alandaki uygulama faaliyetleri halen sürmektedir.

¹ Kent Düşleri 1- Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi Değerlendirme Projesi Ulusal Fikir Yarışması Şartnamesi, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi.

² Türkiye Adli Tarihi uzmanları, Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi’ne ilişkin tarihi araştırma yapacak tarihçiler, müzeologlar ve sergileme küratör ve tasarımcıları.

MODERNİST AÇILIMDA BİR ÖNCÜ

SEYFİ ARKAN

sempozyumu yapıldı

sergisi izleyiciyle buluştu

Mimarlar Odası, Türkiye'nin mimarlık kültürüne katkıda bulunmuş ve bugün hayatta olmayan mimar(lar)ın anısını yaşatmak üzere, 2006 yılında bir Anma Programı'nı kurumsallaştırmanın ilk adımlarını atmıştı. Seçici Kurul bu program için Mimar Kemalettin'i seçmiş ve bu seçim mimarlık kamuoyuna duyurulmuştu. Mimarlar Odası, Anma Programı'nın 2008-2010 döneminde "Atatürk'ün mimarı" olarak bilinen Seyfi Arkan'ı anılmaya değer bulmuştu.

Mimarlar Odası'nın bu doğrultuda oluşturduğu Afife Batur, Ali Cengizkan, N. Müge Cengizkan, Derin İnanc ve Bülend Tuna'dan bulunduğu Anma Programı Komitesi, "Modernist Açılımda Bir Öncü: Seyfi Arkan" temalı bir program belirledi. Bu çerçevede, 2008-2010 yılları arasında, Arkan'ın ilgili tüm kurum ve özel arşivlerde bulunan özgün çizimlerinin eksiksiz envanterinin çıkarılarak sayısal ortama aktarılmasını; ayakta olan yapılarının tespit edilmesi ve fotoğraflanmasını; Arkan'ın yazdığı / Arkan üzerine yazılan yayımlanmış kitap, tez, yazı ve belgelere ulaşmayı; mimarın çalışmalarının yanısıra dönemine de ışık tutan bir sempozyum düzenlemeyi; mimarın tüm çalışmalarını içeren retrospektif bir sergi düzenlemeyi planlamıştı; MSGSÜ Sedat Hakkı Eldem Salonu'nda 22-23 Ocak 2010 tarihlerinde yapılan Sempozyum ve 22 Ocak 2010'da aynı üniversitenin Osman Hamdi Bey Salonu'nda açılan Sergi, bu hazırlık geçmişine dayanmaktaydı.

Sempozyum sonrası yayımlanacak Seyfi Arkan kitabı ile Anma Programı tamamlanmış olacak. Kitapta, mimarın yayımlanmış / yayımlanmamış tüm proje, yapı ve imar planlarının arşiv belgeleri ve güncel fotoğraflarıyla derlenecek kataloğunun yanısıra; Türkiye modern mimarlığı ve Arkan üzerine sözü ve çalışmaları olan kişilerin araştırma ve değerlendirmelerini içeren sempozyum bildirileri, Arkan hakkında bugüne kadar yayımlanmış nitelikli makaleler, Arkan'ın hazırladığı raporlar, Arkan'ın ders notları, özel ve kurumsal yazışmaları yer alacak. İçinde Arkan eserlerinin bulunduğu bir mimarlık rehberi ise, başta İstanbul ve Ankara olmak üzere, yapıları kendi kentsel bağlamları içinde ele alacak.

Program kapsamında yürütülen çalışmalar ile Seyfi Arkan'ın yaşamı ve yapılarına ilişkin detaylı bilgiye ise şu adresten ulaşılabilir: www.mo.org.tr/anmaprogrami

SEMPOZYUM | FİLM | SERGİ

Aynı üst başlıkla Ali Cengizkan tarafından yürütülen sempozyum, 22-23 Ocak 2010 tarihleri arasında Arkan'ın 30 yılı aşkın bir süre şehircilik dersleri verdiği Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde gerçekleşti. Açılış oturumunda Komite adına Ali Cengizkan, Genel Başkan Bülend Tuna, Seyfi Arkan'ın oğlu Melih Şallı ve MSGSÜ Mimarlık Fakültesi Dekanı Güzin Konuk konuşmalar yaptılar.

Seyfi Arkan üzerine bilgi ve belge toplama çalışmaları sürecinde Arkan'ı yakından tanıyanlar, öğrencisi ve asistanı olmuş kişiler ve aile yakınları ile sözlü tarih çalışmaları yapıldı. Komite adına Derin İnanc tarafından hazırlanan ve sözlü tarih çalışmalarından örnekleri de barındıran KISA FİLM, açılış oturumunun hemen ardından gösterildi.

"1930'LAR VE MODERNİTENİN TÜRKİYE AÇILIMI" başlıklı ilk oturumda İlhan Tekeli, "Seyfi Arkan'ın Yaşamı ve Mimarlığının Toplumsal Bağlamı"nı aktardığı sunuşunda, Arkan'ın biyografisinden yola çıkarak yaşamı ve mimarlığının toplumsal bağlamını araştırmacılar için yeniden kurdu. Bu çerçevede ortaya koyduğu yedi temel soruya yanıt aradı.

"TÜRKİYE'DE MODERN MİMARLIK, PLANLAMA VE ARKAN" başlıklı ikinci oturumda ilk sözü alan Afife Batur, hızlı ve etkileri derinlemesine işleyen bir değişim dönemi ve dünya için olduğu kadar Türkiye için de önemli yadsınamaz bir tarih dilimi olan 20. yüzyıla yoğunlaşarak, dönemi ve dönem mimarlığını mercek altına aldı; Arkan'ın bu değişim içindeki rolüne de kısaca değindi.

Şengül Öymen Gür, “Seyfi Arkan’ı Yeniden Okumak” başlığı altında, bir mimarın yaşamı ve yapıtları yeniden okunurken hangi bağlamda değerlendirileceğinin önemli olduğunu belirtti. Arkan üzerinde etkili olan kararlar, süreçler ve sonuçları üzerinde durarak, Arkan’ı “bir etkilenmeler yumağı” olarak ele aldı.

Ataman Demir, “Güzel Sanatlar Akademisi’ndeki Belgelerde Seyfi Arkan” başlıklı sunuşunda, Arkan’ın Akdemi’nin Personel Dairesi Arşivi’ndeki kişisel dosyasında yer alan belgelerden yararlanarak, mimarlık yaşamının detayları net olarak bilinmeyen Arkan’ın yaşamındaki önemli tarihlere ve olaylara açıklık getirmeye çalıştı. Akademi’de 31 yıl hizmet eden Arkan’ın, neden mimarlık dersleri yerine şehircilik derslerine girdiği / girmesi istendiği üzerine değerlendirmelerde bulundu.

1959’da öğrencisi olan, 1962-63’de asistanı olarak görevlendirilen Ersen Gürsel ise, Arkan’ın kendi kaleminden yazıların yok denecek kadar az olması nedeniyle çok önemli bir belge olan Arkan’ın şehircilik dersleri sırasında bir öğrencisi tarafından titizlikle tutulan “Ders Notları Defteri”ni değerlendirdi. Arkan’ın kent ve kentsel planlama anlayışına açıklık getirmeye çalıştı. Arkan’ın “kentsel kalite” kavramını henüz 1930’larda gündeme getirmesi ile de şehircilik alanındaki öncülerden biri olduğunu ortaya koydu.

“SEYFİ ARKAN HİSTORİYOGRAFİSİ 1”

Yapılar, Türler, Belgeler” başlıklı oturumun ilk konuşmacısı Ali Cengizkan, hem Arkan’ın ürünleri arasında önemli bir yer tutan, hem de Türkiye’de devlet eliyle üretilen “modern mimarlık” nesnelerinin ikonik iki örneği sayılabilecek Adana Halkevi ve İzmit Halkevi’ni ele aldı. Bu yapıların, gerek düşünce olarak belirleşleri ve programlarının elde edilişi, gerekse üretim süreçlerinin planlanması, yürütülmesi ve yapı olarak elde edilmesi, modern bir düşünme ve örgütlenme süreci olduğunu belirtti.

Halûk Zelef, “Mimarlık ve Temsiliyet: Seyfi Arkan ve Devletin Yurtdışında Temsili” başlıklı sunuşunda, 1939 yılında açılan TC Tahran Büyükelçiliği’nin kent içinde ve sayfiyesinde yer alan iki yapısını ele aldı. Temsiliyet görevi üstlenen bu yapıların, biçimsel özellikleri yanında, diplomatik ve hükümet çevrelerinde yarattığı tartışmalar açısından da inceleyerek, Arkan’ın tasarımıındaki modernist etkiler yanında, temsil ettiği ülkenin kültürel öğeleri ve yapının yer aldığı yerel bağlamın rolünü de değerlendirdi.

Bilge İmamoğlu, “İşçi İçin Tasarlamak: Zonguldak; Üzülmez ve Kozlu Yerleşkeleri” başlıklı sunuşunda, Arkan’ın 1934-36 yılları arasında Zonguldak’ta, Türkiye İş Bankası’nın sahibi olduğu iki maden şirketinin

işçileri için tasarladığı büyük ölçekli konut komplekslerini ele aldı. Cumhuriyet devriminin endüstrileşme programı, emek ve sınıf politikaları gibi konularda olduğu kadar, Arkan’ın bu genel bağlam ile kendi tasarım etkinliği arasında kurduğu anlam ilişkisinde, Arkan’ın sahip olduğu “sessiz fakat sıradışı konum”u değerlendirdi.

Zafer Akay, “Kendi Evinde Sürgün Modernizm: Arkan’ın 1940 Sonrası Yapıları” başlıklı sunuşunda, Arkan’ın mesleki etkinliğinde bir kırılma noktası oluşturduğu kabul edilen 1940’lı yıllar ve ölümüne kadar geçen sürede ürettiği yapıları gündeme getirdi. Yapı etkinliğinin oldukça azaldığı savaş yıllarında yoğunlaştığı imar planlarına, sonrasında ürettiği az sayıdaki özel konutlara, (İ)ETT Teknik Bürosu için tasarladığı İstanbul’daki birkaç transformatör yapısına ve son dönemde yoğunlaştığı sanayi yapılarına değindi.

“SEYFİ ARKAN HİSTORİYOGRAFİSİ 2”

YAPILAR, OKUMALAR, DEĞERLER” başlıklı oturumun ilk konuşmacısı Uğur Tanyeli, Arkan tarafından devlet bursuyla çalıştığı Berlin’den 1931 yılında Sedat Hakkı Eldem’e yazılmış üç mektubun yarattığı bağlamda, Arkan ve Eldem arasındaki ilişkiye, Arkan’ın fazlaca bilinmeyen Berlin yıllarına, Poelzig’in ve Lörcher’in yanında yaptığı çalışmalara açıklık getirebilecek ipuçlarını verdi. Mektupların, özel yaşamın detaylarının, bir kişiyi / mimarı daha iyi anlamak üzere farklı disiplinlerin alanına giren araştırma ipuçları barındırdığını belirtti.

Esin Boyacıoğlu, “Hans Poelzig’in Öğrencisi Seyfi Arkan’ın Konut Tasarımı” başlıklı sunuşunda, Arkan’ın Akademi’den sonra Berlin Teknik Yüksek Okulu’nda Poelzig’in öğrencisi olması ve bürosunda çalışması ile devam eden eğitim hayatının Arkan mimarlığına etkilerini tartıştı. Genel olarak yapılar ele alındığında, en az etkileşimin konut yapılarında olduğunu belirterek, iki mimarın konut tasarımı konusuna yaklaşımlarını, genel kabullerini gözeterek ele aldı.

Bilgen Boyacıoğlu Dünder, “Seyfi Arkan’ın Mimarlığında Türk Evi” sunuşunda, erken Cumhuriyet döneminde sadece Sedat Hakkı Eldem’e referansla okunan Türk Evi’nin Arkan’ın konut mimarlığında ele alınışına ilişkin değerlendirmelerde bulundu. Eldem’in sofa temelli Türk evi okumasına karşılık, Arkan’ın malzeme ve form temelli bir benzerlik yerine mekânsal bir yorum peşinde olduğunu söyledi. “Türk Evi” kavramını Arkan’ın Arkitekt dergilerinde kullandığı biçimiyle kullanarak, beş farklı konut yapısını irdeledi.

“SEYFİ ARKAN HİSTORİYOGRAFİSİ 3”

YAPILAR: ARKAN MİRASININ KORUNMASI VE DEĞERLERİ” başlıklı oturumun ilk konuşmacısı Emre Madran, Arkan’ın Atatürk’ün kızkardeşi için tasarladığı Makbule Atadan Villası’nın (Camlı Köşk), Cumhurbaşkanlığı’nın üst düzey misafirleri için konut olarak kullanımı için geçirdiği dönüşümü aktardı. Yapının ana tasarım kurgusunun büyük ölçüde okunabildiği, buna karşın iç mekân düzenlemesinde ve mimari elemanlardaki değişimlerin daha yoğun olduğunu belirtti.

Göknil Gürbüz, sonradan İller Bankası adını alacak olan Belediyeler Bankası için 1935 yılında açılan yarışmayı kazanan Arkan’ın 1937’de uygulanan projesini ve 1948 yılında idare tarafından talep edilen ve yine Arkan tarafından yapılan tadilat projelerini aktardı. Bu projeler değerlendirildiğine, bankanın iş kapasitesinin artması nedeniyle duyulan mekân ihtiyacına karşın, projedeki işlev çözümlerinin başarısının, binanın günümüzde de etkin olarak kullanılmasında önemli payı olduğunu vurguladı.

Ebru Omay Polat, “Modern Konutu Korumak: Üçler Apartmanı ve Ayhan Apartmanı” sunuşunda, modern kimlik arayışı sürecinde üretilen yaşam kültürü ve konut mimarisinin Arkan’ın tasarımlarındaki özgün çözümlerini aktardı. Üçler Apartmanı’nın Türkiye’de modern konutun ikonik yapılarından biri olduğunu; Ayhan Apartmanı’nın ise ekspresyonist yaklaşımıyla mimarın Batılı kaynakları yorumlama yetisini örneklediği belirtti. Son olarak, erken Cumhuriyet döneminin mimarlık tarihi kapsamında değeri olan yapıların korumasını ele aldı.

“SEYFİ ARKAN HİSTORİYOGRAFİSİ 4”

KATKILAR, KALITLAR VE GELECEK” başlıklı oturumun ilk konuşmacısı Cengiz Bektaş, Denizli’de, aşağı yukarı aynı yıllarda yapılmış iki yapıdan yola çıkarak, 1930’ların başında mimarlık yaşamına atılmış kuşağın ilkelerinin, halk yapı sanatı ilkeleriyle büyük ölçüde çakıştığına ilişkin görüşlerin aktardı. Bu nedenle, geleneğe eklenenlerin bu gerçek modernistler olduğunu söyledi.

Abdi Güzer, Türkiye mimarlığının erken Cumhuriyet döneminden başlayarak, bir yandan uluslararası mimarlık ortamı ile bütünleşme, süreklilik oluşturma çabası içine girerken, öte yandan bu yaklaşıma tepki olarak yerel değerlerin öne alındığı yaklaşımları barındırdığı söyledi. Cumhuriyet dönemi mimarlığını herşeyden çok modernizmle yerellik arasında bir çatışma alanı olarak tanımladı. Arkan mimarlığının bu çatışma alanı içinde nitelikli tasarımları ile bir uzlaşma alanını temsil ettiğini, modernizmin bağlamsal dönüşümlerine yönelik özgün bir araştırma birikimi sergilediğini vurguladı.

Son oturumda sempozyumun genel bir değerlendirmesini yapan Ali Cengizkan, gerçekleştirilen “Modernist Açılımda Bir Öncü: SEYFİ ARKAN” sempozyumunun bir anma toplantısı olmayıp, aslında gecikmiş bir değerlendirme ve hakkını verme buluşması olduğunu; bu sempozyum ve sonrasında yayımlanacak olan kitap ile Seyfi Arkan üzerine ciddi bilimsel ve eleştirel çalışmaların ne yazık ki henüz başlayabileceğini belirtti. Mimarlar Odası’nı Anma Programı çerçevesindeki ele alışlarının aynı titizlik ve derinlikle gelecek dönemlerde de sürmesi gerektiğini bildirerek, katılımcı, dinleyici ve yürütücülere teşekkür etti.

SERGI

N. Müge Cengizkan, Derin İnan, Bilge İmamoğlu tarafından hazırlanan sergi, Arkan’ın 1931 yılından başlayarak 1966 yılındaki ölümüne kadar ürettiği mimarlık eserlerinin yanı sıra, yaşamından kesitlerin aktarıldığı fotoğraflar, Arkan’ın biyografisi ve üretimde bulunduğu dönemin toplumsal, sosyal ve siyasi tarihine ilişkin notları biraraya getiriyor. Sergi için özel olarak Florya Cumhurbaşkanlığı Deniz Köşkü, Adana Halkevi, Cumhuriyetin 10. Yılı Takı ve Camlı Köşk (Makbule Atadan Köşkü) yapılarının maketleri üretildi; sergide bulunan eserler hakkında derlenen tüm yazılı ve görsel belgeler, sadece 3 kopya olarak üretilen “sergi defteri”nde biraraya getirildi.

Sergi 14 Şubat 2010 tarihine kadar MSGSÜ Osman Hamdi Bey Salonu’nda izlenebilir.

MODERNİST AÇILIMDA BİR ÖNCÜ | SEYFİ ARKAN

KÜRESEL-SONRASI KENTLERE DOĞRU 21. yüz yılın başında ankara'ya anlama(ma)

Ali Tolga Özden¹

Bu yüzyılın başında gerek ülkemizde gerekse dünyada tartışılan önemli bir mesele, kentlerin plansız ve sağlıksız şekilde büyümesi, kentsel afet risklerin artması, kentlerde daha ciddi boyutlara varan güvenlik sorunlarının ortaya çıkması, küresel kentlerin hızla artan nüfusları ile içine düştükleri çok karmaşık problemlerle başa çıkma kapasitelerinin olmayışdır.

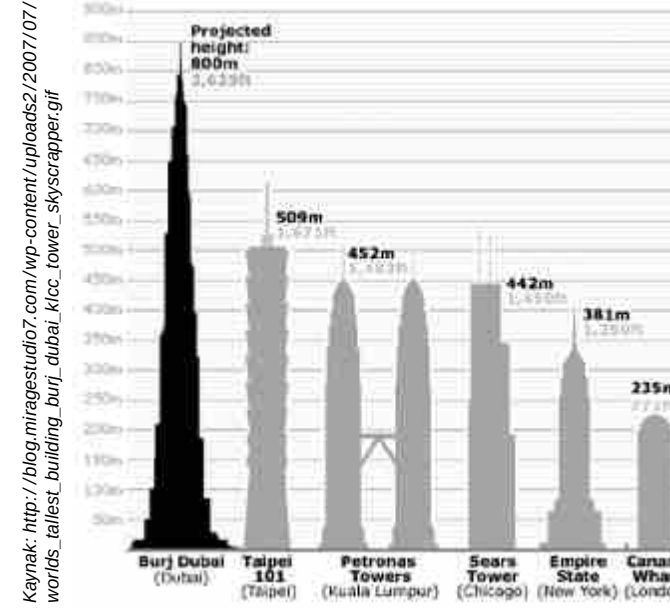
Dolayısıyla, küreselleşmenin özellikle gelişmekte olan ülke kentlerine belki de en büyük yansıması, kentlerde hızla artan fiziksel-sosyal ve kültürel ihtiyaçlara cevap veremeyen yatırımlar, kendi ağırlığı altında ezilmekte olan ve köhneleşen kentsel doku ile kendi güvenliğini sağlamaya çalışan ve kentin dış çeperlerine doğru yayılan, kentin diğer kısımlarıyla bağlantısını büyük ölçüde kesmeye çalışan ve kentin kalanının bu alanlara sızmasını engellemek için ihtiyaç duyduğu fiziksel-ekonomik ve sosyo-kültürel duvarları örmeye çalışan gettolaşmaya yüz tutmuş bir kentsel doku karmaşasıdır. Kentin bütününe düşünmeyen, halen daha tek yapı ölçeğinde kalan yatırımlar da bu plansızlığa hizmet eden küresel kentlerin olağan bir karakteri haline gelmektedir. Özellikle tek yapı ölçeğinde ki yatırımların tasarım ve uygulama dayanaklarının bütünüyle tüketim üzerine kurgulanması, kentin ihtiyaçlarına ve kentsel adaletsizliklerin ortadan kalkmasına, kentsel gerilimlerin azaltılmasına yardımcı olmak bir yana, kentsel tüketimin ve adaletsizliğin, dolayısıyla da kentsel gerilimlerin daha da artmasına yol açtığı bir gerçektir.

Küresel kentlerin kendi kendilerini hızla kemirerek yok etme yolunda ilerlediği bu dönemde belki de çok uzun sürmeyecek bir süreç sonunda yeni bir kent anlayışı ile karşı

karşıya kalacağız. *Küresel-Sonrası Kentler* olarak adlandırılacak bu yeni yaşam ve yerleşim alanları aslında küresel kentlerin tükettiklerinden arta kalanlar olarak karşımıza çıkacaktır.

Sanayi kentlerinin, üretim sektörleri ve yapıları ile ortaya çıkan dokuları yerlerini sanayi-sonrası kentlerin ya da küreselleşen kentlerin hizmet sektörleri ve yapıları ile öne çıkan dokusuna bırakmıştır. 21. yüzyılda ise küresel kentlerin, yavaş yavaş ama yıkıcı adımlarla küresel-sonrası kentlerin tüketilmiş kaynakları ile güvensiz ve karmaşık riskler yumağı haline gelmiş köhneleşen dokusuna doğru evrilmesi! aslında hepimizin üzerinde ciddiyetle düşünmesi gereken bir son veya yeni bir başlangıç için yeterli ip uçları vermiyor mu? Küresel-sonrası kentler insanoğlunun ve yarattığı çevrenin sonu mu olacak yoksa yepyeni bir başlangıç mı olacak?

Mimarlık da tam bu noktada, yaşadığımız ve henüz ilk yıllarını geride bıraktığımız bu yüzyılda bir çok ütopyayı hayata geçirebilecek bilgi ve teknolojiye ulaşmıştır. Geçmişte bilim-kurgu kitap veya filmlerinde hayal edebildiğimiz teknolojilerin bir kısmına ve pek çok bilim-kurgu filmine dekor olan mimari yapılara, gökdelenlere küresel kentler sahip olabilmektedir. Belki de küresel kentlerin bu imajlarını anlatan önemli etiketlerden birisi de gökdelenler ve devasa alışveriş merkezleridir. Aslında sanayi kentlerinde, özellikle Amerika'da ortaya çıkan gökdelen furiasının ilk örnekleri ile 19 yüzyılda karşılaşmaktayız. ABD'nin Şikago kenti belki de bu anlamda incelemeye değer bir örnek olabilir. 20. yüzyılın yükselme yarışında da insanoğlunun bu hırsların

Dünyanın en yüksek yapıları sıralaması

örneklerini görmek pek hala mümkündür. Uzun yıllar en yüksek olma rekorunu elinde tutan New York - Empire State Binası (1931 – 381 metre yüksekliğinde), önce rekorunu kendi ülkesinden bir başka yüксеğe, Sears Kulesine (Sears Tower, 1974 – 442 metre yüksekliğinde) bırakmış, ardından da 1990'lı yıllarda küreselleşen kentleriyle bu rekorları Uzak Doğu ülkeleri arasında paylaşılmaya başlanmıştır. 1998 yılında Malezya'da Petronas Kuleleri (452 metre yüksekliğinde) bu rekoru eline alırken hükümranlığı 6 yıl sürmüş, yerini Tayvan'da Taipei 101 binasına (2004 - 509 metre yükseliğinde) bırakmıştır. Yeni rekor ise bir Orta Doğu Ülkesi olan ya da kent-ülke olarak nitelendirilebilecek Dubai'den gelmiştir. Dubai Kulesi yani Burj Dubai 800 metre yüksekliği ile şu anda dünyanın en yüksek yapısı ünvanına sahiptir.

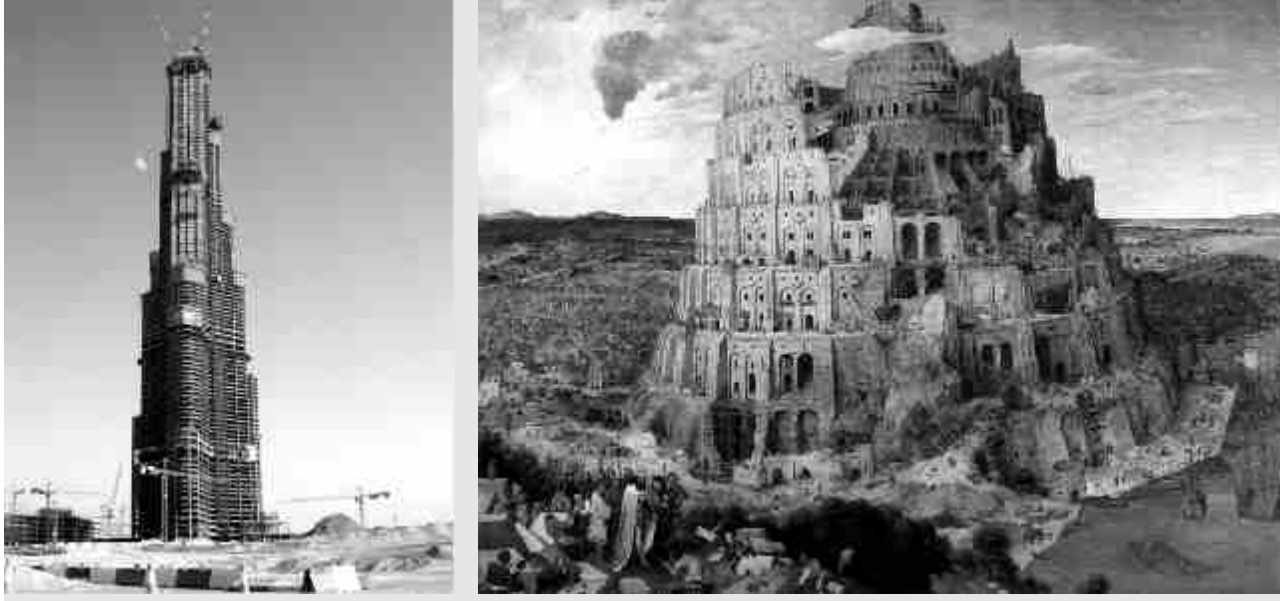
Belki de küresel kentler tanımına önemli bir örnek teşkil edebilecek olan Dubai, elinde tuttuğu petrol ekonomisine dayalı finansal gücü, hızla artan yatırımları ve hayalgücünün sınırlarını zorlama arzusuyla mimarlık ve mühendislik tasarım ve yaratıcılığının tüm yollarını kullanabilme imkanını birleştirerek ütopyaları gerçeğe dönüştürmeye çalışmaktadır. Dubai, ortaya çıkan kent(sel) dokusu, dev alışveriş merkezleri, sıra sıra

Dubai Kulesi-Burj Dubai

gökdelenleri ve yapay adaları ile karşımıza kimilerince olağanüstü olarak nitelenen bir yapı sergisi çıkarmaktadır. Teknolojinin ulaştığı en son araçları kullanarak ortaya çıkarılan bu kent, çölün üstünde ki heybetli ve bir o kadar da şaşırtıcı ve aykırı olarak nitelenebilecek görünümüyle inşa edilmiş küresel kentlerin belki de en simgesel olanıdır. Elbette taşıdığı bu yapısal görünümünü bir simge mi yoksa küresel sermayenin ortaya koyduğu bir aşırılık mı olarak değerlendirmek gerektiği de tartışma konusudur. Dubai Kulesi'ni de belki, bu mimarlık-mühendislik aşırılıklarına bir de dünya rekoru ile imza atma çabası olarak değerlendirmek mümkün olabilir.

Ancak, son döneme damgasını vuran küresel kriz, bu sermaye devi kentin de yatırımlarına ağır bir darbe vurmuş, hatta bu yatırımların gecikmesi, daha da ötesinde tamamen durması tartışmalarını da alevlendirmiştir. Yüksek yapıları ya da dünya rekortmeni gökdelenleri buluşturan bir ortak noktanın küresel mali krizler olması ilginçtir. 1929 yılında başlayan ve "Büyük Buhran" adıyla da bilinen ABD'nin yaşadığı, tüm dünyayı da etkileyen ekonomik

Dubai Kulesi ve Babil Kulesi; Gerçek ve Efsane...

krizin sürdüğü 1931 yılına denk gelen açılışıyla Empire State Binası, 1997 yılına damgasını vuran ve Asya Ülkelerinde en ağır olarak hissedilen “Asya Finans Krizi”nin hemen ardından açılan Malezya’da ki Petronas Kuleleri ile 2008 ve 2009 yılına damgasını vuran Küresel kriz içerisinde yapımı büyük ölçüde tamamlanarak bu yıl açılması planlanan Dubai Kulesi, yapıldıkları dönemin en yüksek yapıları olma ünvanlarının yanında dünyada yaşanan büyük krizlerinde içerisinde bulunmaları dolayısıyla ortak bir hikayeyi paylaşmaktalar. Pek çok hikayenin olduğu gibi bu hikayelerin de kaybedenleri ve kazananları olmuştur.

Ancak, kapitalist sistemin olağan bir davranışı olarak da yorumlanan bu yükseliş ve sonunda bir kriz ile düşüş, sonra tekrar yükselme ve bu yükselişinde yine bir krizle nihayetlenmesi şeklinde devam eden kısır döngü içerisinde kimlerin gerçekten kayben olduğu tartışmaya açıktır. Şimdi, Dubai’de küresel krizin etkisiyle işlerinden olan işçiler, devasa inşaat yatırımlarının durmasıyla işlerini kabeden işçiler, tüketim toplumu içerisinde tüketicinin yavaşlaması veya durması ile işsiz kalan hizmet sektörü çalışanları mı gerçekten kaybedenlerdir, yoksa Dubai’li yatırımcılar mı? Yoksa doğal yapı üzerinde ne tür etkileri olacağı bilinmeden deniz üzerinde inşa edilen yapay adaların ve çöl üzerine inşa edilen, altındaki petrolün tüketilmesiyle yaratılan devasa alışveriş merkezleri ve gökdelenlerin tahrip ettiği doğa

mıdır etkilenecek ve kaybedecek olan? Ya da küresel ısınmanın etkisiyle tetiklenen doğal afetlerin ve muhtemel deniz seviyesi yükselmelerinin tahrip edeceği bu yapay adalar mıdır etkilenecek ve kaybedecek olan? Kaybedenler bir yana, kaybedilenler nelerdir ona da bakmak gerekir. Bir yerdeki bozulmanın domino etkisi ile pek çok bozulmayı etkileyebileceği ya da tetikleyebileceği bilinmektedir. Dolayısıyla tüm kaybedenler aslında bir birlerini etkileyen bir zincirin halkasını oluşturmaktadırlar.

Bu kısır döngü içerisinde, özellikle kentlerde yapılan yatırımların kentlilerin refahı ve mutluluğu için mi yoksa küresel sermayenin tüketimi organize etme amaçları için mi olduğu tartışılmalıdır. Dolayısıyla, ekonomik yükselişlerin sonunda yaşanan bu kriz dönemlerinin gerçek kaybedenleri küresel sermaye mi yoksa kentliler ile birlikte kentlerin kendileri midir sorusu gerçekten üzerinde dikkatlice düşünmeyi hak etmektedir.

İnsanoğlunda yükselme, ya da en büyüğünü yapma hırsı belki tarih boyunca karşılaşılagelmiş bir karakteristiktir. Bu yaklaşım ile efsanelere bile konu olan yükselme hırsı kendisini yüksek yapılar inşa etme ile simgeleştirmiştir. Babil Kulesi de bir anlamda bu hırsı anlatan bir efsane olarak söz konusu edilebilir. İnsanın Tanrı’ya ulaşma ve yükselme hırsını sembolize eden bu yapı, kendisini inşa

Ankara'da Alışveriş Merkezleri

edenlerin Tanrı tarafından cezalandırılmaları ile son bulmuş bir efsaneyi işaret etmektedir.

21. Yüzyılın ilk yıllarında, kentlerin içinde bulunduğu kriz aslında kaynakların kontrolsüzce ve hızlıca tüketilmesi, yok olan kaynakların yerine yenilerinin konulamaması ve kentsel dokunun sürdürülebilirliği yerine tüketilebilirliği üzerine kurgulanan bir gelişme yaklaşımının izlenmesi ile birlikte kentsel riskleri daha da arttıran bir yaklaşım ortaya konmasıdır. Bu risklerin etkilerini daha da arttıran ve karmaşık hale getiren, insanoğlunun yeni riskler üreterek, doğal riskleri üretilmiş riskler ile birleştirmesi, içinden çıkılması çok daha güç sorunlara neden olmasıdır. Kentlerin, kentlilerin ve kent yöneticilerinin bu sorunlarla baş edebilme kapasitelerinin olmaması, ya da bu yönde bir hazırlıklarının olmaması kentsel risklerin afetlere dönüşmesinde tetikleyici bir unsur olmakta, afet sonrası kentin ve kentlilerin toparlanma süreçlerini geciktirici etkisi olmaktadır.

Oysa ki, kentin planlanması için kullanılan yöntem ve yaklaşımlarda, üretilen projeler kentin sürdürülebilirliği üzerine kurgulanmalı, kentsel riskleri ve gerilimleri azaltacak, bu risklerin afete dönüşmesine izin vermeyecek bir kapasite oluşturulmasına çalışılmalıdır. Kent için yapılacak yatırımlar da artık küresel kentlerin taşıdığı yüksek risk potansiyelinin farkında olmalı ve planlamalar bu yönde yapılmalıdır.

Ankara, elbette Dubai örneğinde veya Uzak Doğu Küresel Kentleri örneğinde ki gibi adından yüksek yapıları ile söz ettiren bir kent imajı çizmemektedir. Ancak, kentte yapılan yatırımlara bakıldığında, yıllardır çözüme kavuşturulamayan ve bir türlü tamamlanamayan metro sistemi (ya da toplu taşıma sistemi), gittikçe köhneleşen ve terk edilen tarihi kentsel dokusu, kentin çeperlerine hızla yayılan ve gettolaşmaya doğru giden uydu kentler, altyapı sorunları, trafik sorunları ve bu sorunların ürettiği riskler ile mücadele edebilecek herhangi bir yatırım olmadığı görülmektedir. Tüm bunların yanı sıra, tek yapı ölçeğinde yükselme eğilimi olmasa da yatayda tek yapı ölçeğinde büyüme eğilimi gösteren bir yatırım anlayışı tüm kenti hem fiziken hemde sosyo-kültürel anlamda değiştirmektedir. Her yıl birden fazlasının açıldığına şahit olduğumuz ya da bizzat deneyimlediğimiz devasa alışveriş merkezleri belki de küresel kentlerin düşey tutumlarının yatayda yansımaları olarak ele alınabilir. Kentsel imge olarak Ankara şehri artık bu alışveriş mekanları ile anılmaktadır. Sayısını dahi bilmekte zorlandığımız, bir şekilde birbirinin fonksiyonel hatta fiziksel ve görsel kopyaları haline gelmiş olan bu devasa kütleler, sanayi kenti aşamasını büyük ölçüde yakalayamamış, üretmeden tüketmeye geçen küresel kent imajına uygun bir yapıyı Ankara kentine de yamamaktadır. Ankara’nın bu şekilde evrilmesi! kenti anlamak ve yorumlamak için gerekli olan tartışma ortamında yerini

çoktan almıştır. Kentin ihtiyaçlarının tespiti, kentsel dokunun sürdürülebilirliği, kentsel altyapının ve fiziksel dokunun sağlıklı olması, kentlilerin huzur refah ve mutluluğu, gelecek nesillerin aynı doku içerisinde yaşama şansları, kentin sahip olduğu her türlü riskin azaltılması ve gelecek risklere karşı kapasite oluşturulabilmesi, kentin kullanıcılarının karar alma süreçlerine katılımı ve daha pek çok konuda acil ihtiyaçlar ortada dururken, alışveriş merkezli bir kentsel evrimin ne tür bir kent kurgusuna hizmet edeceğini anlamak gereklidir.

Her yeni açılan alışveriş merkezinin bir öncekini tükettiği, sadece tüketilen bu mekanların ve kentsel alanların ne ölçüde tüketildiği konusunun değil, yapılan bu yatırımların zaman içerisinde atıl olma ve harcanan kaynak ve enerjinin boşa gitmesi riskini doğurduğunu anlamak gerekir. Kentin bu şekilde gelişme göstermesi, yakın bir gelecekte üretemeyen toplumlarda daha da ağır faturaları olacak olan hızla tüketilen kaynakların yerlerine konulamaması ile birlikte kentlerin bir takım küresel kent artıklarına dönüşme riski ile karşı karşıya olduğumuz gerçeğini göstermektedir. Dolayısıyla, Ankara kenti de bu yapıyla Küresel-Sonrası kentler içerisinde yerini almaya aday olarak, böyle bir enkazı taşıma potansiyeli ile karşı karşıyadır. Asıl tehlikeli olan ise, ortaya çıkması muhtemel bu enkazı ortadan kaldıracak ya da iyileştirebilecek kapasitelerin oluşturulamaması nedeniyle kentin bütünüyle köhneleşmesi ve yok olması tehdidiyle karşı karşıya olmasıdır.

Burada söz konusu edilmesi gereken, olası risklerin tanımlanması ve kentin gelişiminde uygulanan mevcut politikaların tamamıyla revize edilmesi gerekliliğidir. Ankara kentinin küresel bir kent olma çabası içerisinde alışveriş merkezleri ile evrilmesi fikrinin geçerliliği olamayacağının çok iyi anlaşılması gerekmektedir. Mevcut yönetimlerin yatırım olarak tercih ettikleri yüksek yapılar ya da gökdelenler dikmek, ya da devasa alanlara alışveriş merkezleri kurmak yaklaşımının iflas etmek üzere olduğunun ipuçları karşımızda durmaktadır. Dünyada, çökmekte olan küresel finans merkezleri ile beraber küresel

sermayenin ortaya çıkardığı kentler bu tehlikenin önemli ipuçlarıdır. Ankara'yı anlamama üzerine kurgulanan kentsel politikalar, kentin mevcut risklerinin üzerini örterek yeni riskler üretmekte ve gelecek için çok daha büyük tehlikeler ile karşı karşıya kalmamıza neden olmaktadır.

Ankara'yı anlama, kentin ne olmak istediğini anlama sadece küresel bir kent olma hedefi ile değil küresel-sonrası kentler içerisinde sürdürülebilir bir kent olma anlayışını da ortaya koymalıdır. Küresel-sonrası kentlere doğru yol alırken, bu yüzyılın başında eğer Ankara'yı doğru anlayabilirsek gelecek nesillere daha güvenli ve sürdürülebilir kentler bırakabiliriz. Ankara'yı doğru anlamak da en başta, doğru kararlar verebilen ve gelecek vizyonu güçlü olan, sürdürülebilir kentsel gelişme anlayışına sahip, halkın karar verme süreçlerine katılımına olanak sağlayan merkezi ve yerel yönetim anlayışı ile olabilir.

¹ Araştırma Görevlisi, Mimarlık Bölümü, ODTÜ, Türkiye
Ziyaretçi Araştırmacı, Hazard Reduction and Recovery Center, Texas A&M Üniversitesi, ABD (2009-2010)

Yararlanılan Kaynaklar

Ankara'da Alışveriş Merkezleri Resimleri
Resim Kaynakları;
http://www.koray.com.tr/images/top_photos/karum.jpg,
http://www.arkitera.com/UserFiles/Image/news/2007/03/20/arcadium.jpg,
http://www.mo.org.tr/belgedocs/2-cepa.gif,
http://www.resimmotoru.com/data/media/88/46273977.jpg,
http://www.arkitera.com/UserFiles/Image/news/2009/04/27/panora.jpg,
http://img152.imageshack.us/i/14272089gk1.jpg/

BRIAN MURPHY, 2009, Dubai mega-tower `last hurrah' to age of excess, Associated Press Yazarı, 2 Aralık
http://news.yahoo.com/s/ap/20091202/ap_on_bi_ge/ml_dubai_tallest_tower

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ SÜRECİ...

Bilindiği gibi, Mülkiyeliler Birliği yapılarının boşaltılmasının ve yıkımının gündeme geldiği son birkaç haftada yıkıma karşı bir kentsel toplumsal muhalefet oluşmuş, Mimarlar Odası Ankara Şubesi de yaptığı açıklamalarla bu muhalefetin bir parçası olmuştur. Belirtilmelidir ki, Şubemiz, birkaç yıllık mazisi olan “Mülkiyeliler Birliği alanının yeniden yapılanması” sürecinin başlangıç aşamalarında, bu sürecin kent ve toplum yararı gözetecek biçimde gerçekleşmesi heyecanıyla, mevcut birikimini ve üyelerinin teknik donanımını paylaşarak sürece dâhil olmuştur. İlerleyen süreçte, dillendirdiğimiz kaygıların karşılık bulmaması sonucu Şubemiz, gerekli uyarıları yaparak süreçten çekilmiştir. Son bir haftada ise, Şubemizin süreçte oynadığı rol üzerinden dezenformasyon yapılmış, Yönetim Kurulu üyelerimiz asılsız suçlamalarla karşı karşıya bırakılmıştır. Sürecin gelişimini ve Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin pozisyonunu açıklayan belgeler web sitemizde kamuoyunun dikkatine sunulmuş bulunmaktadır. Bu belgelere <http://www.mimarlarodasianankara.org/?id=3846> adresinden ulaşabilirsiniz.

açıklama

Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin çalışma yöntemi, komite, komisyon, çalışma grupları ve danışma toplantılarını içeren bir dizi mekanizmayı içerir. Bu mekanizmalar, ilgili konuya ilişkin birikimlerin aktarıldığı, görüşlerin tartışıldığı ve geliştirildiği demokratik ortamlardır. Süreklilik arz eden ya da ani gelişen olaylar karşısında oluşan bu yapılanmalar, konu ile ilgili üyelerden ve farklı disiplinlerdeki katılımcılardan oluşur. Komite/ Komisyon/ Çalışma Grupları, konunun içeriğine göre ön araştırma ve hazırlık yapar; üyelerin görüşlerinden oluşan fikirler Yönetim Kurulu'na sunulur. Yönetim Kurulu hazırlanan öneri ve taslakları değerlendirir, gerekli gördüğü durumlarda MYK'nın görüşünü alır, uygun görürse önerileri karar haline getirir ve TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu imzasıyla kamuoyuna duyurur. Kamuoyuna bildirilen duyuru, kurumun resmi görüşüdür. Bu süreç Mimarlar Odası'nın kendi iç demokrasisinin bir ifadesidir.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Mülkiyeliler Birliği'nin, mevcut binalarının yenilenmesi ve proje elde etme süreci ile ilgili talebini, 08.05.2007 tarihli Yönetim Kurulu toplantısında değerlendirmiş ve gerekli ön çalışmaların yapılması için Mekân Komisyonu'nu görevlendirmiştir.

Bu çerçevede, yapılan ilk toplantıya iki kurumdan bazı yönetim kurulu üyeleri ile Ankara Şubesi Mekân Komisyonu üyelerinin bazıları katılmıştır. Toplantıda konu;

1. İki kurumun önemi, (siyasi ve mekânsal tarih açısından) anlamları ve kimlikleri; Mülkiyeliler Birliği yapılarının önemi ve bu çerçevede iki meslek kurumunun Kızılay ve Ankara için örnek olabilecek bir süreç tanımlaması (bu süreçte Ankara Şube'nin Ulucanlar deneyimi örnek olarak verilmiştir),
 2. Mülkiyeliler Birliği'nin mülkiyetinde olan alanın/ yapıların değerlendirilmesi (böylesi bir değerlendirme sürecinin koruma, onarım, sağlıklılaştırma, yeniden yapma/ yenileme, yeni bina yapma, vb. farklı yaklaşımlarla gerçekleştirilebileceği Mimarlar Odası Ankara Şubesi temsilcilerince açıkça ve detaylı olarak anlatılmıştır),
 3. Bu sürecin, katılımcılığı, çeşitliliği/ farklılıkları ve zenginliği ortaya çıkartacak bir süreç olması ve proje elde etme sürecinin ULUSAL YARIŞMA yöntemi ile ele alınması gerekliliği,
 4. Alanın iki kurum tarafından ortaklaşa olarak oluşturulması (uygulama süreci) ve kullanılması,
- ilkeleri çerçevesinde tartışılmış, mutabakat oluşturulmuş ve süreç iki kurumdan oluşan alt komisyonun çalışmasına bırakılmıştır. Bu ilkeler çerçevesinde farklı içeriklerde bir dizi komisyon toplantısı ve hazırlık çalışmaları yapılmıştır.

Alt Komisyonunda yer alan Mimarlar Odası Ankara Şubesi Mekân Komisyonu, yapılan iş bölümü çerçevesinde söz konusu alan ve kurumların ihtiyaçları ile ilgili bir araştırma yapmıştır. Bu çerçevede;

1. Alan ile ilgili Çankaya Belediyesi İmar ve Şehircilik Müdürlüğü, Tapu ve Kadastro Müdürlüğü ve diğer kurumlarda araştırma yaparak mülkiyet ve imar durumuyla ilgili teknik bir rapor,
2. Mülkiyeliler Birliği ve Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin mekân gereksinimleri ile ilgili ihtiyaç programı içeren bir taslak üretilmiştir.

Ancak bu çalışmalar üretilirken, sürecin tanımlanmasına ilişkin görüş ayrılıkları çıkmıştır. Mimarlar Odası bu sürecin ulusal, tek kademeli bir mimari proje yarışması ile elde edilmesinin en doğru, sağlıklı ve demokratik yöntem olduğunu, oluşturulacak jüride korumacı mimarların da yer alması gerektiğini, toplantılar sürerken Mülkiyeliler Birliği Komisyon üyelerine detayları ile aktarmış ve görüşlerinde ısrarcı olmuştur.

Komisyon üyeleri, çalışmalar devam ederken Şube ve Merkez Yönetim Kurullarını düzenli olarak bilgilendirmiş ve sürecin tümü ile şeffaf olmasına özen göstermiştir. Bu esnada Merkez Yönetim Kurulu, kiralama ile mekân elde edilmesinin uygun olmadığına dair görüş bildirmiştir.

Aynı süreçte, Mülkiyeliler Birliği yönetimi Sayın Yiğit Gülöksüz ile müşavirlik anlaşması yaparak ve bunun devamında da “ulusal tek kademeli mimari proje yarışmasının uzun zaman alan ve maliyetli bir süreç olduğu” gerekçesi ile “davetli teklif alma” yöntemi ile proje elde etmede ısrarcı olmuş ve kendileri için bu süreci uygun bulmuştur.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu, toplantılarında süreci bütün yönleriyle tekrar değerlendirmiş,

1. “ulusal bir proje yarışması yerine teklif alma usulüyle proje elde etme yönteminin yeterince demokratik ve sağlıklı bir yöntem olmaması sebebiyle”,
2. “MYK'nın görüşü göz önünde bulundurularak”

“Şubenin süreçten çekilmesine” ilişkin kararını üretmiş ve ilgili gruplara sonucu bildirmiştir. MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ İLE MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ ARASINDAKİ SÜREÇ AĞUSTOS 2008 TARİHİNDE SONLANMIŞTIR.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu

UIA Başkanı Louise Cox, mimarın rolü hakkındaki ürkütücü algıyı açıkladı.

MİMARLAR İKLİM DEĞİŞİMİ HAKKINDA *ne biliyor?*

Kopenhag'da gerçekleşmekte olan BM İklim Konferansı'nda konuşan UIA Başkanı Louise Cox, sokaktaki insanların kendisini durdurup "mimarlar iklim değişimi hakkında ne bilir ki?" diye sorduğunu söyledi. Cox açıklamasına şu sözlerle devam etti: "Bu durum oldukça ürkütücü çünkü toplum, bizim yaptığımız işin tüm bunları azaltabileceğini ya da çok daha kötüleştireceğini anlamış değil."

Cox etkinliklere, dünyadaki iklim değişiminde mimarların rolünü öne çıkarmak için katılıyor. UIA'nın yanı sıra RIBA, Avustralya Mimarlar Enstitüsü, Kanada Mimarlık ve Mimarların Kamu Yararı Derneği de birleşerek, hükümetleri, mimarları ve iklim değişikliği konusunda rol alabilecek daha geniş bir kitleyi ortak hedefler etrafında birleştirmek ve değişimde mimarlığın önemine vurgu yapmak için 15 maddelik Aksiyon Planı hazırladılar.

RIBA Başkanı Ruth Reed ise yaptığı açıklamada "İklim değişikliği konusu, sebebi ve yıkıcı etkileri ve karşı geliştirilecek savaşta ciddi biçimde uluslararası bir çaba gerektiren bir konudur. Ancak Yeşil binalar yaratmak, enerji kullanımını azaltmak ve bireysel yaşam biçimlerimizi değiştirme gibi pek çok çözüm yerel ölçekte uygulanmaya başlandı. Bu mimarların büyük rol oynadığı bir konudur" dedi.

Kaynak: World Architecture News, Çeviri: Mimdap

TEK ÇÖZÜM *iklim adaleti*

Stefo Benlisoy, *Ekoloji Kolektifi*, 21 Aralık 2009

Kopenhag İklim Zirvesinden bir anlaşma çıkması zor idi. Danimarka polisinin baskısına ve medyanın kriminalizasyonuna karşı sokağa çıkarak iklim adaletini savunmaktan geri durmayan eylemciler, iklim krizinin küresel adalet ilkeleri çerçevesinde çözümü için gerekli olan siyasi iradeyi de ortaya koyacaktır.

Birleşmiş Milletler (BM) İklim Değişikliği Konferansı'nda dikkate alınabilir, güçlü bir karar çıkmaması bir sürpriz olarak değerlendirilebilir mi? Açıkçası hayır. Konferanstan anlamlı bir karar çıkmama ihtimalinin ağırlık kazandığı, zirveden daha haftalar önce dile getirilmeye başlanmıştı bile. Gözlemcilerin çoğunluğu zengin kuzey ve yoksul güney arasında gerçekleştirilebilir bir anlaşma ihtimalinin zayıflığından dem vurmaktaydılar. Gerçekten, başta özellikle Amerika Birleşikleri Devletleri (ABD) olmak üzere zengin ülkeler konferanstan herhangi anlamlı bir sonuç çıkmaması için ellerinden geleni yaptılar. Obama hükümetinin zirveden önce açıkladığı ve sera gazı emisyonlarını 1990 düzeyine göre sadece yüzde 4 azaltmayı hedefleyen zayıf önerisi zaten zirveyi çıkmaza sürüklemişti.

Hillary Clinton'un son bir hamleyle, "durumu kurtarmak" için açıkladığı ABD'nin 2020 yılına kadar yoksul ülkelere yönelik 100 milyar dolarlık yardım fonuna katkı sunacağı vaadi de yetersiz bir öneri olarak değerlendiriliyor. Hatta Naomi Klein Clinton'un bu vaadinin ABD'nin benimsediği bir anlaşmanın ortaya çıkmasına bağlı olduğunu, ki bu da Kyoto Protokolü'nden yani yasal olarak bağlayıcı emisyon indirimlerinden vazgeçilmesi anlamına geldiğini hatırlatarak bu "vaadin" açık bir şantaj anlamına geldiğine dikkat çekiyor ve bunu IMF'e atıfla "İklim Yapısal Uyum Programı" olarak adlandırıyor. Öte yandan Obama yönetimi bu çıkmazdan Bush döneminde olduğu gibi Çin'i suçlayarak sıyrılma çabasında.

Üstelik, Bolivya iklim baş müzakerecisi Angelica Navarro'nun deyimiyle zengin ülkeler süreç içerisinde gizli ve katılımı sınırlı toplantılar düzenlemek ya da kimi yoksul ülke

delegasyonlarına "bağışlar" yapıp ayrı görüşmek gibi "DTÖ taktikleri" uygulayarak yoksul güney ülkelerini yalıtmaya ve bölmeye gayret ettiler. Zirvenin son gününde "liderlerin" de Kopenhag'a varmasıyla beklenen, emisyon azaltımında ve zaman aralığında bağlayıcı olmayan, Kyoto'da ortaya çıkmış karbon pazarını daha genişleten ve yoksul ülkelere de Dünya Bankası gibi uluslararası finans kurumlarının kontrolünde kısa dönemli bir yardımı içeren zayıf bir belgeyle zirveyi sonuçlandırmak.

Böylesi bir "sonuç", iklim değişimi konusunda asıl ihtiyaç duyulanın, yani emisyonların azaltım miktarları ve zaman aralıkları hususunda bağlayıcı bir kararın çok gerisinde. Üstelik yoksul ülkelere yapılacak "iklim finansmanı"nın miktarı ve şekli, emisyon azaltma hedefine yardımcı olup olmadıkları, şeffaflıktan uzak bir ticari mekanizma olarak eleştirilen denkleştirme mekanizmalarının ne ölçüde "çözümün" bir parçası olarak sunulabileceği gibi sorular havada kalacak. ABD başta olmak üzere kimi zengin ülkelerin istediği şey, Kyoto'nun cılız da olsa bağlayıcı emisyon azaltımı hedeflerini ıskartaya çıkartırken aynı süreçte ortaya atılan karbon piyasalarının ve denkleştirme mekanizmalarının sınırsız biçimde genişlemesi. Dolayısıyla zirveden kayda değer bir sonuç çıkmaması büyük bir sürpriz oluşturmuyor.

Asıl sürpriz, zirve esnasında her türlü protestonun, karşıt sesin büyük bir sertlikle susturulmaya çalışılmasıydı. Bu bastırma harekâtının hedefindekiler, polisin "önleyici müdahale"siyle gözaltına alınan veya tutuklanan eylemcilerden zirveye akreditasyonları iptal edilen Friends of the Earth gibi çevre örgütlerine kadar geniş bir yelpazeye uzanıyor. Sözün özü, zirvenin resmi konuğu olan siyasetçi ve şirket lobicileri dışındaki neredeyse tüm katılımcılar "hedef" haline getirildi.

Resmi zirvedeki çözümsüzlüğün en önemli göstergesi, BM İklim Değişimi Çerçeve Konvansiyonu'nun bir iç notunda, hükümetler tarafından zirvede açıklanan hedeflerin şu ana kadar iklim görüşmelerinde ortalama sıcaklığın 2 derecenin üzerinde olmaması hedefini

geçersizleştirdiği ve hatta 3 derecelik bir artışa işaret ettiğinin itiraf edilmesi idi. Buna mukabil Bolivya'nın, geçtiğimiz günlerde büyük bir çoğunlukla yeniden seçilen devlet başkanı Evo Morales ise yeryüzü ortalama sıcaklığının sadece 1 derecelik bir artışla sınırlandırılmasını söyleyerek artışın 1,5 derece ile sınırlandırılması gerektiğini vurgulayan Küçük Ada Devletleri İttifakı ve kimi Afrika ülkelerinden de radikal bir yaklaşım sergiledi. Üstelik Morales, BM gözetiminde bir iklim değişikliği mahkemesi oluşturularak burada Kyoto sürecinin yürütülmesini engelleyenler ve soruna çözüm bulunmasına mani olanların yargılanması gerektiğini önererek özellikle ABD yönetimini işaret etti.

Zirvenin bir sonucu da iklim adaleti kampanyacısı ya da eylemcisinin "imajının" da değişmeye başladığını göstermesiydi. Polisin şiddet içermese dahi her türden doğrudan eylem, sivil itaatsizlik ve protestoya karşı gerçekten sert tutumu, hatta önde gelen iklim adaleti aktivistlerini gece yarısı operasyonu düzenleyerek gözaltına alması, önümüzdeki süreçte iklim adaletini savunanların karşılaşacakları şiddetin bir ipucunu oluşturuyor. Danimarka hükümeti zirve öncesinde göstericilere uygulanan gözaltı süresinin uzatan, yabancı protestocuların sınır dışı edilmesini kolaylaştıran ve Bush'un önleyici savaş doktrinini anımsatırcasına "önleyici gözaltılara" yasal kılıf sağlayan düzenlemeleri yürürlüğe koyarak protestolara karşı uygulayacağı yöntemi işaret etmişti etmesine ama bu ölçüde bir "tahammülsüzlüğü" açıkçası bekleyen de yoktu. Aslında tüm bu sertlik ve tahammülsüzlüğü de Taraflar Konferansı (COP) sürecinin çıkmaza sürüklenişinin ve meşruiyet yitiminin bir izdüşümü olarak değerlendirmek gerek.

Konferansa karşı yapılan etkinliklerin en önemlisi, toplumsal muhalefet hareketleri ve sivil toplum kuruluşlarının örgütlediği iklim Forumu'ydü. Bu forum kitleselliği, iklim değişimi olgusunun tüm boyutlarıyla tartışılmasına zemin hazırlayışı ve çok sayıda farklı katılımcıya kürsü oluşturması bakımından gerçekten de resmi konferansa bir alternatif oluşturdu. Foruma özellikle gençliğin, Via Campesina'nın biraraya getirdiği tarım aktivistlerinin ve yerli toplulukların katılımı dikkate değerdi. Forumda karbon ticareti ve denkleştirme mekanizmaları, gerçek emisyon azaltımına yol açmamak, yerli ve tarım topluluklarının yaşam biçimlerini tehdit etmek ve şeffaf olmayıp şirketlere yeni ticari kâr fırsatları yaratmaktan başka işe yaramamakla

eleştirildiler. Öte yandan iklim kaosunu önlemek için gerekli gerçek emisyon azaltım oranları, fosil yakıt ve kimyasal yoğun şirket tarımının aksine küçük aile tarımının gezegeni soğuttuğu, zengin kuzeyin yoksul güneye ekolojik borcu ve borcun nasıl ödenebileceği, sermayeden karbon vergisi alınması gibi öneri ve tespitler tartışıldı.

12 Aralık'ta gerçekleşen miting ise hiç kuşkusuz iklim adaleti hareketinin Seattle'ı oldu. O gün yeryüzünün dört bir yanından gelerek alanı dolduran 100 bini aşkın gösterici saatler süren bir yürüyüşten sonra zirvenin yapıldığı Bella Center'a ulaşarak halkların yok sayıldığı bir anlaşmanın mümkün olmadığını haykırdı. Gösterinin kitleselliği kadar önemli bir başka unsur da gösteriye hâkim olan ruh haliydi. 12 Aralık mitingi iklim değişimine karşı mücadelenin giderek "adalet" boyutunun öne çıktığını açık biçimde gösterdi. Hareket içerisinde müesses siyaset esnafının ve sermayenin treni sallama, oyalama, faturayı aşağıdakilere ödetme ve yoksul güneyi yok sayma anlayışı sorgulanmaya ve iklim adaleti talebi öne çıkmaya başlıyor.

Neticede konferans çözümün adresinin lobiler tarafından kuşatılmış konferans merkezlerinden ziyade örgütlü toplumun, sosyal mücadelelerin kendisi olduğunu gösterdi. Çözümü Barack Obama'dan, Gordon Brown'dan, Al Gore'dan çokuluslu şirketlerin çevreye duyarlı CEO'larından beklemenin geçersizliği, küresel adalet ilkelerine uygun bir iklim sözleşmesinin ancak halkın basıncıyla, kitlesel ve demokratik bir iklim adaleti hareketinin yaygınlaşmasıyla mümkün olabileceğini tüm çıplaklığıyla gösterdi. Zengin ülke hükümetlerinin, çokuluslu şirketlerinin krize karşı önerdikleri yol siyasi ve ahlâki olarak iflas etti. On yıllardır süren oyalama çabalarının artık foyası meydana çıkıyor, iklim krizine piyasa odaklı yaklaşımların çözüm üretmekten uzak oldukları giderek daha fazla insan tarafından anlaşılıyor.

Şunu vurgulamak gerek: Gezegenimizin umudu iklim değişimini ticari bir kâr fırsatı olarak gören şirket lobicilerinde, vakit kazanmaya dönük şatafatlı bir iki beyanattan başka bir şey yapmayan egemen politikacılar da değil. İklim Forumu'na katılıp aşağıdakilerin önerilerini tartışarlarda, Bella Center'da umutsuzca da olsa iklim adaleti gündemlerinin işitilmesini sağlamaya çalışanlarda ve Danimarka polisinin baskısına ve medyanın kriminalizasyonuna karşı sokağa çıkarak iklim adaletini savunmaktan geri durmayan eylemcilerde. Bu bileşenlerin yaratacağı kitlesel bir iklim adaleti hareketi, iklim krizinin küresel adalet ilkeleri çerçevesinde çözümü için gerekli olan siyasi iradeyi ortaya çıkaracaktır.

MADIMAK ANITLAŞIYOR

Sivas'ta yakılarak katledilenlerin anısına yapılacak Murat Gündüz - 2 Temmuz Canlar Anıtpark Projesinin katılım koşulları açıklandı.

Ulusal boyutta açılan yarışmaya katılacak projeler, en geç 3 Mayıs 2010 tarihinde teslim edilecek. Birinci gelen projeye 15 bin lira ödül verilecek.

Sivas'ta Madimak Otelinde yakılarak katledilen 33 şair, sanatçı ve yazar ile olayda hayatını kaybeden Şarkışla Ortaköy'de doğup büyüyen Murat Gündüz'ün anılarına yaptırılacak Anıtpark projesine katılım koşulları açıklandı.

Ortaköylüler Sosyal Yardımlaşma Kültür Eğitim ve Sağlık Vakfı (ORVAK) ile TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından birlikte düzenlenen anıt park projesi Şarkışla ilçesinde Kızılırmak Vadisi'ne hâkim Ataşlı Dağı'nda Murat Gündüz Dostluk ve Barış Ormanı'nda gerçekleştirilecek.

Yarışmanın amacı “Sivas'ta 1993 yılında şair, yazar, sanatçı 33 kişinin yakılarak öldürülmesi ile yaşanan bu insanlık ayıbının bir daha yaşanmaması, Hacı Bektaş-ı Veli, Pir Sultan Abdal ve Aşık Veysel gibi değerlerimizin yetiştiği bu topraklarda, ülkemiz insanının en önemli hasletlerinden olan, barış, dostluk, hoşgörü, ve kardeşlik duygularının pekiştirilmesi, olaylarda yaşamını yitirenlerin anısını sonsuza dek yaşatmak” olarak belirlendi.

Anıtpark proje yarışmasına, mimarlar, peyzaj mimarları, endüstri ürünleri tasarımcıları, heykeltıraşlar, şehir plancıları ve katkı koyabilecek diğer sanat dallarından kişi ve ekipler katılabilecek. Ancak yarışmacı /ekiplerde en az bir mimar yer alması zorunlu olacak.

Ulusal boyutta açılan yarışmaya katılacak projeler en geç 3 Mayıs 2010 tarihinde teslim edilecek.

Prof. Dr. Jale Erzen, Prof Dr. Meriç Hızal, Dr. Oktan Nalbantoğlu, Bilal YAKUT, Mükremin Barut, Sevilay Miser ve Fikret Özkaplan'dan oluşan jüri tarafından değerlendirecek projeler içinde birinci gelene 15 bin lira ödül verilecek. Yarışma sonuçları 15 Mayıs 2010 tarihinde açıklanacak ve birinci gelen projenin uygulanmasına bu yıl 2 Temmuz'da başlanacak.

Yarışma için belirlenen ödüller şöyle:

• 1. Ödül	15.000,00 TL
• 2. Ödül	10.000,00 TL
• 3. Ödül	8.000,00 TL
• Mansiyonlar	3 X 4.000,00 TL

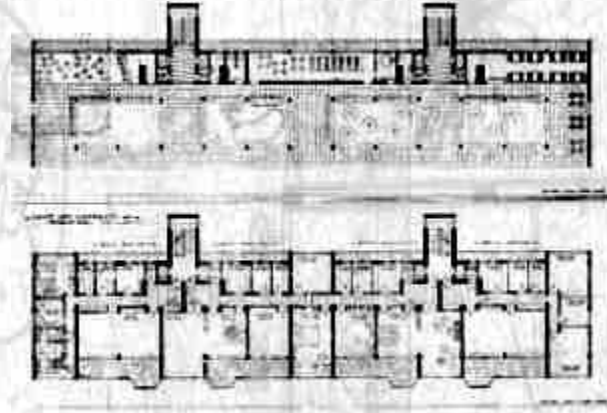
TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi
Ortaköylüler Sosyal Yardımlaşma Kültür Eğitim ve Sağlık Vakfı (ORVAK)

bilinmeyen ankara ...

Bilinmeyen Ankara başlığı altında her ay bu sayfalarda bir yapı tanıtıyoruz. Bu yapıların ortak özelliği birçok kişi tarafından bilinmiyor, tanınmıyor olmaları, yaşadığımız şehrin sahip olduğu, ama varlığının bile farkında olmadığımız, işlevleri veya konumları yüzünden içlerine girip çıkamadığımız, yayınlarda rastlamadığımız, mimarlık derslerinde okutulmayan, ama mimari açıdan bilinmeyi hakeden yapılar bunlar...

HAYAT APARTMANI*

Tezcan Karakuş Candan

Hayat Apartmanı, Çankaya Kavaklıdere mevkiinde 5000 metrekare yüzölçümlü arsa üzerinde imarın 2551 ada 2-8-9-10 parsellerinin tevhidinden oluşan arsa üzerinde konulanmıştır. Binanın projesi Emin Onat'a aittir¹.

Arsanın bir bölümü, üzüm bağlarından, büyük bir bölümü ise, yine o bölgede yaşayan, Karamancılar olarak bilinen işadamlarından alınmıştır. Arsa karşılığı, Karamancılara hem bir bedel ödenmiş hem de Hayat Apartmanından daire verilmiştir². Arsada parsellerin tevhidinden önce Recai Bey'in 2 katlı köşkünün bulunduğu ise bir söylentidir.

Hayat Apartmanı'nın 5000 m² lik arsa maliyeti kooperatif üyelerine toplam 300.000 TL'ye mal olmuş, binanın mimarı olan H.Emin Onat'a da proje bedeli olarak 300.000 TL ödenmiştir³.

Hayat Apartmanı'nın mimari projesi 07.12.1957 yılında Ankara Belediyesi İmar Müdürlüğü tarafından onaylanmış, 14 Ocak 1958 tarihinde yapı ruhsatı alınarak inşasına başlanılmıştır. Konut edinme ile ilgili kredilerin yoğun olduğu bir dönemde Hayat Apartmanı kredi ile değil, Hayat Yapı Kooperatifi üyelerinin mali desteğiyle gerçekleştirilmiştir. Yapı üyelerin kendi olanaklarıyla yapılmasından dolayı ancak 1967 yılında tamamlanabilmiştir.

Emin Onat tarafından 2 bodrum 9 normal kat olarak planlanan yapı, ancak mali yetersizlik nedeniyle 7 kat olarak inşa edilebilmiştir. Emin Onat'ın

tasarımında yer alan sinema salonu, teras katında bulunan kulüp, okul, pastane, çocuk bahçesi birimleri de yine aynı nedenlerden dolayı yapılamamıştır.

A ve B olarak iki blok halinde 58.50x13.5m boyutlarında dikdörtgen bir tabana oturan, ön cephede büyük kolonlar üzerinde yükselen yapı 4 dükkân, 1 pastane, 1 büro, 1 berber dükkânı, 1 pavyon ve her katta 2 daire olmak üzere 28 daire, 8 dükkândan oluşmuştur.

İki blok olarak inşa edilen yapının bodrum katında ve çatı arasında blokları birbirine bağlayan bağlantı mekânları bulunmaktadır.

Emin Onat'ın 1961 yılında vefat etmesi üzerine yapının tadilat projeleri Nejat Ersin tarafından hazırlanmış, her blokta bulunan çift asansörler teke düşürülmüş, mutfaktaki balkonlar, alanın küçük olduğu gerekçesiyle, mutfığa dâhil edilmiştir. Balkonların bir bölümü salona katılmış, her daireye bir şömine yapılmıştır. Sosyal tesislerin bir bölümü olan pavyon, bodrum katta inşa edilmiştir. Pavyon bir süre Kemal Şatiroğlu tarafından işletilmiş sonrasında kapatılmıştır. Hayat Apartmanı'nın her bir detayı özenle tasarlanmıştır. Daire kapılarının üzerinde kullanılan cam tuğla ile yaratılan aydınlık, mutfak balkonlarının demirleri, kalorifer peteklerinin niş içerisine alınması, binada kullanılan mozaikler, duvarlarda kullanılan mermerler hala orijinalliğini korumaktadır.

Hayat Apartmanı tasarlandığı yıllarda, bir ailenin, kültürel sanatsal, sosyal, ihtiyaçlarını karşılayacak tüm birimleri (sinema, kulüp, pastane, okul, çocuk bahçesi, kuaför v.b) bir arada çözen bütünlüklü yaklaşımıyla, gündelik hayata yönelik tasarımıyla, malzeme kullanımı, detaylardaki insan ölçeği ve tasarımı ile Emin Onat'ın özgün, modern mimarlık ürünlerinden birisidir.

Bugün yapının kullanımında ve mekânsal odaklanışında, geçirdiği değişim nedeniyle bir ailenin sosyal, sanatsal, kültürel ihtiyaçlarını karşılayacak aynı bütünlüklü tasarımı görmek olanaksızdır. Ancak Hayat Apartmanı yine de bir dönemin özgün bir yapı örneği olarak kent içinde önemini korumaktadır.

* Bu yazı yazarın, Bina Öyküleri (1950–1960) adlı yayınlanmak üzere hazırladığı kapsamlı bir çalışmasının bir bölümüdür ve Ekim 2009 Arredamento Mimarlık'ta yayımlanmış makalesinin kısaltılmışıdır.

¹ Çankaya Belediyesi İmar ve Şehircilik Müdürlüğü Arşivi

² Dönemin tapu tescil belgeleri incelendiğinde, Hayat Apartmanında Semra Karamancı adına kayıtlı gayrimenkul görülmektedir.

³ Candan Karakuş T, Türkan Uluger'le yapılan söyleşi

Fotograflar: Tezcan Karakuş Candan

TMMOB MİMARLAR ODASI MİMARİ PROJE ÇİZİM VE SUNUŞ STANDARTLARI'NIN 14. MADDESİNDE YER ALAN PROJELERİN İÇERECEĞİ BİLGİLER VE ÇİZİM STANDARTLARI (FİKİR PROJESİ VE ÖN PROJE) AŞAĞIDAKİ GİBİ BELİRLENMİŞTİR

❖ 14-PROJELERİN İÇERECEĞİ BİLGİLER VE ÇİZİM STANDARTLARI

❖ 14.1-MİMARİ PROJELERİN DÜZENLENMESİNDE BÜTÜN İŞ AŞAMALARINDA UYULACAK KURALLAR

- Planlar, her paftada aynı bakış yönünde yerleştirilir. Seçilen koordinat sistemi, mimari, statik ve tesisat projelerinde aynen ve aynı yönde kullanılır; paftalar arasında uyum sağlanır.
- Plan paftalarında dış ölçü çizgileri, yapı ölçülerinin kolayca izlenebilmesini sağlayacak şekilde, yapı dış yüzüne yakın düzenlenir. İç ölçü çizgileri, çok sayıda mahalden geçecek şekilde, kesintisiz bütün plan ya da kesit boyunca devam ettirilir.
- Görünüşler, asıl girişin bulunduğu görünüşten başlayarak, saat yönünde ayrı paftalarda ya da aynı paftada sıra ile yer alır.
- Plan, kesit ve görünüşlerde; detaylandırılacak yapı elemanları ve bölümleri tip ve sayılarına göre harf ve numaralandırılır. Bunlar projenin her safhasında aynen kullanılır.
- Yapının esas girişi önündeki tretuvar kotu 0.00 kabul edilerek bütün kat döşemelerinin kaba yapı kotları verilir. Yapılar bierden fazla ise, her bina girişi önündeki tretuvar kotu 0.00 olarak kabul edilir. Plankote veya yol kırmızı kotuna göre, bina kotları düzenlenecek zemin kotu ile ilişkilendirilir.

❖ 14.2-FİKİR PROJESİ AŞAMASINDA PROJELERİN İÇERECEĞİ BİLGİLER VE ÇİZİM STANDARTLARI

Fikir projelerinde ölçü verilmesi zorunluluğu yoktur. Mimar, fikrini tam olarak ifade etmesi için gerekli görürse projesini ölçülendirir. Fikir projesi, basit ön proje niteliğinde olup, mimar inceleme ve etüdlarını bu aşamada somutlar ve sunar.

❖ 14.3-ÖN PROJE AŞAMASINDA PROJELERİN İÇERECEĞİ BİLGİLER VE ÇİZİM STANDARTLARI

14.3.1-VAZİYET PLANI (ÖN PROJE AŞAMASINDA)

Üzerinde bina inşaatı yapılacak imar parselinin kent içerisindeki ya da imar planı sınırları içerisindeki yerini gösteren plandır. Tasarlanan bina kütlesi dış konturlarıyla ve yerleşme planındaki konumuna uygun olarak gösterilir.

- Vaziyet planında yaya ve taşıt ulaşım aksları, sokak ve cadde isimleri, toplu taşınım durak ve istasyon yerleri işaretlenir. Hakim rüzgar, manzara ve kuzey yönü işaretleri, aynı yerde toplu olarak gösterilir.
- Mevcut durum: (yapılar, sınırlar, yollar, yeşil örtü) imar sınırları önerilen yapı konumları ve çevre düzenlemeye ait çizgiler farklı teknikte çizilir. Korunması istenen bina, yeşil örtü vb. ile önerilen bloklar ve korunmayan kısımlar belirtilir.
- Bloklar harflendirilir ve yüksek bloklar, yükseldikçe kalınlaşan çizgilerle belirtilir.
- Blokların içine kat adetleri, gabarileri, zemine oturan alanlar yazılır. Paftanın uygun bir yerinde toplam inşaat alanı belirtilir.
- Yapının esas girişi önündeki tretuvar kotu 0.00 kabul edilerek bütün kat döşemelerinin kaba yapı kotları verilir. Plan, kesit ve görünüşler bu kota göre kotlandırılır. 0.00 kotu altına, plankote kotuna göre değeri yazılır. Böylece, 0.00 kotu ile plankote röper kotu bağlanmış olur. Yapılar bierden fazla ise, her bina girişi önündeki tretuvar kotu 0.00 olarak kabul edilir.
- Binanın önemi gerektiriyorsa, çevreyi de içeren gerektirmiyorsa arsa içini gösterir en az iki adet siluet çizilir.
- Binanın en gayri müsait duruma göre çevresini gölgeleme durumu ölçekli olarak işaretlenir.
- Vaziyet planı bütün iş aşamaları için aynı standartta hazırlanır.

TMMOB
Tarih: 16 Aralık 2009

3194 SAYILI İMAR KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ

İmar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağı'na ilişkin TMMOB görüşü 16 Aralık 2009 tarihinde Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'na gönderildi.

3194 SAYILI İMAR KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI TASLAĞINA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ

Yürürlükteki İmar Kanunun, çağdaş kentleşme, sağlıklı çevreler üretilmesi, yaşanabilir yerleşmeler elde edilmesi, planlı gelişmenin sağlanması, koruma kullanma dengesinin oluşturulması, yerel kalkınmanın gerçekleştirilmesi, sağlıklı ve güvenli alanların dönüştürülmesi açısından yetersiz kaldığını ilgili tüm taraflar kabul etmektedir. Çok aktörlü ve yetki karmaşasının yaşandığı bu alanın disipline edilmesi ertelenemez bir görevdir.

Bakanlığınız, bugüne kadar İmar ve Şehirci, Planlama ve İmar Kanunu, Yapı Kanunu, Planlama, Yerleşme ve Yapılaşma Kanunu gibi tasarı tasarı ve revizyon tasarıları hazırlanmış bunlar üzerinde tartışmalar yürütülmüştür. Hatta, 9. Kalkınma Planında (2007-2013) Yapı Kanunu taslağı üzerinde çalışmaların devam ettiği belirtilmektedir. Yine 9. Kalkınma Planı programına, Çevrenin Korunması ve Kentsel Altyapının Geliştirilmesi başlığı altında, "fiziki plan kademelerinin, mevzuatta yapılacak düzenlemelerle ilke ve kapsamalarının açıklığa kavuşturulması, birbirleriyle bağlantılarının kurulması ve bağlayıcılıklarının belirlenmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Kentsel dokunun yenilenmesine yönelik faaliyetlerin, bütüncül bir yaklaşımla geliştirilmiş mevzuat çerçevesinde yürütülmesi gerekmektedir" denilmektedir. Temel amaç ve hedef olarak da, "güvenli yerleşme birimleri ve çevrelerinin oluşturulmasında, fiziki planlama sistemi ve imar kuralları; kaliteli çevre, uygulamada etkinlik, yetki dağılımı, denetim ve afete karşı dayanıklılık açılarından değerlendirilerek yeniden düzenlenecek, uygun arsa sunumu ve düzenli yapılaşmayı sağlayacak yöntemler ve araçlar geliştirilecektir" denilerek hedef belirlenmiştir.

Bakanlığınız, 2008 yılından bu yana Kentleşme Şurası Çalışma Komisyonlarını toplamakta ve bu toplantılarda, planlama dilinde geliştirilen yeni terminoloji ve tanımların, stratejilerin belirlenmesi ve ülkemiz planlarının aşama ve stratejilerinin katılımcı bir anlayışla belirleneceğini belirtmektedir. En son 4-7 Mayıs 2009 tarihli Genel Kurul toplantısı yapılmış olup, bu toplantıda da tartışmalar sonlanmamıştır. Bu çalışmalar devam ederken ve en son 23 Kasım 2009 tarihinde Bakanlığın KENTGES projesi isimli Planlama ile ilgili strateji tartışmalarının yapıldığı Genel Kurul sonrası alınan verilerin arındırılma ve sadeleştirilmesine yönelik tartışmaların yapıldığı bir dönemde, önümüze konulan bu tasarı taslağını anlamakta güçlük çektiğimizi ifade etmek isteriz.

Bakanlığınız tarafından yapılan toplantı ve atölye çalışmalarında, sorunun bütüncül ele alınmasının gerekliliği dile getirilirken görüş istenen değişiklik taslağı, yine parçacı çözüm üretmeye dönüktür. 3194 sayılı Yasa'nın 28. ve 42. maddesine dönük değişiklik teklifi henüz TBMM'nde görüşülmüş ve kabul edilmişken yeni bir değişiklik tasarısı hazırlamak Bakanlığın amaç ve hedefini netleştirdiğini söylemekten uzaktır.

1-Şehirci Kanun Tasarı Taslağı ile Kentsel Dönüşüm Tasarısı taslağı tartışmaları yürütülürken ve bu tartışmalar henüz sonlanmamış iken, katılımcıları ve tartışmanın kendisini görmezden gelerek İmar Yasası'nda değişikliğe gidilmesi her şeyden önce güven sorunu yaratmıştır. Yöntemin bu şekilde işletilmesi, ortak karar alma süreçlerine ve demokratik katılıma olan inancın göstergesi olduğundan bundan sonra yaşanacak süreçlere katılımı da belirleyecektir.

2- İmar Yasası'nın "genel esaslar" başlığı altında düzenlenen 3. maddesinde yapılması düşünülen değişiklik, merkezi bir planlamayı esas alındığını duyumsatmaktadır. 3. maddenin ilk üç fıkrası olumlu bir yaklaşımı ortaya koyarken 4. fıkra plan kararlarının hangi yerleşme yerleri için uygulanacağını yönetmeliğe bırakmaktadır. Usul ve esasların yönetmeliğe bırakılması demek, bu alana yapılacak müdahalelere kapının kapatılmadığı anlamını taşımaktadır.

Aynı maddenin 5 ve 6. fıkraları, Bayındırlık Bakanlığını vesayet denetimini aşan bir yetki ile donatmaktadır. *"Bakanlık, gerekli gördüğünde, bu Kanuna, bölgesel kararları da içeren Mekânsal Strateji Planı esaslarına ve harita ve planlara ilişkin mevzuata uygunluğu sağlamak amacıyla, ilgili İdarelerce gerçekleştirilen çevre düzeni planlarını, imar planlarını, hâlihazır haritaları, jeolojik veya jeoteknik etütleri, planların uygulanmasını, yapı ruhsatı ve yapı kullanma izin belgesi düzenlemelerini ve bu Kanunda belirtilen diğer iş ve işlemleri gerektiğinde; denetler ve mevzuata aykırı görülenlerin yürürlüğünü durdurabilir, idareden bütün bu iş ve işlemlerin iptal edilmesini veya yeni bir düzenleme yapılmasını talep edebilir. Bu talepler verilen sürede yerine getirilmediği takdirde, Bakanlık re'sen iptal yoluna gidebilir."* hükmü bir hiyerarşik denetimi öngörmektedir.

Anayasa Mahkemesi'nin 01.03.1985 gün ve 1985/6 sayılı kararları ile, 26.09.1991 gün ve 1990/38 Esas, 1991/32 sayılı kararlarında *"Merkezi idare, yerinden yönetim kuruluşları üzerinde, hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunması ve ihtiyaçların gereği gibi karşılanması amacıyla, kanunda belirtilen esas ve usuller dairesinde idari vesayet yetkisine sahiptir"* denilmektedir. Yine Anayasa Mahkemesi, idari vesayeti, *"Merkezi yönetime yerinden yönetim organları ve onların çalışmaları üzerinde, kamu yararını korumak amacıyla üst otoritelere yasayla verilen yetkilerin bütünüdür. Bu yetki yerinden yönetimlerin yetkisini ortadan kaldıracak, etkisiz kılacak biçimde kullanılamaz"* diyerek denetim sınırını çizmiştir. Mahkeme, *"Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen Cumhuriyetin "hukuk devleti" niteliğinde en önemli işlev "yargı" denetimi nedeniyle yargı organlarına düşmektedir. Hukuk devletinde yargı denetiminin sağlanabilmesi için yasalarda yönetimin görev ve yetkilerinin sınırının açıkça gösterilmesi gerektiğinden duraksamaya yer yoktur. Hukuk devleti ilkesi, bu özelliği nedeniyle belirsizliğe ve sınırsızlığa yol açacak düzenlemeleri uygun karşılamaz."* tespiti yanında, merkezi idarenin Anayasa karşısında yetkisini belirlemiştir, *"Bilindiği gibi, Anayasa'nın 6. maddesinde, hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasa'dan almayan bir Devlet yetkisini kullanamayacağı belirtilmektedir. Oysa, itiraz konusu kural, merkezi yönetimi Anayasa ile kendisine verilen idari vesayeti aşan yetkilerle donatmaktadır. Bu durumda merkezi yönetimce kullanılan yetkinin kaynağını Anayasa'dan aldığı ileri sürülemeyeceğinden 6. maddeye açık bir aykırılığın varlığını kabul etmek gerekecektir."* Anayasa Mahkemesi'nin bu kararlarından da anlaşılacağı üzere, yerinden yönetim kuruluşları üzerinde merkezi idarenin dahi ancak, kaynağını Anayasa'dan alan ve yasayla sınırı belirlenmiş vesayet denetimi vardır.

Aynı maddenin son fıkrası *"Bakanlık idarenin, yapı malzemelerine ilişkin piyasa gözetim ve denetim kuruluşlarının, yapı denetim sorumlularının, ilgili laboratuvarlar ve meslek odalarının bu Kanun çerçevesindeki her türlü iş ve işlemlerini yönlendirir ve gerektiğinde denetler"* biçiminde düzenlenmiştir. Bu fıkra kapsamından "meslek odaları" ibaresi kesinlikle çıkarılmalıdır. Öncelikle meslek odaları ile birlikte anılan kurum, kuruluş ve kişilerin fonksiyonları ile meslek odalarının fonksiyonlarında bir benzerlik ve örgütsel işlevlerinde bir rabıta bulunmamaktadır. Benzerliği olmayanlar arasına "meslek odaları" ibaresini sıkıştırmanın mantığı ve amacı makul bir izahtan yoksun olsa gerek.

Anayasa'nın 135. madde hükmüne göre bu kuruluşlar üzerinde denetimin kanunla düzenlenmesi gerekmektedir. Taslakta yer alan "meslek odalarıyla ilgili düzenleme Anayasa'nın 135. maddesine açıkça

aykırıdır. Taslak, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının tabi kıldığı denetim, vesayet sınırlarını çok aşan, yine hiyerarşik denetimi öngören bir anlayış içinde ele alınmıştır. Denetimin "her türlü iş ve işlemlerini yönlendirmek" şeklinde ifade edilmiş olması da hukuken anlaşılabilir olmaktan uzaktır. "Her türlü iş ve işlemleri yönlendirmek ve denetlemek" ifadesi hukuk devleti ilkesine aykırı, keyfiliği çağrıştıran ifadeler olup, ne hukuken ne de meslek odalarının kuruluş amaçlarıyla izah edilebilecek bir düzenleme değildir. Kaldı ki, vesayet ilişkisinde dahi emir ve talimat verme yetkisi bulunmamaktadır. Bu nedenle, "meslek odaları" ibaresi mutlaka ve mutlaka çıkarılmalıdır.

3- Taslağın 2. maddesi 3194 sayılı Yasa'nın 4. maddesini değiştirmektedir. Bu maddenin ilk fıkrasının son cümlesi, *"özel kanunların bu kanuna aykırı olan hükümleri uygulanmaz"* biçiminde düzenlenmiştir. Bu düzenleme genel kanun-özel kanun ilişkisinde uygulama önceliğine ilişkin genel hukuk ilkelerini bertaraf etmektedir. Hukuka aykırı olan bu ifadenin hukuksal metinde ifade edilmemesi gerekir.

Bakanlığın diğer idarelerde bulunan bazı plan yapma ve onama yetkilerini tek elde toplamak istediğini göstermektedir. Ancak, mevcut düzenlemede yer alan 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu bu kapsamdan niçin çıkarılmıştır, bu amaç anlaşılammıştır.

4-Taslağın 3. maddesi, 3194 sayılı Yasa'nın tanımlar başlığı altında düzenlenen 5. maddesindeki bazı tanımları değiştirirken bazı yeni tanımlar eklemiş, taslağın 4. maddesi ile 6. maddede yeni plan kademeleri, taslağın 5. maddesi ile de 7. madde "harita ve planlara dair esaslar" başlığı altında değişikliğe gidilmekte ve taslağın 6. maddesi ile Yasa'nın 8. maddesi "planların hazırlanması ve yürürlüğe konulmasına dair esaslar" başlığı altında yeniden düzenlenmektedir.

Öncelikle bu maddelerde yapılan değişiklik ve yeni kavramların, başlatılan tartışma süreçleri bitirildikten sonra ve mutabakata varılan kavramlarla ifade edilse idi daha sağlıklı bir sürecin önü açılacaktı. Taslağın ilk maddesi ve her maddenin ilk fıkrası merkezi bir planlamayı esas almış gibi görünmekle birlikte özellikle taslağın 3. ve 6. maddelerinde yapılan değişiklikler uygulamada uzmanlık ayrımı konusu dahil yeni karışıklıklara neden olacaktır. Mekansal Strateji Planı'nın ülke ve bölge düzeyinde hazırlanması ve onaylanmasına ilişkin görev ve yetkinin açık olduğu konusu taslakta belirtilmediği gibi, bu kadar önemli konunun yönetmeliğe bırakılması da ayrı bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Devlet Planlama Teşkilatı'nın amacının ortadan kaldırıldığı ve işlevsizleştirildiği bir dönemde planların hazırlanmasına ilişkin bir katkı koyamayacağı ortadadır. Kalkınma Ajanslarına devredilen bölgesel kalkınma yetkisinin nasıl kullanılacağı da ayrı bir sorundur.

Bu maddelerde, uzmanlık ayrımına ilişkin sorunlar giderilmiş değildir. Alana ilişkin yaşanan uzmanlık alanı tartışmalarına yenileri eklenmiş olacaktır.

Taslakta yer alan Fen Adamları tanımında bulunan "yapı projelerinin uygulanmasında uzmanlık alanlarına uygun olarak üstlenilecek görev ve sorumluluk" ifadesi bu meslek alanı için yeterince açık değildir. Proje hazırlama, fenni mesuliyet ve denetim hizmetlerinin, yapı projelerinin uygulaması kapsamında olmadığının açıkça vurgulanması mevcut durumdaki karışıklıkları önleyecektir.

5- Taslağın 7. maddesinde yer verilen "Yeterli teknik personeli bulunmayan kamu kurum ve kuruluşları, denetim hizmetlerine yardımcı olmak üzere, bu amaçla kurulan Bakanlıktan belge alan mimarlık, mühendislik ve müşavirlik kuruluşlarından veya 4708 sayılı Yapı Denetim Kanunu çerçevesinde Yapı Denetim Kuruluşlarından denetim hizmeti satın alabilirler" şeklindeki hüküm, 3194 sayılı İmar Kanununun 24. ve 25. maddeleriyle düzenlenen, ancak daha sonra Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen

"yeminli mimarlık ve mühendislik" uygulamasını hatırlatmaktadır. Bilindiği üzere bu yasa maddeleri, Anayasa Mahkemesi'nin 11.12.1986 gün, 1985/11 Esas ve 1986/29 sayılı kararıyla, "yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni gibi işlemlerin kamu yönetiminin yürütmekle yükümlü olduğu kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevlerden olduğu, yeminli büro elemanlarının "kamu görevlileri" deyimi kapsamına girmediği" gerekçesiyle Anayasa'nın 128. maddesine aykırı bulunarak iptal edilmişti.

Bu alandaki denetim hizmeti de, devletin ve diğer kamu tüzel kişilerinin "kolluk" yetkileriyle ifa etmesi gereken bir kamu hizmeti olduğundan "özel büro veya müşavirlik kuruluşları" marifetiyle yürütülmesinin Anayasa'ya aykırı olacağını belirtmek gerekir.

Ülke ölçeğinde kamu yararı doğrultusunda planlamayı esas alan Birliğimiz;

1. Öncelikle her alanda merkezi planlamanın temel alınması gerektiği görüşündedir. Doğal, ekolojik, toplumsal değerleri koruyan, yaşatan ve geliştiren bir arazi kullanımı ve yerleşmeye dönük planlı kentleşmeyi sağlamak üzere gerekli kaynak ayırmak ve teşkilatı kurmak devletin görevi olmalıdır. Deprem kuşağında yer alan ülkemizde yerleşme bu gerçeğe uygun olarak planlanmalıdır.

2. İmar izinleri konusunda kimseye özel yetki verilmemesi hüküm altına alınmalıdır. Parsel ölçeğinde yapılan değişiklikler ve bazı kurumlara özel imar yetkisi veren yasalar ayrıcalıklı imar rantı yaratmaktadır. Ayrıca, devlete tanınan kamulaştırma yetkisi ve kamusal yapı denetim yetkisi başka kurum, kişi ve gerekçelerle devredilemeyeceği de hüküm altına alınmalıdır.

3. Ormanlar, tarım arazileri, yeşil alanlar, su havzaları. SiT alanları, kültürel varlıklar toplumun ve gelecek kuşakların genel yaşam ve çıkarları için korunması gereken yerler olduğundan kesinlikle bu alanlar imara konu edilmemeli, yerleşmeye açılmamalı ve özel koruma önlemleri Devlet tarafından alınmalıdır.

4. Mülkiyet hakkının, planlı ve düzenli kentleşme, çevreye saygılı yapılaşma ve kamu yararı amacıyla, kanunla ve imar planlarıyla sınırlanabilir ve mülkiyetler üzerindeki yapılaşma koşulları mülkiyet hakkının bir parçası değildir. Toprak kullanım koşullarının bilimsel ölçekte belirlenmesi, sürdürülebilir bir yaşam için elzemdir.

5. "Sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı" Anayasal bir hak ise, uluslararası belgelerde tanımlandığı ve bilim çevrelerince de kabul edilen ölçütler çerçevesinde, "sürdürülebilir yaşam", "kaynakları tüketmeden kalkınma", doğal, kültürel, ekolojik, tarihsel çevre değerlerinin korunmasının da "temel insan hakkı ve toplumsal sorumluluk" olduğunun bilinci ile hukuksal metinler hazırlanmalıdır.

Sonuç olarak; bugüne kadar planlamadan başlayan yapı sürecinin bir bütün olması gerekirken, karar vericiler ve uygulayıcılar arasında bir birliktelik sözkonusu olamamıştır. Bu kadar çok aktörlü süreçte, yetkiler ve sorumluluklar tanımlı olmadığından hukuki sorumluluklarda ve yetkilerde karmaşa yaşanmaktadır. Kanımızca sorun ve çözüm önce perspektifte sonra yetki ve sorumlulukların tanımında yatmaktadır. Bu sorunları çözmekten uzak Tasarı Taslağı'nın çekilmesinde büyük fayda olduğu düşünülmektedir.

ÜLKENİN YAŞAMAKTA OLDUĞU AĞIR GÜNDEM KAYGI VERİCİDİR

KESK, DiSK, TMMOB ve TTB son günlerde tırmanan şiddet ve halkların kardeşliğine, bir arada yaşama iradesine yönelen milliyetçi ve şovenist politikalara, örgütlenmiş karanlık kişilerce yürütülen linç kampanyalarına karşı barış taleplerini haykırmak amacıyla 19 Aralık 2009 Cumartesi günü tüm illerde basın açıklamaları yaptı. Ankara'daki basın açıklaması saat 14.00'de Ziya Gökalp Caddesi'nde gerçekleştirildi. TMMOB Yönetim Kurulu üyeleri ve TMMOB üyelerinin geniş katılım sağladığı basın açıklamasında ortak metin TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı tarafından okundu.

ÜLKENİN YAŞAMAKTA OLDUĞU AĞIR GÜNDEM KAYGI VERİCİDİR

Türkiye bir kez daha savaş / barış ikilemine sıkıştırılıyor. Siyasi iktidarın demokratik açılım adıyla başlattığı süreç yerini bir kez daha çözümsüzlüğün egemen olduğu, savaş çağrılarının yeniden yükseltildiği, halkların birbirine karşı kışkırtıldığı bir gündeme bırakıyor.

Sorumsuz ve şoven politikacıların gündeme getirdiği ve esasen toplumsal sorunlarımızın çözümünün önünü tıkamayı amaçlayan politikaların halk katmanlarında yankısı sokağın ısınması, toplumsal gerilimlerin artması ve linç kültürünün sokağa egemen olması olarak yaşanıyor. Tam da böyle bir noktada DTP'nin kapatılması durumu daha da ağırlaştırmış; demokratik açılım süreciyle ortaya çıkan toplumsal beklentiler yerini güvensizliğe bırakmıştır. DTP'nin kapatılması zaten sorunlu olan demokrasimizi bir kez daha yaralamıştır.

Her fırsatta parti kapatmalara karşı olduğunu dile getiren ve anayasa değişikliğine uygun çoğunluğu olan AKP'nin kendisine yönelik kapatma tehditinden kurtulduğu andan bu yana çok zaman geçmesine karşın bu konuda bir adım atmamış olması ülkeyi bu noktaya getiren en önemli faktördür. Başbakan her fırsatta kararlı olduğunu söylediği demokratik açılım politikasını DTP'nin siyasal alandan dışlandığı koşullarda nasıl sürdürebilecektir.

Bütün bu sürecin ortaya çıkardığı toplumsal ruh hali geçtiğimiz günlerde en çirkin haliyle sokaklarda ortaya çıkan linç çetelerini beslemektedir. Sokak gösterilerinde gözaltına alınan çocukların kendi yaşlarının katlarınca hapis cezası ile yargılayan adalet sistemimiz kalabalık üzerine silahlarla saldıran kimi karanlık kişileri serbest bırakabilmektedir. Bu tavrın linççileri heveslendireceği açıktır. Emekçilerin, hak arayanların karşısında polis gücünü ölçüsüzce kullanan Haydarpasa Garı'nda demiryolu emekçilerine, İstanbul itfaiye emekçilerine ve son olarak da Ankara'da Tekel işçilerine karşı şiddet kullanmaktan çekinmeyen Hükümet linç çeteleri söz konusu olduğunda sorumluluktan kaçmaktadır.

İçerisine sürüklenmekte olduğumuz bu karanlık oyunun birinci sorumlusu AKP iktidarındır. Demokratik açılım adı altında AKP hiçbir somut adım atmamıştır. AKP'nin toplumsal sorunların çözümüne ilişkin samimiyetsiz tutumunun en son örneği Alevi Çalıştayına Kahramanmaraş Davasının 1 no'lu sanığını davet etmesi olmuştur. Muhalefetin de gerilim kışkırtıcılığı yapan tarzıyla iktidarın sorumluluğuna ortak olduğu açıktır.

Eğer siyasi iktidar toplumsal sorunların çözümüne dair barışçı yöntemlere dayanan, demokratik bir çizgi izlemek istiyorsa öncelikle sürüklendiğimiz kaos ortamına derhal müdahale etmeli; halkların bir aradalığını zedeleyecek, savaşın ve nefretin dilinin toplumsal hayatımızın merkezine yerleşmesini engelleyecek adımlar atmalıdır.

Buradan 4 örgüt olarak başta parlamento ve Hükümet olmak üzere siyasal partileri, toplumsal kurumları, tüm emek ve meslek örgütlerini, sorunlarımızın çözümü yönünde barışı esas alan tüm güçleri, aydınları, sanatçıları ve demokratik bir Türkiye özlemi taşıyan herkesi savaşa karşı barışı egemen kılmak için çaba göstermeye, katkı sağlamaya çağırıyoruz.

Tarihin bir kez daha tekrarlanmasına, şiddetin ve silahların bir kez daha hayatımıza egemen olmasına izin vermemek herkesin sorumluluğudur.

KİM KİME DUM DUMA BEHİÇ AK

behicak@yahoo.com.tr

KENTE VE MİMARLIĞA DAİR OLUMLU, OLUMSUZ HER ŞEYİ GÖRÜNTÜLEYEREK, HABER YAPIN,

GÖNÜLLÜ MUHABİRLİK AĞINA KATILIN

Kente, mahallenize, sokağınıza yaşadığımız mekânlara, sosyal-kültürel ortamlara dair bir şeyleri duygularınızı paylaşmak ve kendi kaleminizden yazarak ortamla paylaşmak ister misiniz? Hangi konularda mı? Ulaşım sorunu çıkmaz içerisinde; evinize zamanında ulaşamıyor musunuz? Kaldırımlar kazaya davetiye mi çıkarıyor?

Mahallenizde yeşil alanlar gasp edilip özel sektöre kiraya mı veriliyor?
Bahçenizdeki ağaçları mı kesiyorlar?
Çocuk parklarında kullanılan mobilyalar sağlıksız mı?

Hafta sonları alışveriş merkezlerinin dışında ailemle gideceğim bir mekan yok diye mi düşünüyorsunuz?
“Evimizin yanına hastane yapılıyor, biz yapılmasını istemiyoruz.” mu diyorsunuz?

Köşedeki tarihi binayı yıkmaya mı çalışıyorlar?
Sokak adlarınıza mı değiştiriyorlar?
Anılarınızın mekânları yok mu oluyor?
.....

Havaya ya da suya dair.

Bunlar aklımıza ilk anda gelenler, sizler bu başlıkları, konuları çoğaltabilirsiniz. Belki olumsuzlukları sıralamış olduk, hoşnutsuzlukları düzeltebilmek adına, tabii ki yaşadığımız kentin güzellikleri, hoşlukları ve herkes tarafından bilinmeyen yönleri de var. Her neyi haber yaparak paylaşmak istiyorsanız biz hazırız.

Mahallenizde, semtinizde kentinizde, çevrenizde, işyerinizde

muhabir@mimarlarodasiankara.org

15 / 11 / 2009 İLE 31 / 12 / 2009 TARİHLERİ ARASI MESLEKİ DENETİME GELEN PROJELERİN BELEDİYELERE GÖRE DAĞILIMI												
ALTINDAĞ	ÇANKAYA	ÇUBUK	ETİMESGUT	GÖLBAŞI	KAZAN	KEÇİÖREN	MAMAK	POLATLI	SINCAN	YENİMAHALLE	DİĞER	TOPLAM
84	48	31	160	10	21	168	179	27	44	87	19	878

01.01.2009/31.12.2009 ARASI GELİR - GİDER DURUMUDUR			
Kayıt Ödentisi	4.325,00	Gayrimenkul Satışı	2.037,13
Üye ödentisi	455.793,00	SMGM	8.960,00
Mesleki denetim	2.004.908,30	Mahkeme-İcra	588,00
Bilirkişilik	13.767,11	Bilgisayar MBÇK	24.100,00
SMHB	49.020,00	Yayın	326,50
Belge Satışları	80.789,00	Faiz	292,38
Hizmet	4.381,88	Hizmet	4.381,88
Faiz	292,38	Belge Satışları	80.789,00
Yayın	326,50	Satış	49.020,00
Bilgisayar MBÇK	24.100,00	Bilirkişilik	13.767,11
Mahkeme-İcra	588,00	Mesleki denetim	2.004.908,30
SMGM	8.960,00	Üye ödentisi	4.325,00
Gayrimenkul Satışı	2.037,13	Kayıt Ödentisi	4.325,00
Gelirler Toplamı	2.649.288,30		
Yönetici Yollukları	22.132,43		4.310,10
Temsil	2.170,88		46.375,02
Konferans sempozyum	140.401,80		341.844,79
Kurullar	40.607,98		15.398,16
Komiteler	118.089,85		5.439,27
Personel ücretleri(3 lkmy)	2.255,95		627.578,77
Personel Sosyal Güvenlik	4.672,15		119.093,97
Personel Sosyal Yardım	8.483,72		122.951,31
Personel Tazminatları	32.096,82		19.829,99
SMGM	109.846,29		5.249,20
MBÇK/bilgisayar	3.132,21		24.961,13
Hizmet alımları	3.192,93		10.895,05
Personel Yollukları	10.895,05		3.192,93
Demirbaş bakım onarım	24.961,13		3.132,21
PTT	5.249,20		109.846,29
Kırtasiye	19.829,99		32.096,82
Yayın Satın Alma	122.951,31		8.483,72
Basılı Kağıt	119.093,97		4.672,15
Harçlar	5.439,27		2.255,95
Bina işletme	15.398,16		118.089,85
Hukuki giderler	46.375,02		40.607,98
Yayın giderleri	4.310,10		140.401,80
Oda İştirakleri			2.170,88
Demirbaş Alımları			22.132,43
Giderler Toplamı			1.831.009,77
Kasa(31.12.2009)	549,84	Merkez Borçları(31.12.2009)	-2.099,00
Bankalar(31.12.2009)	361.351,64	Piyasa Borçları(31.12.2009)	3.203,19
Kredi Kartları	241.956,01	Toplam	1.104,19
Altbirimlerden Ala.	270.000,00		
Toplam	873.857,49	BORÇ-ALACAK FARKI	872.753,30
		GELİR-GİDER FARKI	818.278,53

Bir söz arıyordum, bir ses duydum
 Bir çığlığın peşine takılıp uzaklara gittim
 Duyduğum sesin, şiddetten doğan acının sesi
 olduğunu bilmiyordum,
 Öğrendim.
 Söyleyecek sözüm var artık.”

Oya Baydar- Kayıp Söz